

In apropierea coastei, un crucişetor auxiliar scufundat

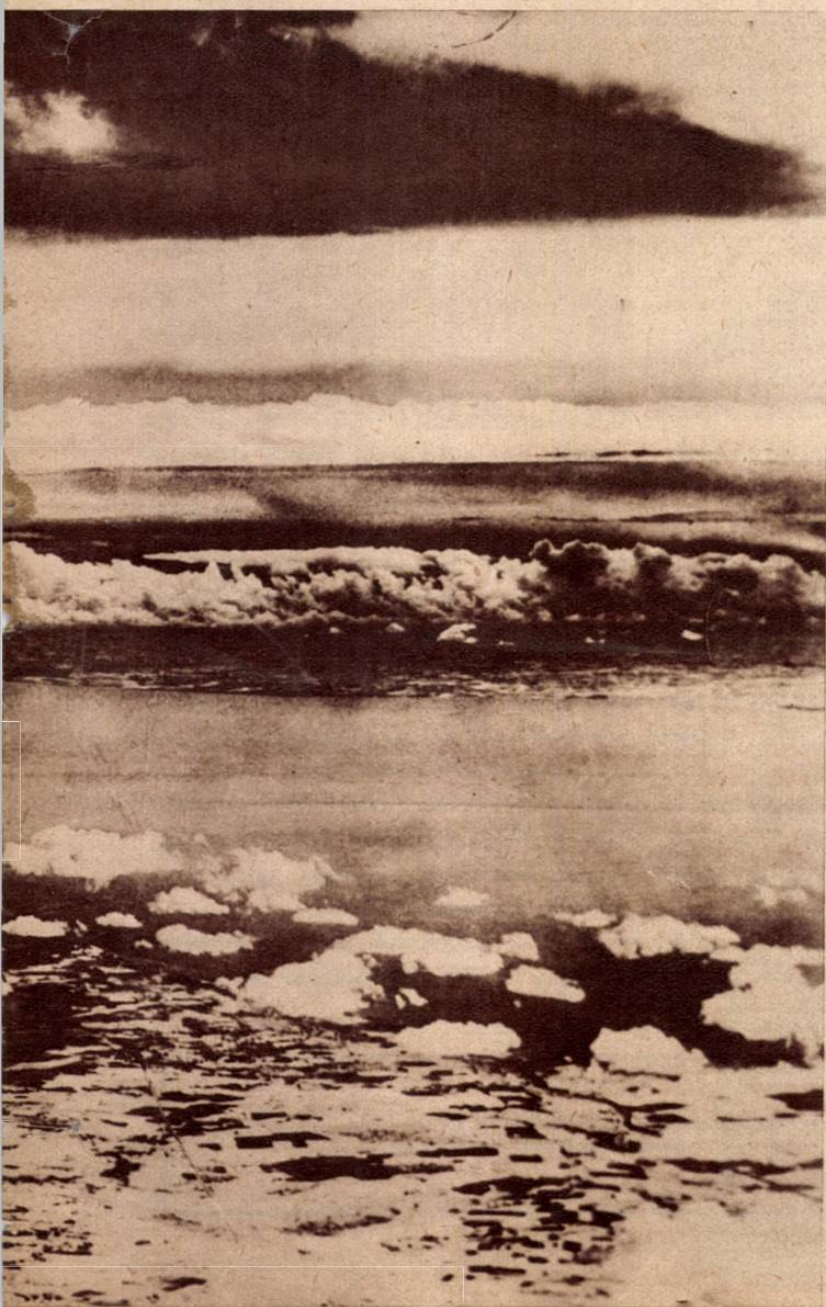

După o luptă navală.

Bomba a lovit în plin.

in luptă NOU!

nătoare britanică departe de punctele unde trebuia să se dea atacurile principale. Detașamente speciale, dotate cu aparate speciale și având un echipaj ales, trebuie să asigure în tot timpul luptei serviciul de informație, semnalizare, control și direcția tirului".

★

Colonelul Grosselin, publică în *Journal de Genève*, o interesantă cronică cu privire la atacul ce se pregătește împotriva Angliei.

Pentru a justifica pauza intervenită în aceste operațiuni, el constată că o asemenea ofensivă trebuie calculată cu precizie pentru că o greșeală de calcul poate fi fatală atât celor care atacă precum și celor care se apără.

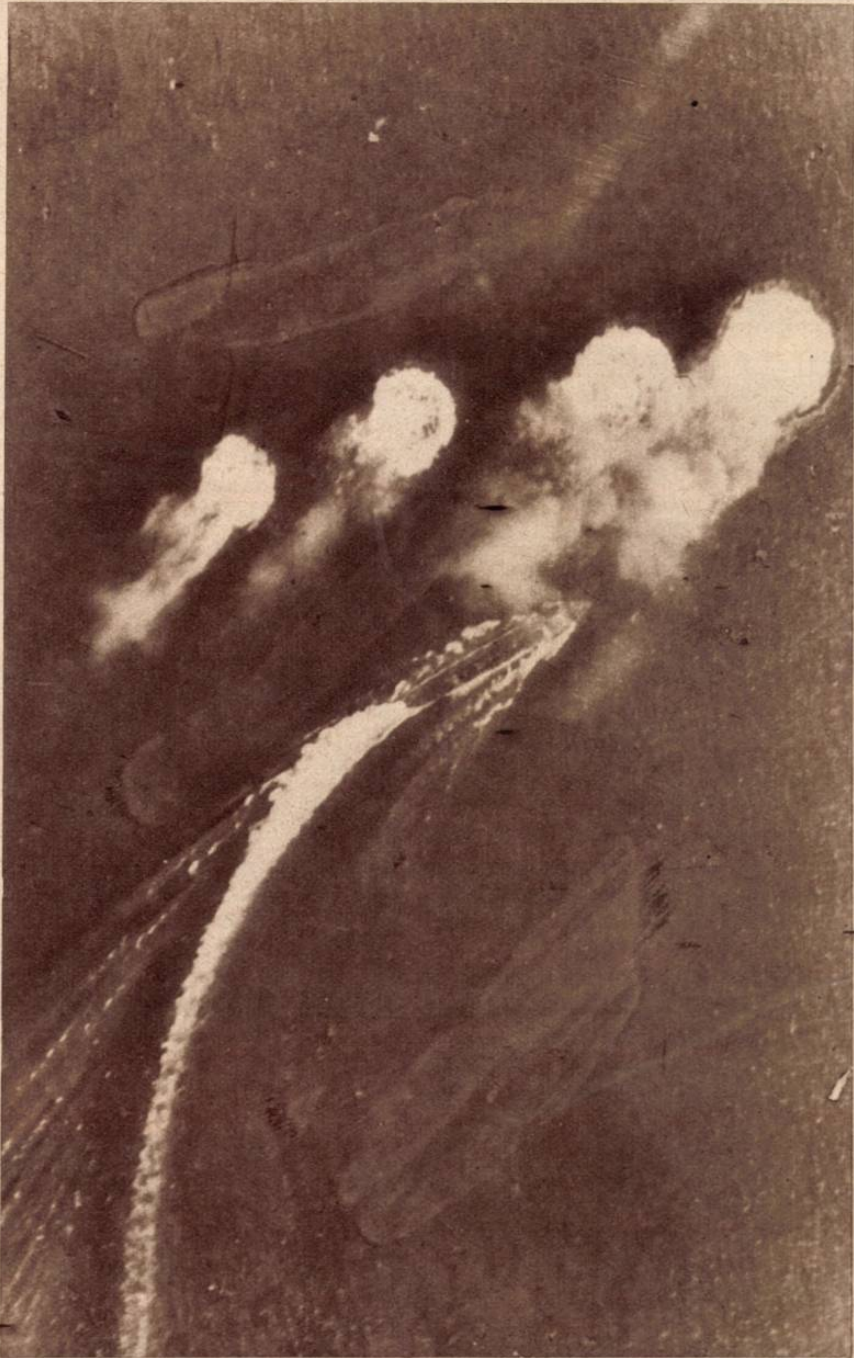
Un războiu lung de uzură ar fi dezastruos atât pentru elementele în luptă cât și pentru celelalte state care ar suferi enorm atât din punct de vedere economic cât și politic. Unul din adversari trebuie să atace. O lovitură fulgerătoare nu mai este posibilă și ea trebuie bine pregătită. Luând ofensiva, Germania trebuie să debarce minimum un milion de oameni. Acest transport de trupe necesită și un imens transport de munițiuni, material, care de asalt și aprovizionare.

Aviația singură nu poate acoperi o asemenea debarcare.

Dacă o asemenea debarcare ar începe, armata debarcată, trebuie din primul moment să-și asigure o înaintare rapidă pe o adâncime de treizeci kilometri, teren pe care să-l domine complet. Pregătirile sunt în curs. Ele se fac noaptea. Materialul grămadit de forțele germane este impresionant.

★

„Gazette de Lausanne” află din Roma că dl. Myron Taylor, ambasadorul personal al d-lui Roosevelt pe lângă Vatican, ar fi avut un schimb de vederi cu Inaltul Pontif asupra oportunității unui demers pentru pace, făcut de dl. Roosevelt și Papa. Știrea nu pare verosimilă, întrucât ambasadorul american, persoană grată a președintelui Roosevelt, a părăsit zilele acestea postul său, întorcându-se

Vas înconjurat de exploziile bombelor.

în America. Un asemenea demers, dacă ar fi să se producă, el nu s'ar putea face decât după re alegerea d-lui Roosevelt ca președinte al Statelor Unite.

Giornale d'Italia spune că Axa va lovi Anglia prin surprindere și are o forță atât de impresionantă încât va determina succesul.

Times crede că ne aflăm la începutul unei noi perioade a războiului de uzură.

Criticul militar al agenției telegrafice *Exchange*, crede că ne aflăm în faza a doua a ofensivei aeriene împotriva Angliei, o fază mult mai gravă ca cea din'tâi. Ce va urma, rămâne de văzut.

Intr'un atelier se sudează pe cămașă
bombei dispozitivul care va ajuta la
fixarea ei sub fuzelajul avioanelor.

prăncălit al marilor turnătorii, în făuririile uriașe, imitate parcă după aceea a ciclopilor mitologici, este prețuit întocmai ca și soldatul care-și sacrifică viața în linia de foc.

Fabricarea bombei începe, de fapt, cu strângerea fiarelor vechi din toate gospodăriile. Se știe că în țările care participă la actualul războiu s'a făcut o intensă propagandă ca nici un capăt de metal să nu rămâie neîntrebuințat.

Metalele adunate erau îndrumate spre furnale, unde erau topite la temperaturi uriașe. Masa în fuziune era curățată apoi prin procedee mecanice și chimice speciale, iar metalul pur rezultat era trimis într-o turnătorie, unde se turnau blocurile de oțel.

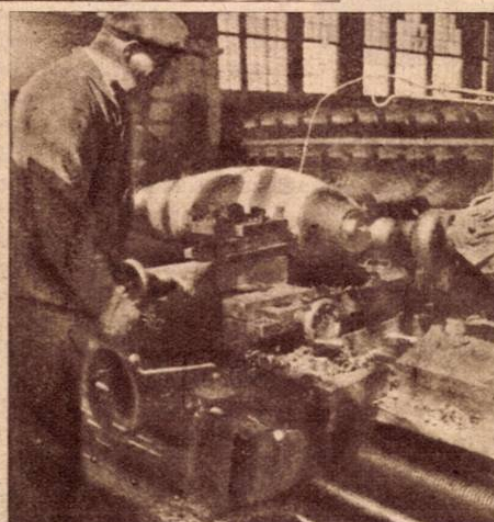
Oțelul întrebuintat pentru fabricarea bombelor este un oțel special, semi-pur, operația de fuziune

RĂZBOIUL actual a promovat, în primul loc, arma cea mai distrugătoare pe care a cunoscut-o vreodată omenirea, și anume bomba. Aviația n'ar fi de temut, dacă n'ar dispune de acest proiectil, a cărui explozie transformă în ruine tot ce-eace munca omenească a realizat, în decurs de ani de zile.

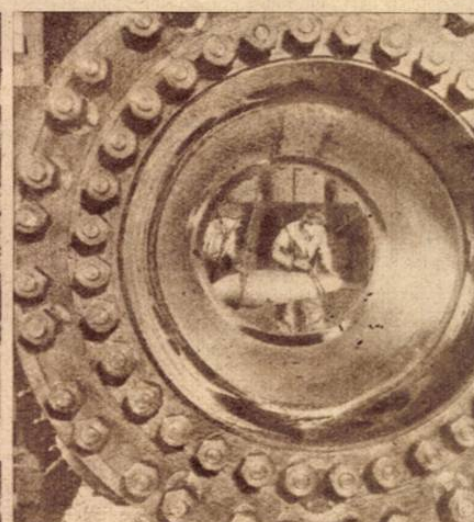
Un cunoscut strateg a spus odată că războiul nu se câștigă numai pe front, ci și în dosul frontului, în uzine, acolo unde se făuresc armele. Deaceea, lucrătorul care muncește în aerul su-

Aparatul care scobește interiorul blocului de oțel.

Blocul de metal capătă forma ovoidală a bombei.

Bomba este gata. Prin corpul ei gol, atelierul se vede ca printr'un obiectiv fotografic.

este lungă, durând până la șapte ore. După ce metalul este curățat, turnat în forme, tăiat, el este supus unui sistem special de călire, care-i dă o mare duritate, făcând astfel ca proiectilul să nu fie exagerat de fragil.

După ce blocul de metal a fost lucrat în acest fel, el este trimis mai departe atelierelor, cari îl scobesc, formând cavitatea în care se va pune ulterior explozibilul.

După operația aceasta se dă formă exterioară bombei. Cămașa, care ia astfel naștere e perfect polisată și nu mai rămâne decât să fie trimisă în arsenele, unde i se adaugă piesele explozibilului, percutorul, etc.

Bomba este gata. Misiunea ei distructivă începe. Purtată sub aripile păsărilor de oțel, ea va fi proiectilul temut de adversari.

Bombele sunt gata, cu explozibilul în interior. Se mai pune numai aparatul de percucie.

Am sărit din STRATOSFERĂ

asupra parașutistului și multe alte chestiuni. Totodată, mi-am propus să bat recordul mondial de sărituri cu parașuta, cu masca de oxigen. În ziua când mi-am luat sborul, piloți, mecanici și o mulțime de curioși se îngrămădiră în jurul nostru. Toți erau curioși să afle de ce purtam atâtea instrumente și de ce, cu toată căldura acelei zile de vară, eram îmbrăcați în blănuri.

Însfârșit, ne aflam în aer. În câteva minute străbătuserăm mijlocul troposferei și altimetrul arăta 6.500 de metri. Căldura făcuse loc unui frig ce se făcea simțit prin blănurile noastre și prin măștile de oxigen. Pe măsură ce se ridica, Skitew se îndepărta tot mai mult de aeroportul care părea acum atât de mic încât ar fi încăput într-o palmă. Ajunserăm la 9.000 de metri. Cabina începuse să se îmbrace în ghiață. Temperatura era de -32°C . Privirile îmi erau ațintite spre altimetru: 9.800 de metri! M'am ridicat să dau semnalul. O lumină albă s'a aprins în cabina pilotului, indicând: „Sunt gata să părăsesc avionul”...

Avionul și-a micșorat viteza, descriind o curbă mare. Înceai încă odată tubul de oxigen care trebuia să mă alimenteze în timpul coborârei. După ce mi-am dat seama că totul era în ordine, aprinsei o lampă roșie și fără a mai șovăi, am sărit în gol. Îmi simțeam greutatea corpului încărcat cu parașute și unelte. Târât de forța de gravitație eram precipitat în vid, rostogolindu-mă de mai multe ori. După șueratul din ce în ce mai tare al vântului, mi-am dat seama că descindeam cu o repeziciune tot mai mare.

Dorința de-a trage de inel și de-a încetini această cădere nesfârșită era foarte puternică, dar nevoia de-a cădea mereu spre a mă depărta de avion, m'a reținut. Începui să număr secunde nesfârșite... douăzeci și doi, douăzeci și trei, douăzeci și patru...

Număram rostogolindu-mă în gol, uitându-mă când spre cer, când spre pământ și-mi încordam voința să nu deschid parașuta.

Însfârșit, după ce căzusem vreo 1.000 sau 1.200 metri, o deschisei. Mi se păru că a trecut prea mult timp până ce mătasea se umplu cu aerul rărit. În cele din urmă, boltă parașutei luă o formă semi-circulară și în același timp o izbitură puternică mă aruncă într-o parte. A fost cea mai puternică izbitură ce-o simțisem vreodată. Câteva secunde am rămas năucit, nedându-mi seama la nimic.

Mi-am revenit însă repede și pe când oscilam ca o pendulă sub boltă, am reușit să disting pământul, jos

de tot... Coborârea începu normal. După câteva secunde însă, vântul mă smucea dintr-o parte într-alta cu atâta putere, încât

începui să asud. Sudoarea îmi curgea pe spaie de sub cască și de sub masca de oxigen. Privii în jos, încercând să măsoar distanța, și-mi dădui seama

că eram încă foarte departe de pământ. La epuizarea totală a forțelor se adăogă acum senzație de greață. Mă gândeam: dacă vomitez, va trebui să scot masca de oxigen. Dar mă aflu încă la o altitudine de vreo 8.500 de metri! Nu, în niciun caz, nu voi scoate masca! Foarte tulburat, priveam în jos spre pământul îndepărtat și iarăși sus la parașuta bătută de vânt...

Coboram atât de încet încât mi se părea că chinul meu nu se va sfârși niciodată. Greața mă înăbușea, și eram gata să leșin. Simțeam că masca era udă. Din fericire ajunsesem acum la 4.000 de metri. Am tras cu nesaț aerul proaspăt... Eram epuizat și mă uitam nepăsător spre pământ. Dându-mi seama că voi ateriza peste câteva minute am deschis a doua parașută...

Glasuri m'au trezit. Doctorii mi-au scos echipamentul dându-mi să aspir amoniac... Întâiul meu salt din stratosferă se sfârșise...

Parașuta s'a deschis.
Coborârea e normală

CUNOSCUTUL pilot-parașutist Kaitanor s'a înălțat la bordul unui avion până la 10.000 metri, de unde și-a dat drumul cu parașuta. Este o performanță cu totul excepțională, deoarece rari sunt piloții cari au cucerit să se arunce cu parașuta de la o asemenea altitudine. Kaitanor povestește peripecțiile dramatice ale acestei îndrăznețe încercări:

„Salturile cu parașuta din stratosferă au fost o etapă firească a activității mele experimentale, poate cea mai periculoasă dar în același timp cea mai interesantă. După pregătiri minuțioase, pilotul Skitew și cu mine eram însăfârșit gata. Pregătirea consta dintr'un antrenament neîntrerupt de doi ani pentru a ne deprinde cu aerul rarefiat din stratosferă cu ajutorul unei camere de aer.

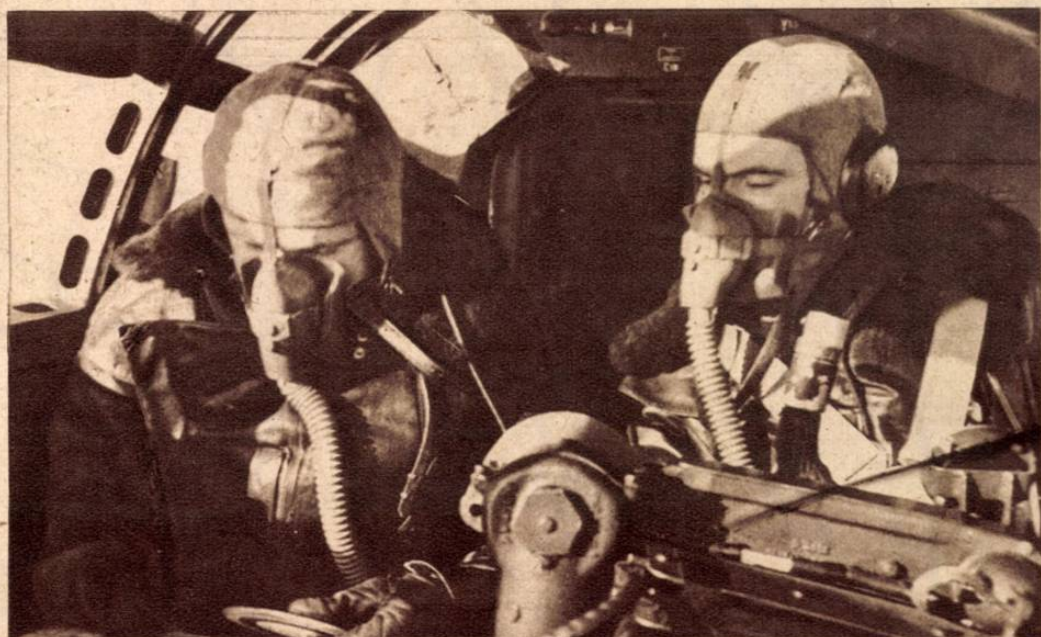
Au urmat vreo șase sboruri de altitudine, obișnuința cu echipamentul special, lucru foarte însemnat pentru sborurile în stratosferă. O problemă însemnată era alegerea unei parașute convenabile. De obicei parașuta folosită pentru antrenament îngăduie o iuțeală potrivită pentru coborâre — cinci metri pe secundă — cu condiția ca greutatea totală a parașutistului să nu treacă de optzeci de kilograme. Dar eu duceam asupra mea atâtea unelte și bagaje, încât semănăm cu un adevărat laborator sburător și cântăream vreo 120 de kilograme. Era limpede că nu voi putea descinde cu iuțeala normală. Apropiindu-mă de pământ, voi fi silit să arunc o parte din încărcătură și să deschid parașuta ajutoare.

Saltul din stratosferă fusese fixat pentru ziua de 28 Iulie. Ținta noastră imediată era să ajungem la o altitudine de 9.000 până la 10.000 metri. Misiunea mea era să stabilesc cum se comportă o parașută într'o atmosferă rarefiată, cât timp e necesar ca să se deschidă, efectele unei lungi coborâri

Masca de oxigen trebuie să
adere perfect

Pilotul și parașutistul în costumele
speciale și cu aparatele de oxigen

REALITATEA femeii

P U Ţ I N Ă G I M N A S T I C Ă

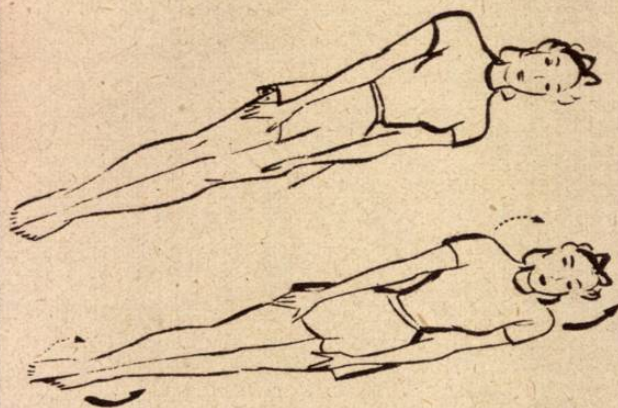
PENTRU A NU AVEA CEAFA GROASĂ

Pentru a întări o ceafă
debilă sau pentru a-i per-
fecţiona linia, încrucişaţi
măinile pe ea, ca să reziste
aplecării capului spre spate
şi să-l împingă în faţă, spre
piept. Executaţi seara, timp
de două minute. Vă veţi
simţi apoi puţin obosită,
dar nu face nimic.

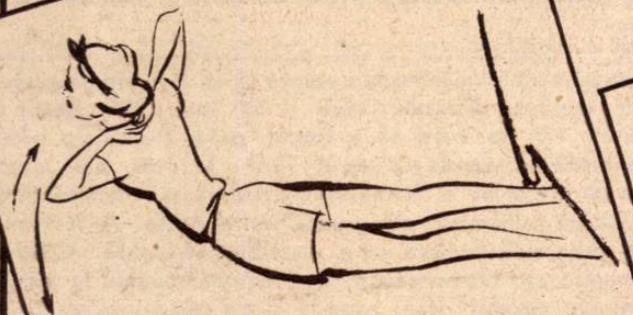
PENTRU A DEGAJA LINIA GĂTULUI

Pentru a realiza aceasta, rotiţi capul fără
să încordaţi muşchii gâtului. Măinile ridicate
până în dreptul umerilor, aruncaţi o minge
dintr-o mână într-alta, iar capul se va feri,
când într-o parte, când în cealaltă. Nu
executaţi această mişcare imediat ce v-aţi
dat jos din pat (vertebrele nu sunt prea
suple) şi nici după masă.

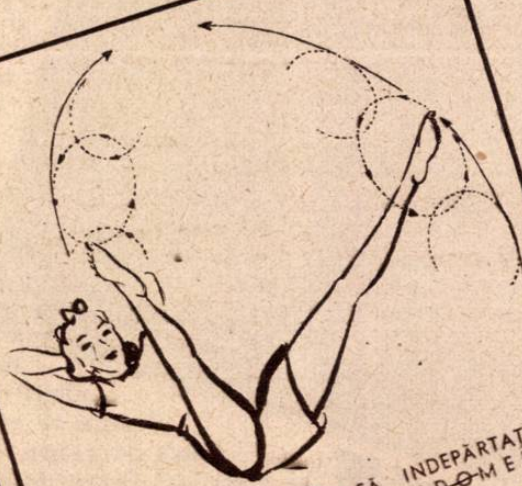
PENTRU A AVEA O SILUETĂ FINĂ

Pentru a putea lupta contra formelor cambate şi
devierilor excesive, culcaţi-vă pe spate şi târaţi-vă pe
jos, ca rămele. Dar pentru a înainta nu vă serviţi nici
de coate, nici de tocuri: corpul singur să fie cel care
face efortul. Exerciţiul va dura un minut şi jumătate
sau va înceta când veţi fi parcurs un metru şi jumă-
tate. După exerciţiu, odihniţi-vă un moment, culcată.

PENTRU CA FUSTELE VOASTRE SĂ CADĂ BINE

Dacă baza spatelui dv. e prea proeminentă nici
rochia nu poate să cadă frumos... Culcaţi-vă
daci pe burtă, cu picioarele prinse sub o mobilă
greă, cu mâinile pe ceafă şi ridicaţi-vă astfel,
de douăsprezece ori partea de sus a
corpului, cât de sus puteţi, având însă
grijă să vă lăsaţi jos, cât mai încet.

CA SĂ EVITAŢI SAU SĂ INDEPĂRTAŢI GRĂSIMEA DE PE ABDOMEN

Muşchii abdominali sunt cei cari combat
obezitatea. Ştiţi să executaţi, cu picioarele,
cercuri, în timp ce staţi culcată? Pentru a
complica mişcarea care va fi o suită de
mici cercuri completând un cerc mare, repe-
taţi-o de câte opt ori, în fiecare seară. În acest
timp nu vă odihniţi deloc picioarele.

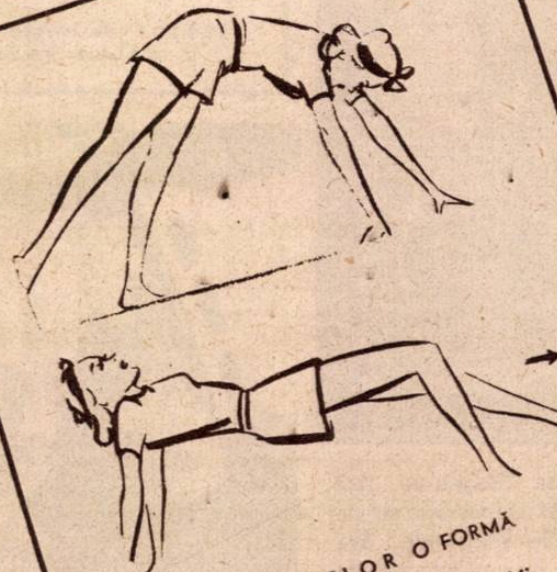
CA SĂ AVEŢI ŞOLDURI PERFECTE

Dacă vântul vă bă sau grasă, tra-
famentul este acelaşi: în poziţie
arătată în desenul nostru, apleca-
ţi-vă odată pe dreapta, odată pe
stânga, ca la duel. Acest exerciţiu
poate fi executat de câteva
ori pe zi, indiferent de oră.

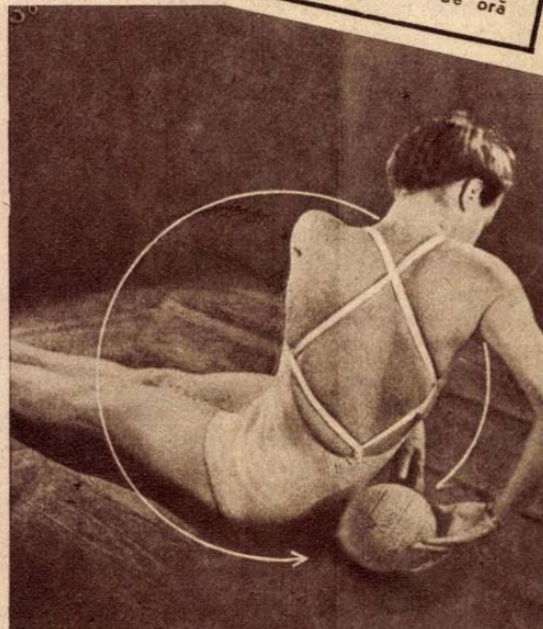
PENTRU CA PULPA PICIORULUI DV. SĂ FIE PERFECTĂ

Picioarele goale, unul din ele
il veţi ridica "în pointă", pe
degete, şi apoi lăsaându-l încet în
jos, il veţi lăsa ca, la fel şi pe
celălalt. Repetaţi exerciţiul
două sau trei minute.

PENTRU A DA BRATELOR O FORMĂ PERFECTĂ

Umblaţi deabuselea (fără să lipiţi genunchii
de pământ) înaintând şi venind înapoi.
Durata acestui exerciţiu va fi de două
minute. Faceţi-l înainte de baie.

CA SĂ NU AVEŢI STOMACUL PROEMINENT

Faceţi să lucreze muşchii pântecelui. Aşezaţi-vă pe
jos cu picioarele întinse şi lipite: cu ambele mâini
plasaţi o minge mică în spatele vostru şi încercaţi
s'o ridicaţi, din cealaltă parte, fără să vă mişcaţi
de jos şi fără să lăsaţi mingea să se rostogo-
lească. A se executa de douăzeci de ori.

Cuvionul

"STUKA"

IMPOTRIVA BARAJELOR DE BALOANE

DUPĂ luptele aeriene de mari proporții, la care au participat peste două mii de aparate germane, a intervenit o pauză. Avioane răzlețe continuă recunoașterile deasupra insulelor britanice, aruncând uneori bombe, dar asalturile aeriene în valuri succesive au încetat deocamdată.

Cronicarii militari se întrec cu presupunerile de tot felul, unii atribuind această pauză necesității de a se reface materialul și echipajul, în vederea unor noi lupte, alții fiind de părere că înaintea atacului decisiv, aviația Reichului își adună forțele, evitând să le risipească în atacuri izolate.

Ziarul „Gazette de Lausanne” își exprimă convingerea că această primă fază a ofensivei aeriene germane împotriva Angliei pare a fi avut ca obiectiv principal descoperirea și lovirea bazelor aviației engleze, slăbindu-i puterea de luptă. Inaltul comandament german — continuă ziarul — pare să fi pornit dela ideea, că atunci când Marea Britanie nu va mai avea aviație, când escadrilele Reichului vor fi stăpâne incontestate ale cerului britanic, așa cum au fost în lunie stăpâne pe cerul Franței, numai atunci va începe faza hotărâtoare a ofensivei germane.

Correspondenții de războiu cari se găsesc la bazele germane de pe coasta Franței, arată că ei urmăresc diversele peripecii ale bătăliei care se desfășoară, pe o rază de câteva sute de kilometri în jurul lor, urmărind cu privirea un mic aparat telescriptor, care, din minut în minut, înregistrează noutățile.

„Nu vedem nimic din ceea ce se întâmplă — scrie unul din ei — dar, în nici o bătălie, cores-

pondenții de războiu n'au putut să aibă cum avem noi acum, un expozeu atât de complet precis și instantaneu al faptelor. Noi suntem informați că un avion a fost doborât, chiar în clipa în care se sfârșea pe pământ și socotim bombe lansate de piloți în chiar minutul în care ele explodează”.

În ziarul „Popolo d'Italia”, d. Sandro Volta scrie că știrile ce mai interesante ce-au fost culese în aceste zile pe frontul englez privesc rețeaua de baloane de baraj a apărării antiaeriene engleze.

„Deasupra tuturor marilor orașe, în toate punctele de mare importanță strategică, englezii au așezat mii de baloane, legate de pământ prin sârme groase de oțel. Aceste baloane nu urmează numai perimetrul orașelor, ci se ridică deasemeni în centru, la distanțe neregulate, astfel încât să constituie adevărate curse.

În afară de cablurile verticale sunt altele orizontale, care sunt legate între ele astfel încât să constituie un fel de plasă imensă. Baloanele sunt menținute în genere la o înălțime de 3000 metri, constituind un obstacol în special pentru avioanele de bombardament „Stuka”, care nu-și pot executa bombardamentele în picaj, asupra obiectivelor. În schimb, barajele de baloane nu împiedică deloc misiunea aparatelor de bombardament obicinuite, care sunt libere să opereze la o altitudine mai mare de 3000 metri. La începutul bătăliei, această rețea de oțel a stânenit în chip considerabil aviația germană”.

D. Sandro Volta adaugă totuși că aviatorii germani ar fi găsit mijlocul de-a lovi și incendiia baloanele, deschizând astfel breșe largi pentru sborul liber al avioanelor „Stuka”.

Ar fi vorba de un sistem foarte simplu, datorită căruia numeroase baloane ar fi fost distruse până acum și se crede că acest sistem va îngădui nimicirea rapidă a rețelei de oțel britanice. Ziarul italian declară că nu poate spune în ce anume constă acest sistem, fiind vorba de un secret militar.

E nevoie să amintim că încă dela începutul folosirii barajelor de baloane în Anglia, experții aeronautici și-au exprimat părerea că acest sistem de apărare, deși prezintă numeroase avantagii, n'ar putea fi totuși socotit atât de puternic încât să împiedece bombardamentele inamice. Experiențele ce s'au făcut și mai cu seamă învățămintele ce s'au tras în ultimele zile, în urma atacurilor aeriene germane au dus la concluzia pe care o menționează și ziaristul italian Sandro Volta, că barajele de baloane nu pot împiedeca decât bombardamentele în picaj ale avioanelor Stuka, dar nu și ale celorlalte avioane, sburând la altitudini mai mari.

Zilele ce vor urma ne vor arăta în ce măsură aviatorii germani vor isbuti să nimicească și acest obstacol, așa cum au învins atâtea altele, până acum.

Un balon de baraj înainte de a fi înălțat.

depinde uneori de o dispoziție specială a rinichiului putând să se întâlnească la mai mulți membri ai aceleiași familii, nervoasă sau artritică. Ea nu reclamă atunci decât câteva precauțiuni: antisepsie și spălături renale prin administrare de Urodonal, adăugat la apa de masă în doză de o lingură la un litru.

Albuminuria adevărată provine fie din maladii infecțioase, din intoxicații, din turburări ale circulației, sau din afecțiuni ale rinichiului, precum: congestie, nefrită. Medicul consultant, va da toate directivele folosite, însă cura de Urodonal va fi planșă de scăpare a albuminuricilor, asigurând descongestiunea rinichiului și ușurând eliminarea uricii, a acidului uric și a tuturor deșeurilor toxice.

Urodonal a fost recomandat de Profesorii Légerot, Lanceriaux, Hérard, Huchard, E. Faivre, Pouchet, ca fiind distrugătorul și eliminătorul de elecție al tuturor elementelor nesănătoase cari compromit sănătatea. D-na J. L., din Drancy, ne scrie: „Urodonal este singurul produs care a fost în stare să mă scape de albumină”.

PENTRU A RĂMÂNE „TÂNĂRĂ”
ȘI SĂNĂTOASĂ LUAȚI...

URODONAL

antiuric perfect

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE INCREDERE

NEVRARGYL

Dr. BOUSQUET

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20-TABLETE.

Cișmigiul

VĂZUT DE UN STRĂIN

DE câteori am afirmat că Cișmigiul constituie una din frumusețile remarcabile ale Capitalei noastre, obicinuiții călătoriilor în străinătate mă priveau cu o expresie milostivă, socotind că de-aș fi putut, ca și ei, să mă plimb prin nu știu care grădini de peste granițe, n'aș mai fi găsit cuvinte să-mi exprim admirația. În definitiv, nu contestă nimeni frumusețea grădinilor de aiurea. Dar nici nu încap discuție că Cișmigiul poate să stea alături de cele mai frumoase monumente horticole ale străinătății.

Răsfoind acum câteva zile ziarul „National Zeitung” din Basel, am găsit în pagina întâia, un foileton, semnat Franz Theodor Csokor, în care se laudă minunata grădină din centrul Bucureștilor.

Bineînțeles că foiletonistul ziarului elvețian a încercat să facă și un istoric al grădinii, afirmând între altele o serie de lucruri comice asupra trecutului acestui parc. Astfel se afirmă că pe locul unde se află astăzi Cișmigiul exista pe vremuri o pădure mlăștinoasă, cuib de tâlhari periculoși, pe unde lumea nu se aventura decât bine înarmată.

Nu știm sursa de unde s'a inspirat autorul rândurilor de mai sus, dar este cert că face o confuzie între Codrul Vlăsiei, pe care un călător străin îl descrie cam în felul acesta. Dupăcum am mai arătat într'un articol apărut nu de mult în revista noastră, Cișmigiul a fost lac și în trecut și se numia „Lacul lui Dura neguțătorul”.

Câteva aspecte
din Cișmigiu :
Cu barca pe lac.
Banca șomeurilor.
Idilă. - Grădină-
țele.

Numele Cișmigiu i-a fost dat mai târziu, deoarece aici se afla locuința marelui Cișmigiu și cazarma Cișmigiilor, adică a celor cari se îngrijeau de cișmelele orașului București. Dar nu este aceasta ceea ce interesează. E plăcut să citești rândurile entuziaste ale domnului Csokor, descriind Cișmigiul în culori excepțional de vii. „Astăzi, pe locul unde a fost codrul a rămas un parc de un romantism încântător, în mijlocul

căruia se află lacul, ale cărui părți principale sunt legate cu canalurile prinse în pereți de beton. Gondole cu perechi surzătoare sau tăcute alunecă pe apele verzi. Plopi, tei, ulmi mărginesc aleele, ca o mărturie a străvechei păduri, care se numește astăzi parcul Cișmigiu. Dar parcul Cișmigiu este mai mult decât un simplu parc. E ceva unic, de nereprodus. Odată te crezi transpus într'un basm din 1001 nopți, iar altă dată în plin romantism al lui Moritz von Schwind.

Cunosc aproape toate parcurile vechiului continent, începând cu insulele Petrogradului țarist până la pinii depe Monte Pincho din Roma, Bois de Boulogne din Paris și grădinile publice din Krakovia, Graz și alte orașe, unde au fost plantate pe fortificațiile împrejmuitoare, ca și cum istoria ar fi revenit la natură. Niciuna din aceste grădini nu poate fi însă comparată cu Cișmigiu.

Ceva mai încolo, după ce mai descrie tot atât de călduros grădina din mijlocul Capitalei, autorul foiletonului conchide:

„Pentru străini, Cișmigiu este și rămâne o minune și nu numai pentru eil în zile de Duminică și sărbători și se desfășoară înaintea ochilor un spectacol emoționant. Pe aleele îngrijite se plimbă, în portul lor național, viu colorat, perechi de tineri. Sunt săteni români, ajunși în oraș spre a-și câștiga pâinea cea de toate zilele, și cari folosesc ziua liberă de Duminică, spre a-și regăsi atmosfera familiară dela țară, pomi cu coroane bogate, prin ale căror frunze susură vântul, pe ale căror ramuri ciripesc păsărele”.

Probabil că dl. Csokor cunoaște Cișmigiu mai bine decât îl cunosc mulți bucureșteni. Astfel el ne descrie și faimoasa bancă a șomeurilor, bineînțeles cu tonuri elegiace, așa după cum este scris întregul foileton. În orice caz, pentru căldura pe care a pus-o în rândurile sale, îi mulțumim.

Și am mai avea de făcut o recomandare. Poate că n'ar strica să se găsească mai mulți bucureșteni cari să facă „senzațională” descoperire, că Cișmigiu este realmente o grădină minunată, poate cu adevărat mai frumoasă decât parcurile din străinătate.

**UITA CE VEZI, UITA
CE AUZI DESPRE APA-
RAREA ȚĂRII**

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENNA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice,
sexuale, femei și sifilis. Trata-
mentul special, pentru hemo-
roizi, varice și flebită. Raze X,
Unde ultrasonice, Diatermie,
Ultraviolete, etc
CONSULT 8-1 ȘI 4-8

CITIȚI

MARIANA

revistă feminină

NENOROCIREA AVIATICĂ DELA HUNEDOARA

1. Inhumarea lui Virgil Kerciu la Discerica Boteanu.

2. Inhumarea lui Zaharescu la Belu.

3. Inhumarea lui Dodani. În dreapta mama defunctului.

4. Inhumarea radio-telegrafistului Ianculescu și a mecanicului de bord Gh. Irimescu la Cimitirul Ghencea.

Noul antinevralgic Temagin calmează durerile de cap și dinți chiar după 10 minute. Este inofensiv și deaceia se poate lua mai des. Temagin-ul a dat cele mai bune rezultate științifice. Incercați-l și Dv. o singură dată când aveți dureri!

Temagin-ul se găsește la orice farmacie în cutii a 2, 10 și 20 tablete.

CITIȚI

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

CITIȚI

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri.

Apare în fiecare 15 ale lunii.

Înșfârșit a sosit...

copilașul mult așteptat. Pentru oricare mamă aceeași întrebare e pe primul plan: „Cum pot să întretin cât mai bine sănătatea și buna stare a noului născut?” Urmați sfatul nostru și întrebuințați pentru îngrijirea lui numai preparatele pentru copii NIVEA, acestea fiind făcute din cele mai pure materii prime, după prescripție medicală. Ele sunt tot ce există mai bun pentru copilul Dvs.

CITIȚI

MAGAZINUL

AVIOANE IN LUPTĂ

1. Un hidroavion de recunoaștere a revenit la bază

2. Un aparat Heimkel de luptă și bombardament, atacând teritoriul inamic

3. Un Messerschmidt de vânătoare escortând un avion de bombardament

4. Efectele bombardamentului văzut dela bordul avionului atacator

10 SEPTEMBRIE 1940

10 LEI

„JUR CREDINȚĂ NAȚIUNII ROMÂNE.

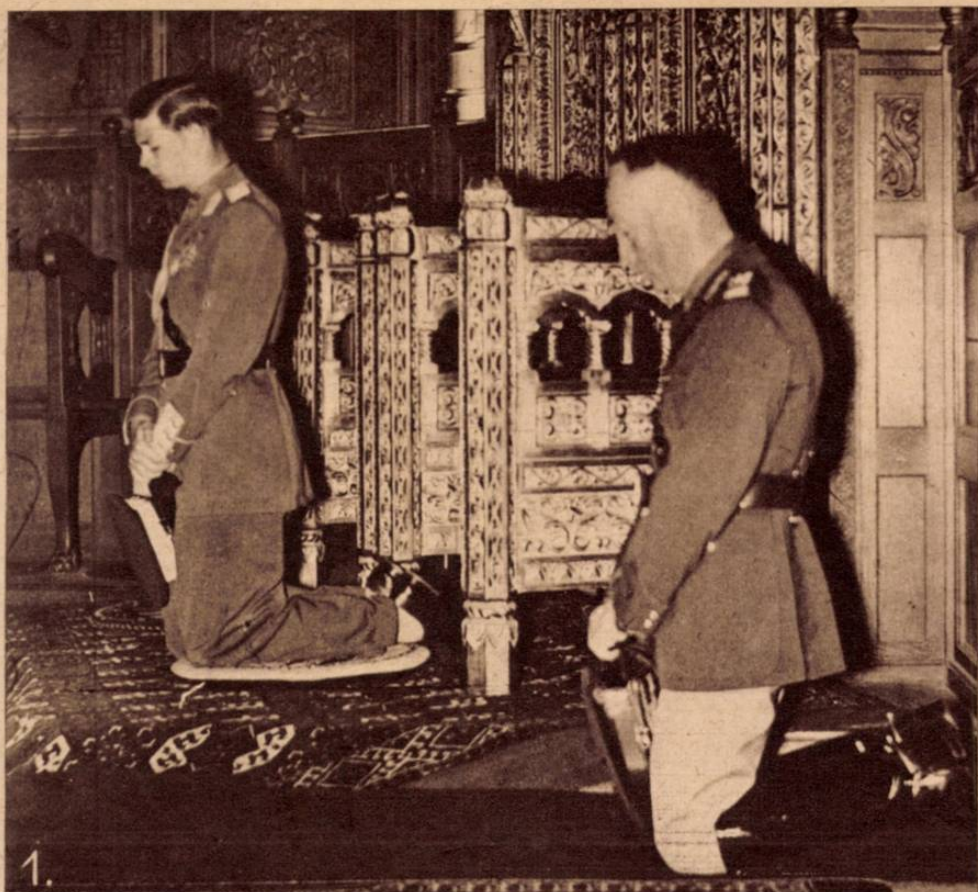
„JUR SĂ PĂZESC CU SFÎNȚENIE LEGILE STATULUI.

„JUR SĂ PĂZESC ȘI SĂ APĂR FIINȚA STATULUI ȘI INTEGRITATEA TERITORIULUI ROMÂNIEI.

„AȘA SĂ-MI AJUTE DUMNEZEU”.

(Jurământul M. S. REGELUI MIHAI I).

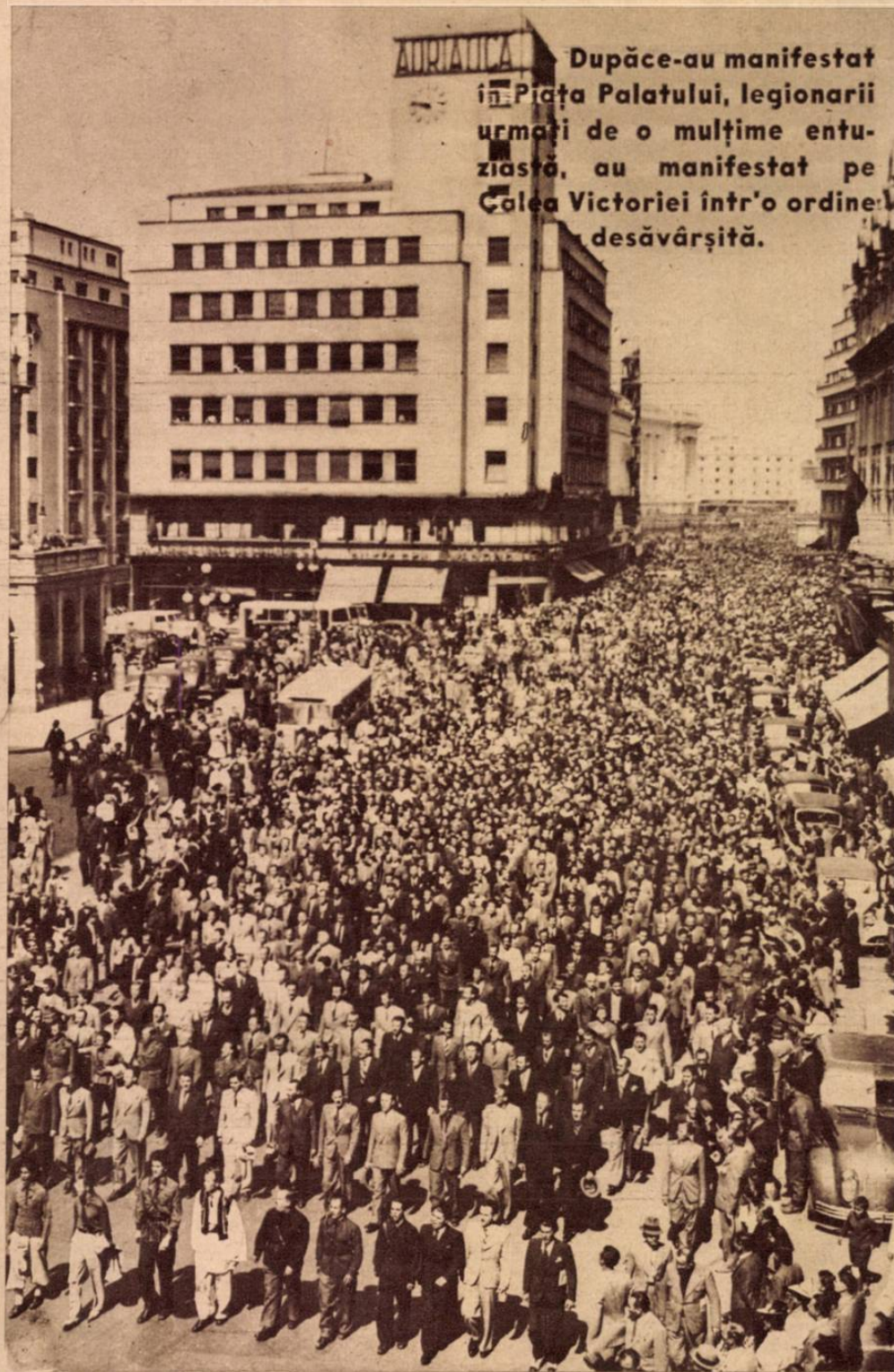
O ZI ISTORICĂ

1.

2.

După ce au manifestat în Piața Palatului, legionarii urmași de o mulțime entuziasă, au manifestat pe Călea Victoriei într-o ordine desăvârșită.

Duminică 8 Septembrie, în cursul dimineții, s'au oficiat în toată țara slujbe religioase cu prilejul suirii pe tron a M. S. Regelui Mihai I. Solemnitatea a avut un caracter impresionant, mulțimi imense aglomerând sfintele locașuri.

1. M. S. Regele, și d. general Antonescu, conducătorul Statului, în timpul Te-Deum-ului.

2. M. S. Regele, d. general Antonescu, conducătorul Statului, d. Radu Budișteanu, ministrul artelor și cultelor, Curtea, etc., primind defilarea trupelor.

3. La ora 11 a. m. mulțimea a înghințat smerită pe străzi.

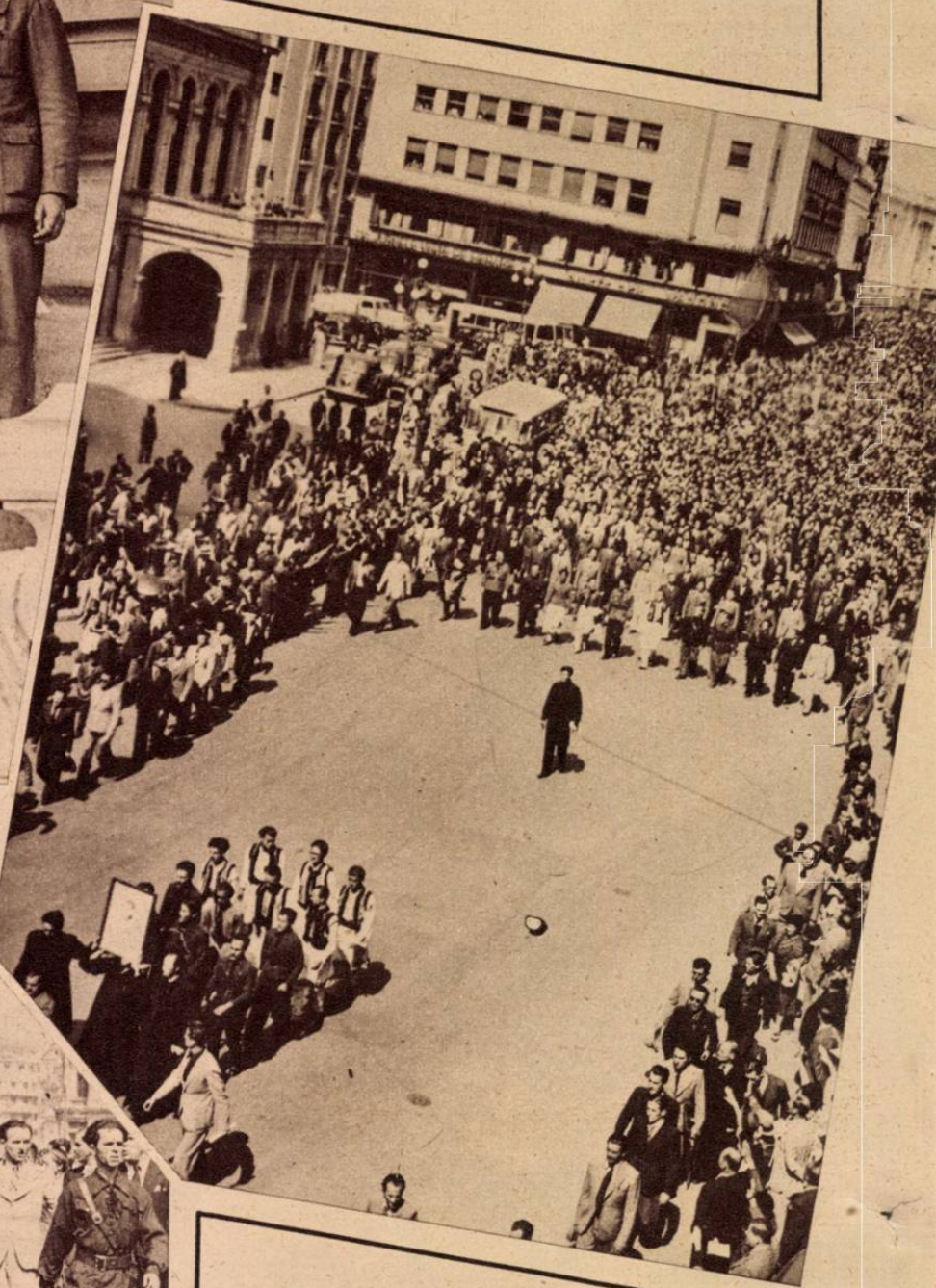
Fac din inima mea îndurerată un fierbinte apel să uitați totul, să vă strângeți în jurul tânărului și iubitului nostru Rege, să intrați în ordine și să vă puneți pe muncă. Trăiască România!

General ION ANTONESCU

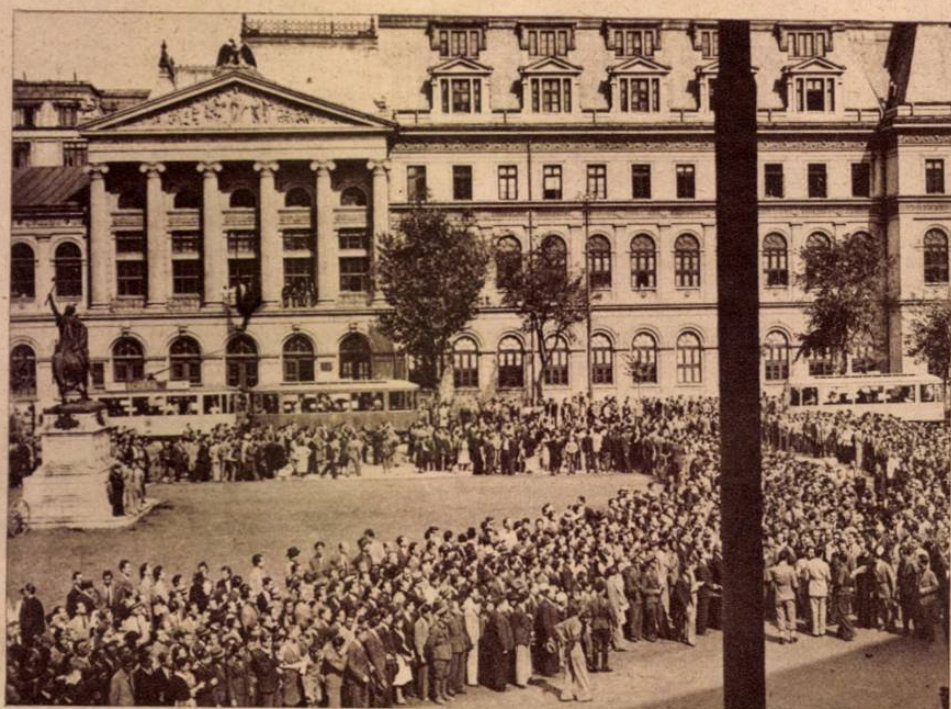

Sub conducerea șefilor legionari,
mulțimea trece prin fața Teatrului
Național.

D-l prim-președinte al Inaltei Curți de Casație, D. Lupu împreună cu
d-nii general David Popescu, ministrul de interne, I. V. Gruia, ministru
de justiție, Nichifor Crainic, ministrul propagandei, părăsesc președinția
consiliului, îndreptându-se spre Palatul Regal, unde M. S. Regele Mihai I.
a depus jurământul.

Indată ce s'a aflat de evenimentul
istoric ce s'a săvârșit, o imensă mul-
țime a manifestat în Piața Palatului
pentru Majestatea Sa Regele Mihai I
al tuturor românilor.

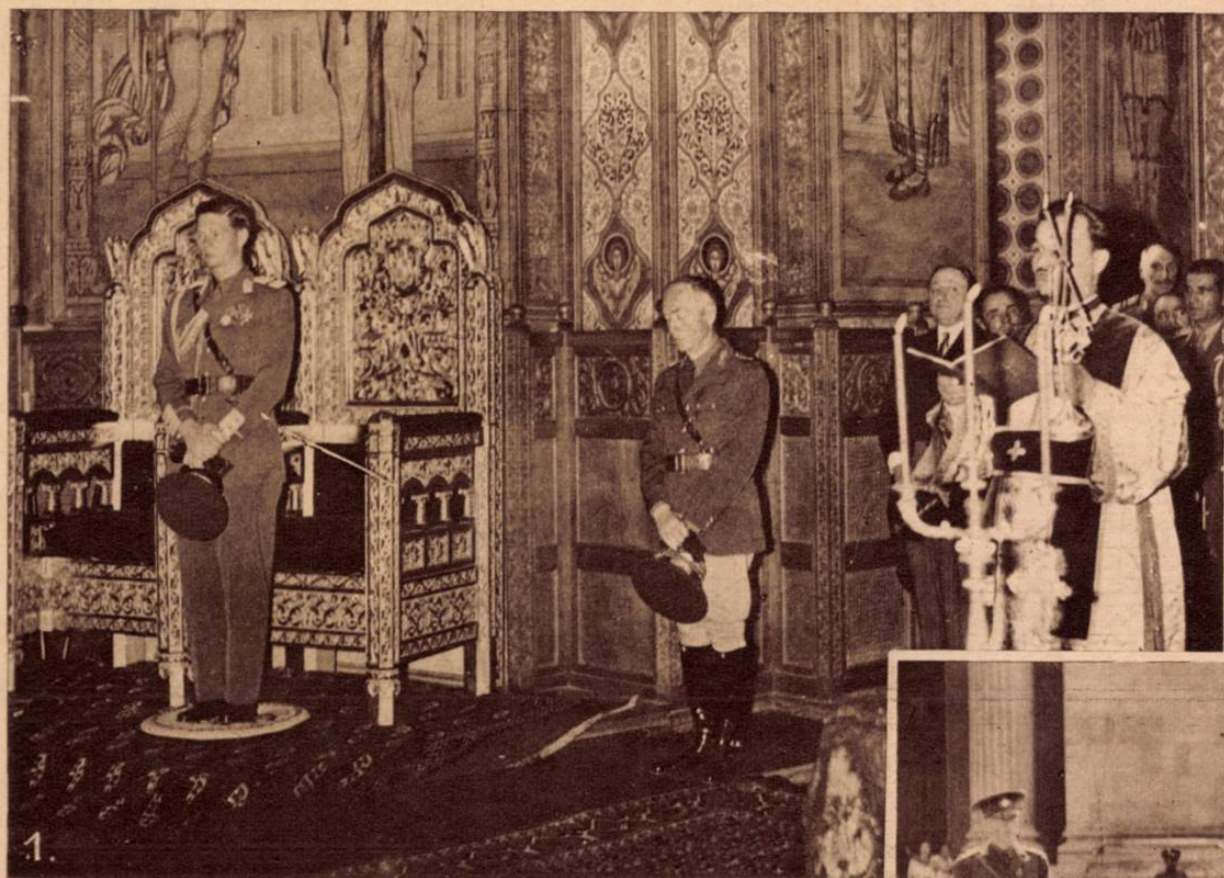
Manifestația legionară la statuia lui
Mihai Viteazul.

MAJESTATEA SA REGINA MAMĂ ELENA

ZI DE RECULEGERE ȘI RUGĂCIUNE

Cu prilejul zilei de reculegere de Duminică 8 Septembrie, M. S. Regele Mihai I, d. general Antonescu, conducătorul Statului român precum și Curtea și înalții demnitari, au luat parte la Te-Deum-ul care a fost oficiat la Sf. Patriarhie, de I. P. S. S. Patriarhul Nicodem.

Slujba a decurs într-o atmosferă de o impresionantă cucernicie.

În toate bisericile țării s-au oficiat în aceeași vreme slujbe religioase, pentru suirea pe Tron a M. S. Regelui Mihai I, precum și pentru Țară.

Imaginile noastre reprezintă momente din decursul impresionantei ceremonii.

1.

1. M. S. Regele Mihai I și d-l general Ion Antonescu, conducătorul Statului român, în timpul Te-Deum-ului dela Patriarhie.

3. I. P. S. S. Patriarhul Nicodem al României oficiând slujba în genunchi.

2. M. S. Regele Mihai I și d. general Ion Antonescu, conducătorul Statului român, trecând în revistă compania de onoare din curtea Patriarhiei.

4. M. S. Regele Mihai I, urmat de d. general Ion Antonescu, conducătorul Statului român, părăsesc Sf. Patriarhie.

2.

3.

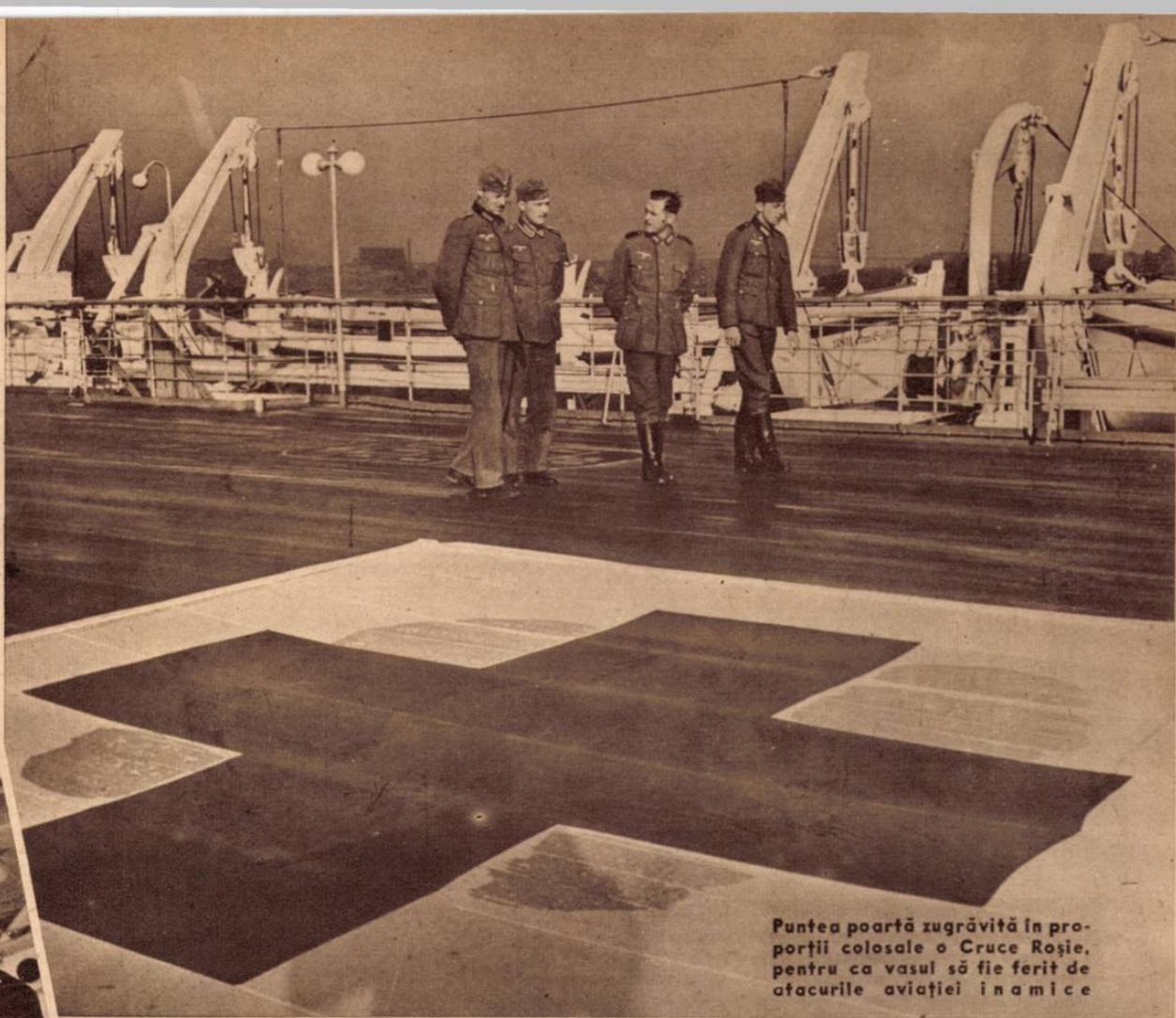

4.

Vapoarele CRUCII ROȘII PLUTESC PE MĂRI

La bord, convalescenții stau de vorbă cu oamenii din echipaj care sunt liberi

Puntea poartă zugrăvită în proporții colosale o Crucă Roșie, pentru ca vasul să fie ferit de atacurile aviației inamice

Pe măsură ce războiul a evoluat, devenind mai violent și mai sângeros, a evoluat și concepția cu privire la îndatoririle față de răniți, indiferent din ce tabără ar fi aceștia. De unde în trecut rănitul mai grav — aceasta nu înseamnă gravitate în sensul medicinei moderne, ci mult mai puțin — era socotit ca o povară și de cele mai multe ori exterminat, spre a i se curma chinurile, astăzi eforturile pentru salvarea unei vieți, nu mai cunosc margini.

Conducătorii războaielor se organizează cu tot atâta scrupulozitate, în ceea ce privește forța lor ofensivă și defensivă, ca și în domeniul ajutorării și salvării răniților. În afara trupelor de specialitate, brancardieri sanitari, cari în toiul luptei, sub rafala de gloanțe, aleargă în ajutorul camarazilor lor, armata dispune de organizații sanitare speciale, al căror rol binefăcător este imposibil de trecut cu vederea.

În secolul al XIX-lea a luat ființă o organizație internațională, anume aceea a Crucii Roșii, al cărei rol de o incomparabilă valoare umanitară este astăzi recunoscut în toată lumea. Crucea Roșie este aceea care a luat sub ocrotirea ei viețile răniților și grija prizonierilor.

Sub emblema păzitoare a Crucii Roșii plutesc pe mări vapoare uriașe, care aduc depe meleaguri depărtate pe răniți, spre a fi îngrijiți în patrie. La bordul acestor nave există săli de operație, dotate cu cele mai moderne aparate și deservite de un personal desăvârșit, capabil să facă intervențiile cele mai dificile, atunci când urgența o impune.

Un reportaj la bordul unei nave-spital este greu de făcut. Pe toate punțile, pe toate coridoarele, în toate cabinele domnește liniștea străvezie a oricărui spital. Dacă nu s'ar auzi trepidațiunile turbinelor, aproape că nici n'ai crede că ești pe un vapor.

Or, într'un spital nu există o viață trepidantă, o viață de senzație, de evenimente necontenit înnoite, care să-ți dea posibilitatea unei descrieri. Aci există o seamă de oameni, al

cărora devotament nu cunoaște margini, cari duc o luptă grea, de fiecare clipă, împotriva morții. Pierduți între cer și apă, ei au o lume a lor. Răniții, dintre cari mulți nici nu știu unde se află, duc o viață vegetativă, lăsându-se ghidați ca niște copii mici lipsiți de personalitate. Despre un vapor al Crucii Roșii nu se poate scrie un reportaj. Se pot cel mult reproduce o serie de fotografii, care să ilustreze viața dela bord. Plutind pe mări, străbătând văzduhul sa'u uscatul, emblema Crucii Roșii nu trebuie să amintească numai sângeroasa încăerare, ci și faptul că și în lupta cea mai cruntă din om nu piere sămânța bunătății, înfrățirii și dragostei de aproape.

1. Trenurile sanitare sunt mai puțin luxoase decât cabinele depe vapor dar îngrijirea răniților nu lasă nimic de dorit nici aci

2. Răniții sunt imbarcați la bordul vaporului-spital „Wilhelm Gustloff”

APARIȚIA avioanelor nu mai provoacă panica dela început în marile centre care sunt expuse atacurilor lor. Lumea s'a obicinuit și le așteaptă în fiecare noapte. Semnalele de alarmă n'au alt scop decât să indice momentul când ele trebuie să înceapă. Populația s'a obicinuit atât de mult, cu ele, încât panica a dispărut. Ea nu mai este surprinsă, decât atunci când avioanele nu vin. Atât la Berlin cât și la Londra, atmosfera e calmă.

Așa se explică indiferența cu care lumea de pe stradă continuă să se plimbe și să aștepte luptele aeriene, ca să le vadă cum se desfășoară. Omul de pe stradă nu-și mai dă seama de gravitatea situației, și posturile de radio, în clipa când dau alarma, sunt nevoite mereu să atragă atenția lumii asupra primejdiei care amenință pe cei ce nu dispar în adăposturi.

Posturile anunțau:

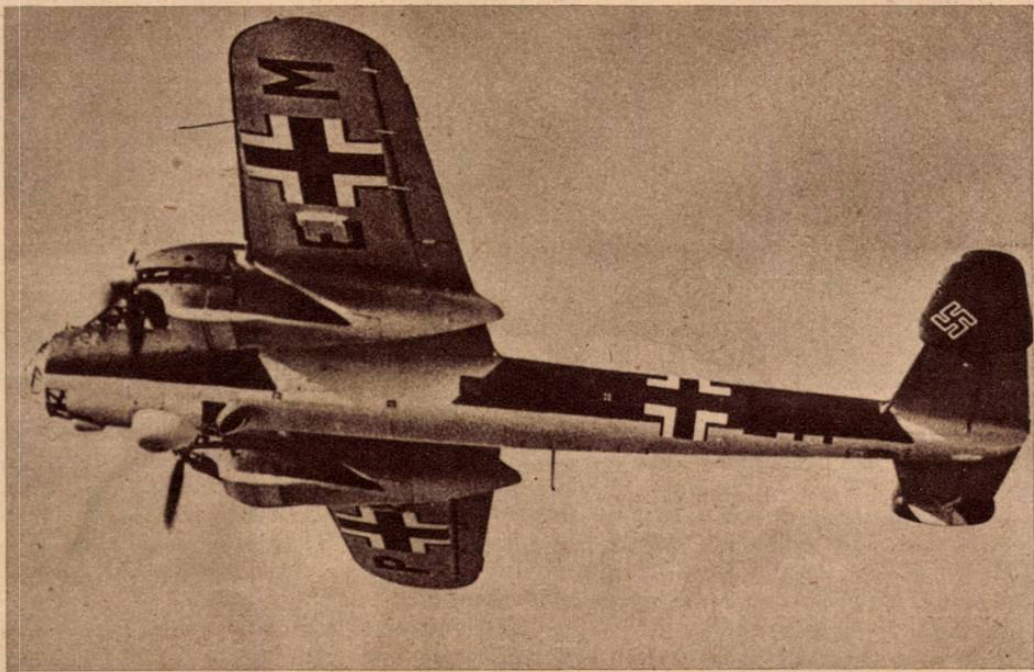
— Alarmă... vin avioane. Coborâți-vă în adăposturi... Sculați din somn pe ai voștri și luați-i cu voi...

★

Iată cum descrie un colaborator al lui „Basler Nachrichten” o luptă aeriană deasupra Londrei:

„Atacul venise de astădată prin mare surprindere. Iar alarma s'a produs cu întârziere

Surprinderea era atât de mare, încât și eu m'am pomenit pe străzile Londrei, în plin bombardament. Echipa de atac se compunea din 300 avioane de bombardament și vânătoare, care veniseră în masă compactă asupra Angliei și desfășurându-se în mici grupuri se răspândiră pe toată insula. Lupta se dădea dela o înălțime de 7.000 metri, și avioanele nu se puteau vedea nici la lumina reflectoarelor. În special atacurile care vin de peste Canal sunt cele mai surprinzătoare. Lupta desfășurată la o înălțime atât de considerabilă nu se putea urmări și abia se auzeau sgomotele avioanelor și țâcănitul mitralierelor. Un avion german, scăpat de urmărire, izbuti

Răsărit de soare pe aerodrom.

Noul avion de luptă Dornier 215.

Pilotul și observatorul la posturile de luptă.

Un avion de distrugere pornește spre obiectivul ordonat.

ALARMĂ DIN

să treacă în sbor deasupra Londrei, aruncând numărate bombe și dispărând în noapte. Lumii se stinseră peste tot și sirenele își transmiteau alteia semnale de alarmă, care încercuiau pe scurtă vreme întreaga coastă a Angliei. Luptele dădeau pretutindeni și nici după alarma de încet nu se putea ști precis ce s'a întâmplat. Când se făcu din nou lumină, oamenii începură iesa de prin adăposturi, ca să vadă ce s'a dist din avutul lor.

Când am ajuns acasă am fost nevoit să constat nu numai geamurile locuinței mele erau sfărâmate în mii de bucăți, dar și acoperișul era comp distrus. Printr'o întâmplare curioasă, aparatul telefonic rămăsese neatins, așa încât am putut să transmiat aceste detalii.

torie chimică, pe care o văzui complet sfărâmată de bombe. Personalul ei era redus și astfel n'am văzut decât două fete și un bărbat, uciși. Ceilalți erau răniți și medicii, veniți imediat, se ocupau cu pansarea lor.

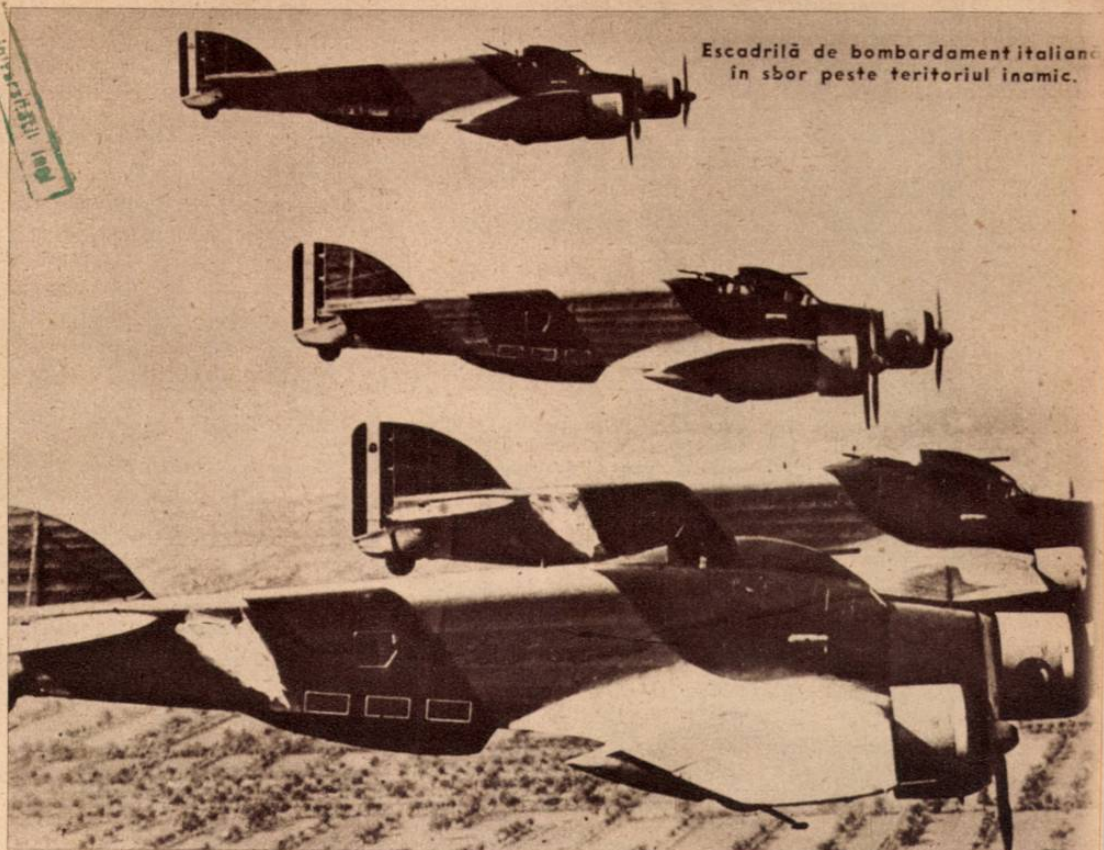
După primele cercetări, cei rămași fără adăposturi fură adunați și plasați în diferite locuri, iar ceilalți cari n'au avut de suferit decât sguuitoare emoții, se culcară să se odihnească, pentru că fiecare capitol din aceste lupte se încheie cu un „va urma”.

★
Până în zori se înlătură cu febrilitate tot ce se poate scoate din calea pietonilor, ca efecte ale luptelor aeriene desfășurate în cursul nopții. Echipele de curățători intră în acțiune și toate străzile sunt redată circulației.

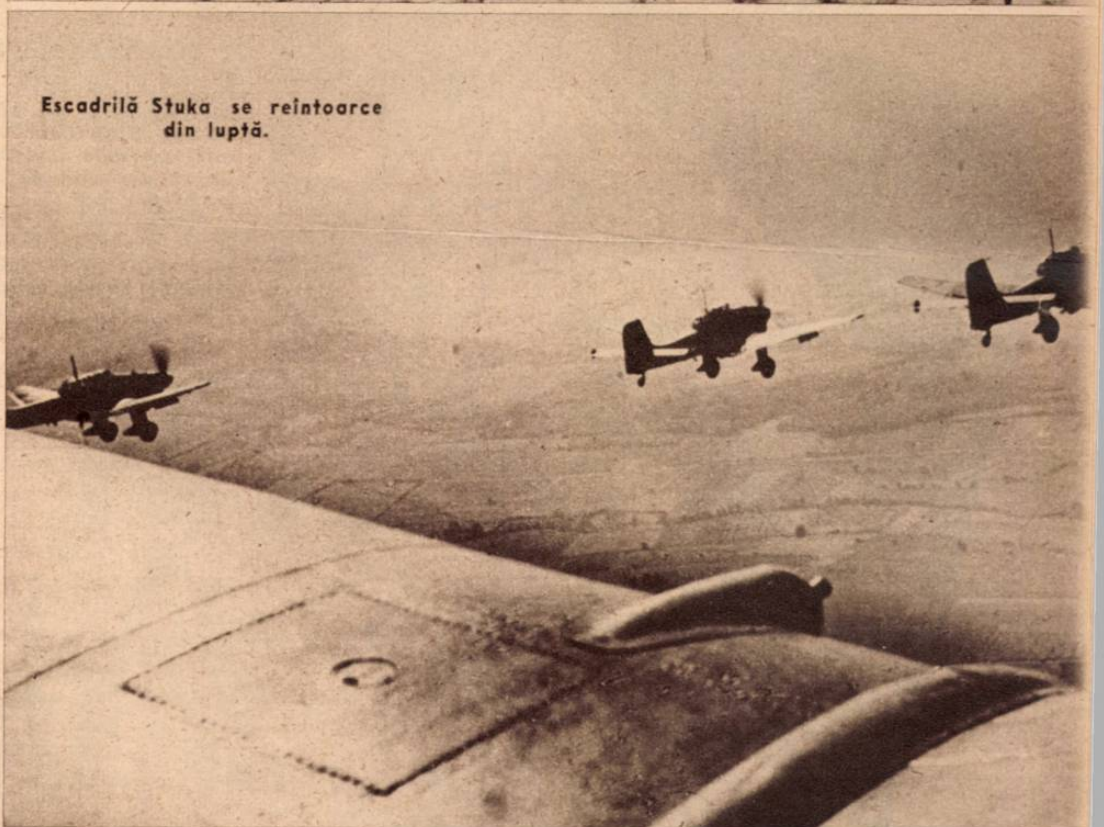
La început, lumea din cartierele care nu erau atinse de atacurile bombelor, se ducea a doua zi dimineața să vadă ce s'a petrecut acolo, pe unde avioanele și-au făcut efectul lor. Acum, toate aceste detalii se cunosc, și nu mai interesează pe nimeni.

După această toaletă superficială a orașului bombardat intră în acțiune echipa aeronautică. Ea se compune dintr'un număr mare de specialiști, care lansează baloane captive. Aceștia au misiunea să înlocuiască imediat pe cele doborâte și să le mutiplice pe cât se poate de mult. Tot ce se doboară într'o noapte trebuie înlocuit până în noaptea următoare, când noile atacuri urmează să găsească, pe cât cu puțință, toate la locul lor.

Câte bombe poate duce un avion, într'un raid de bombardament, se întreabă multă lume. Depinde de distanța pe care avionul trebuie s'o parcurgă. La o distanță mare, el trebuie să ia benzină multă, și atunci încărcătura de bombe nu mai poate fi atât de mare. La o distanță mică, aviatorul ia benzină puțină și bombe multe. Deaceea, se și spune că cele mai avantajoase atacuri sunt cele pe care aviatorii le pot face pornind dela o bază cât mai apropiată de obiectivul lor.

Escadrilă de bombardament italiană în zbor peste teritoriul inamic.

Escadrilă Stuka se reîntoarce din luptă.

Un hidroavion decolează.

AVIOANELE

In primul moment, când atacu m'a surprins pe stradă, credeam că zboară deasupra mea avioane englezești. Alarma a început, după ce primele bombardamente erau în curs. Când prima explozie s'a auzit, m'am repezit în cea dintâi ușa deschisă pe care am găsit-o și m'am întins pe jos. Apoi începură să plouă bombe în diferite părți ale orașului. Sgomotul detunăturilor era asurzitor. Artileria antiaeriană intră imediat în acțiune, în timp ce aviația luă repede înălțimea, pentru a ieși în calea avioanelor care atacau. Lupta dusă la 6.000 metri era tot ce se poate imagina mai eroic și mai temerar. Când s'a dat semnalul de încetarea luptei, m'am ridicat de jos și m'am dus imediat acasă. Imi închipuiam că ceva trebuie să se fi petrecut acolo și nu m'am înșelat. Drumul meu ducea pe la o spălă-

1.

1. CORESPONDENT DE RĂZBOIU 1940. — Fotografiiile reprezentând scene din războiului actual, mai ales cele de luptă, sunt autentice. La bordul avioanelor de recunoaștere și de bombardament germane, există în echipajiu adesea și un corresponsent de războiu, care nu are altă misiune decât să fixeze pe peliculă momentele luptei

3. PESTE MAREA DE NOURI. — Apropierea toamnei a început să înnozeze tot mai des cerul Mării Nordului. Cu toate acestea, avioanele de luptă germane își continuă raidurile împotriva Angliei. Fotografia noastră a fost luată în timpul sborului unei escadrile deasupra norilor, în drum spre Anglia

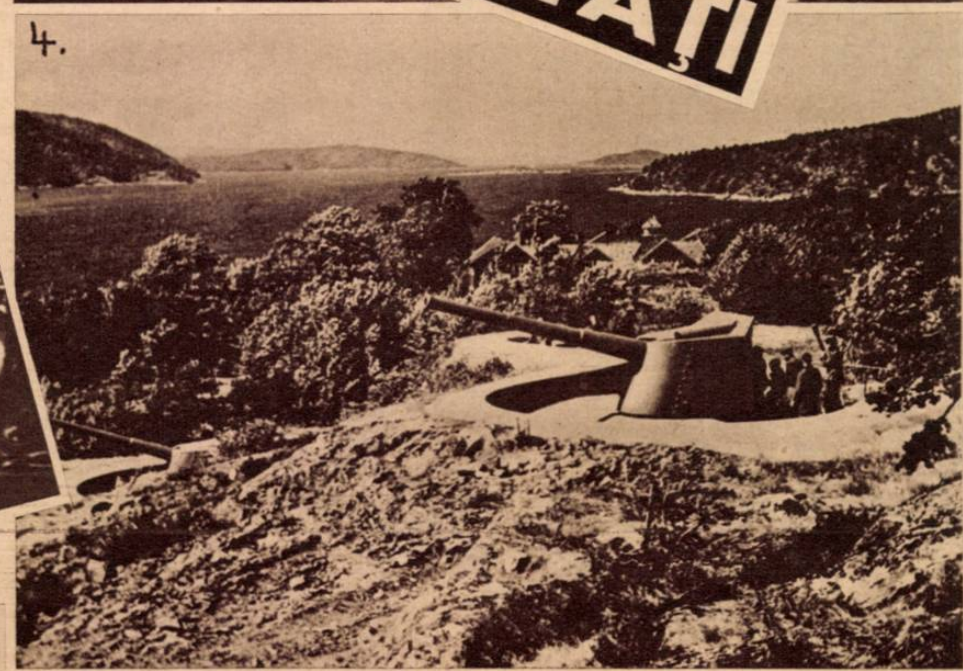
4. ARTILERIA DE COASTĂ. — În Norvegia, faimoasa artilerie de coastă de care dispune acest stat este deservită de soldați germani. Tunurile n'au mai intrat însă în acțiune, de luni de zile. În fiorduri domnește liniște și pace

2. BOMBARDAMENTE. — Raidurile de bombardament se intensifică pe zi ce trece. Văzute însă de la înălțime ele nu par atât de îngrozitoare cât sunt în realitate. Iată o fotografie a unei localități bombardată de aviația germană. Petele de fum indică locul exploziilor bombelor

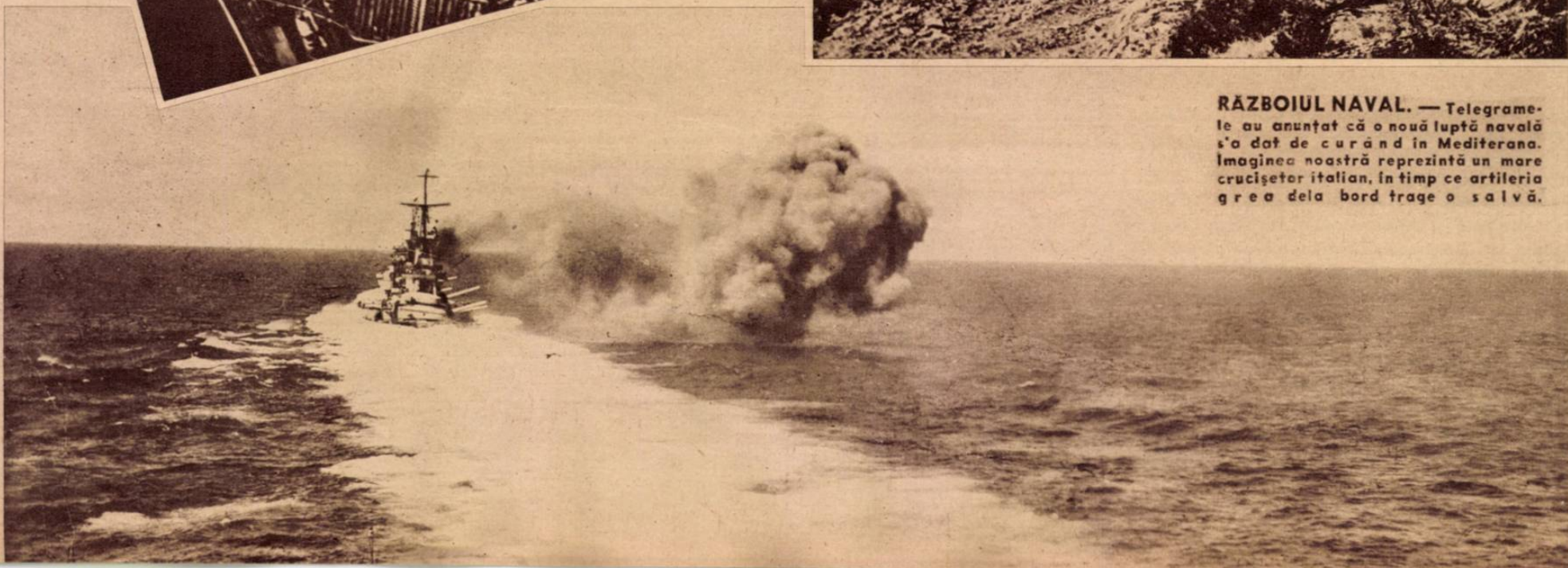
3.

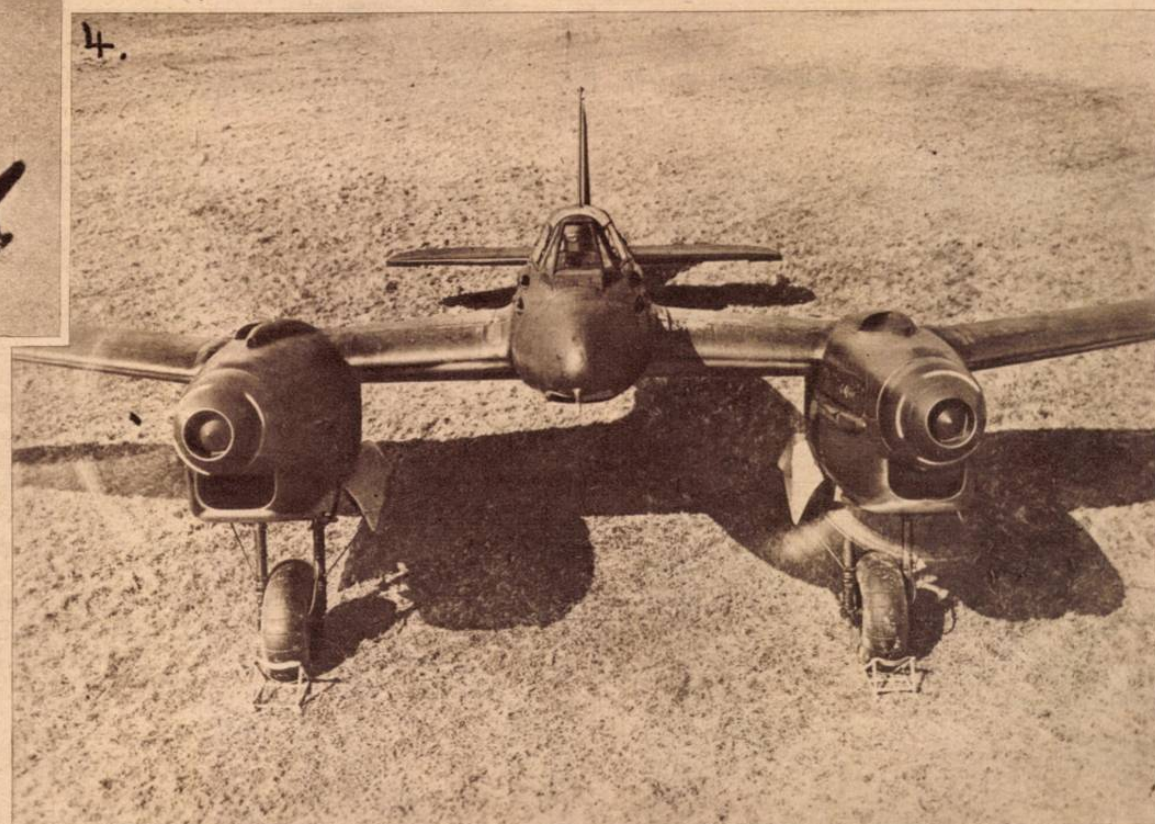
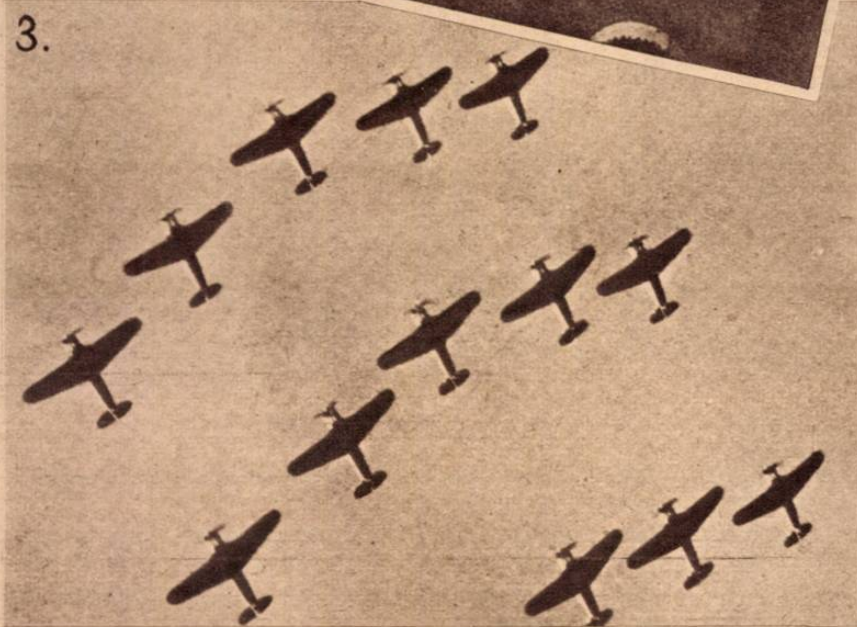
4.

RĂZBOIUL NAVAL. — Telegrammele au anunțat că o nouă luptă navală s'a dat de curând în Mediterana. Imaginea noastră reprezintă un mare crucișător italian, în timp ce artileria grea de la bord trage o salvă.

ORIGINEA avionului de vânătoare

vatorul fiind acela care duce lupta. Armele erau: pistoale automate, carabine și mult mai târziu abia, mitraliere.

Se pune însă o problemă tehnică. Mitraliera, mînută chiar de pilot, trăgea în continuarea axei avionului și risca să lovească elicea, sfărîmînd-o. Pentru a evita acest inconvenient, tirul a fost deviat, iar elicea avea marginile protejate de o cămașă de oțel, care trebuia să îndepărteze efectul periculos al gloanțelor.

Ravagiile făcute de noua mașină de luptă a lui Garros, au fost considerabile. Cum în război însă nu se poate păstra un secret, în ziua în care Garros au fost doborîți în spatele liniilor germane, statul major al acestei armate n'a avut decît să însărcineze pe constructorul de avioane Fokker, cu studierea aparatului francez și cu perfecționarea sistemului.

Lui Fokker i s'a dat o săptămână timp, ca să rezolve problema. Cît s'a frămîntat însă n'a obținut nici un rezultat. După șase zile se afla tot în fața unei enigme. Într-o noapte, Fokker a adormit, extenuat, și a visat că se află în Olanda, țara sa natală unde copil fiind, se juca aruncînd cu pietre în aripele morilor de vînt. Or, pietrele acestea nu nimereau aripele, ci de cele mai multe ori treceau prin intervale. Problema era rezolvată. Mitraliera urma să fie sincronizată cu rotirea elicei, astfel încît proiectilele să nu lovească aripele elicei. Specialiștii au început să lucreze și în scurtă vreme au apărut pe cerul unde se dădeau luptele, aparate înzestrate cu noua mitralieră. Se înțelege că pierderile franco-engleze au fost grele. După un oarecare timp, cîzînd un aparat în dosul frontului francez, secretul și-a pierdut valoarea.

Atunci a început acea epopee senzațională a escadrilei Richthofen, Guynemer, Ball, Baracca, Scaroni, etc.

Aviația de vânătoare a făcut progrese senzaționale. La sfîrșitul războiului mondial

intraseră în luptă aparate cu motoare de 180 putere, realizînd 220 klm. pe oră. Pentru vremea aceea, era un progres senzațional. Fără îndoială însă că nu se poate compara un aparat de vânătoare din trecutul războiului, cu aparatele actuale, Messerschmidt, Heimkel, Morane, Hurricane, Spitfire, Fiat, etc. Aceste aparate ating viteze maxime de peste 500 klm, pe oră.

În ceea ce privește armamentul avionului de vânătoare modern, s'a trecut de la simpla mitralieră, care trăgea în direcția axei longitudinale a avionului, la avioane de vânătoare moderne, cu opt mitraliere, dintre care patru sunt situate în carlingă, iar patru în aripi. Proiectilele sunt de diferite calități. Unele sunt incendiare, altele explozive, altele perforante obicinuie, etc.

Avionul de vânătoare modern, e vorba de ultimele tipuri,

1. Aparat de vânătoare „Nieuport”, cu motor de 80 cai putere, utilizat în timpul războiului din 1914—1918
2. Gino Allegri, un as al aviației de vânătoare italiene, din războiul trecut, pilot de d'Annunzio „Fra Ginepro”
3. Escadrilă de avioane de vânătoare italiene, în zbor
4. Avionul de luptă „Fokke-Wulf”, cel mai reușit tip al aviației germane

COMUNICATELE de război ale taberelor beligerante pomenesc atunci cînd este vorba de lupte aeriene sau de raiduri ale aviației, de diferite tipuri de aparate. Cele mai deseori sunt pomenite avioanele de bombardament, cele de recunoaștere și de vânătoare.

Acestea sunt tipurile fundamentale ale armei aviatice. Fiecare tip în parte ar putea să aibe subîmpărțiri, considerînd, spre exemplu, că avioane de bombardament pot fi simple și în picaj, cele de recunoaștere putînd fi simultan și de luptă, iar cele de vânătoare deosebindu-se după înarmare, rază de acțiune, etc. Este interesant să știm că primul tip de avion întrebuintat în război, a fost cel de recunoaștere. În anul 1911, în timpul campaniei italiene în Libia au fost utilizate pentru prima dată niște monoplan, dotate cu motoare foarte slabe, care aveau misiunea să supravegheze mișcările adversarului și să informeze artileria asupra poziției acestuia.

Avioanele italiene au bombardat în cursul aceleași campanii atrupamentele inamice, cu proiectile fabricate chiar de piloți, și care neîndoiș nu aveau efectele grozave pe care le are o bombă din zilele noastre. În felul acesta s'a creat și aviația de bombardament. Întrebuintarea ei, în largă măsură, s'a făcut însă abia în anii 1914—1918, pe frontul franco-german.

Aviația de vânătoare a apărut, pentru prima dată, ca armă de sine stătătoare, în anul 1915.

Pilotul francez Orland de Garros, unul din așii aviației franceze, a pornit de la ideea să creeze un aparat monoplace, rapid și foarte mobil, înarmat cu o mitralieră ușoară, care să curețe cerul de aparatele inamice.

Pînă la inovația lui Garros, avioanele erau cu două locuri, obser-

dispune în afară de acest antrenament și de un tun de mic calibr, al cărui proiectil e și incendiar, și exploziv.

Am arătat și în alte articole valoarea strategică a aviației de vânătoare. Bolidul de oțel, care brăzdează întinderile albastre ale cerului asigură, prin vitejia celor care le conduc, succesul pentru drapelul pe care-l servesc.

Dureri de cap? Încercați încă odată noul antinevralgic **Temagin**. TEMAGIN-ul ajută chiar după 10 minute; este inofensiv și deaceia se poate lua și mai des. **Temagin** -ul se găsește la orice farmacie în cutii a 2, 10 și 20 tablete

REALITATEA

femeii

PERIAȚI-VĂ BINE, ȘI VEȚI FI FRUMOASĂ!

A vă peria înseamnă să fiți curată, proaspătă din cap până'n picioare, să aveți părul lucios, tenul limpede, dinții albi, corpul svelt, piciorul sprinten, înseamnă să obțineți rezultate excelente, cu minimum de timp și de cheltuială.

PENTRU PĂRUL DV.

Periați-vă părul, pornind dela rădăcina lui și ridicându-l în aer, până la extremitatea de jos. Periați-l în toate sensurile, adică pornind din spate spre față, dela dreapta la stânga și dela stânga la dreapta, ca și depe frunte spre ceafă.

100 de mișcări cu peria dimineața.

100 seara.

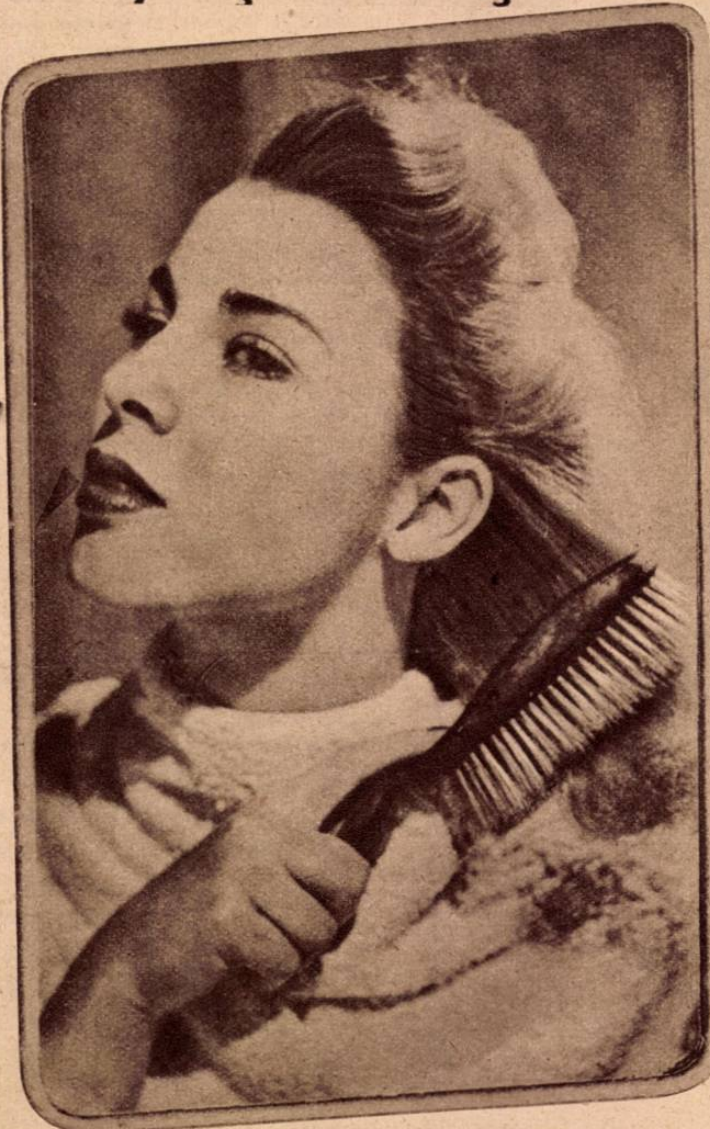
E bine să aveți și o perie mică, rezervată aplicării de brillantină. Asta este indispensabilă pentru a da părului dv. un reflex frumos.

Ce nu trebuie să faceți: Nu periați niciodată părul numai în sensul în care-l aranjați când vă pieptănați; nu veți face decât să-l îmbibați nu să-l curățați.

PENTRU TEN

Vă amintim că e foarte practic ca dimineața, imediat ce vă sculați să vă periați obrazul cu o perie specială. Muiati-o în apă și frecați-vă ușor obrazul, de jos în sus, insistând mai ales pe urechi. Uscati apoi, ungeți cu o cremă hrănitoare și păstrați-o pe obraz 20 de minute. Rezultatul: tenul va fi clar, curat și nu veți căpăta niciodată riduri, dacă începeți acest tratament înainte de a le fi căpătat.

E bine să aveți și o perie moale pentru a ridica surplusul de pudră. Știți că e bine să dați la început, multă pudră pe obraz, lăsând-o astfel timp de cinci minute, apoi egalizați stratul de pudră, cu ajutorul periei. *Ceea ce nu trebuie să faceți:* Nu periați niciodată de sus în jos, căci mușchii obrazului vi se vor lăsa.

PENTRU DINȚI.

Cele mai bune perii de dinți sunt cele cu suprafața ondulată nu dreaptă.

Trebuie să vă periați dinții cel puțin de două ori pe zi: dimineața și seara. Mișcarea pe care trebuie s'o adoptați este cea pornind dela rădăcina dintelui în sus, sau viceversa.

Ceea ce nu trebuie să faceți: să vă periați dinții pur și simplu dela stânga la dreapta sau invers; prin acest mijloc îndepărtați gingiile, slăbind dinții.

PENTRU MĂINILE ȘI PICIOARELE DV.

Pentru curățitul unghiilor dela mâini, întrebuințați periuța de cauciuc. Aceste periuțe au deobicei două fețe. Cu cea plată periați-vă mâna, ceea ce va constitui un masaj foarte bun.

O periuță de unghii foarte aspră, vă va ajuta să vă curățați bine unghiile picioarelor. Să știți că aceasta este tot atât de indispensabil ca și periatul unghiilor dela mâini.

PENTRU TRUPUL DV.

Cu o mânășă aspră masați-vă tot corpul — de jos în sus — înainte de-a intra în baie. Nu muiati mânășă nici în apă, nici în vreo soluție grasă. Acest masaj va îndepărta praful provenit din micile particule moarte, de piele, care sunt înlocuite zilnic de epiderma noastră. După asta intrați în baie, și spălați-vă bine cu o perie cu mânerul lung. Nu vă fie teamă să masați bine împrejurul sânilor.

Ceea ce nu trebuie să faceți: Nu fricționați niciodată trupul de sus în jos.

Dupăce vă veți fi obicinuit cu periatul întregului dv. trup, vi se va părea ceva indispensabil, și nu veți mai lăsa nici o zi fără să o faceți.

AM scris în repetate rânduri despre însemnătatea tehnicii în războiu modern. De fiecare dată însă, tehnica era prezentată ca un element de ajutorare a diverselor arme, dar niciodată de sine stătătoare. Pentru cronicarii actualului conflict, lucrurile stau cu totul altfel. În cadrul armatelor moderne s'a creat un corp special, care spre exemplu în armata germană, poartă denumirea de „Serviciul de ajutor tehnic”. Este o unitate formată din specialiști, cari au misiunea ca de îndată ce un teritoriu a fost ocupat, să puie cât mai curând posibil în funcțiune serviciile tehnice locale, strict necesare pentru organizarea ținutului respectiv.

Dealtfel, acest serviciu de ajutor tehnic nu este o unitate care să acționeze numai în timpul războaielor, ci are o însemnată misiune și în timp de pace. Astfel, în caz de catastrofe naturale sau de nenorociri de orice fel, echipele specializate ale acestui serviciu intră în acțiune, contrăcărând răul.

Războiul actual a fost, din punct de vedere al distrugerilor, înspăimântător. Strategia modernă cere desorganizarea totală a inamicului și aceasta nu se poate obține decât prin distrugerea căilor ferate, aerodromurilor, a canalurilor, a podurilor, a uzinelor, etc. Dar toate aceste elemente, dacă-și produc efectul voit de atacator, atâta vreme cât sunt în stăpânirea atacatului, se întorc împotriva aceluia care a provocat distrugerea, atunci când acesta ocupă terenul.

De aceea, prima grijă a serviciului tehnic este ca de îndată ce un teritoriu a fost ocupat să puie din nou în funcțiune uzinele, mai ales cele de electricitate și apă, să restabilească căile ferate și în genere toate căile de comunicație de care trebuie să se servească forțele combătante.

Tehnica nu face decât să-și plătească datoria. De unde la început cu ajutorul ei s'au produs acele distrugeri înspăimântătoare, distrugeri cari fără tehnică n'ar fi fost posibile, acum ea caută să repare răul făcut. Să nu pară nimănui că misiunile corpului tehnic sunt ușoare sau puține la număr. Utilizarea porturilor de pe

Un imens rezervor de apă este repus în funcțiune.

Tehnica o nouă ARMĂ

Unui scafandru i s'a fixat casca enormă.

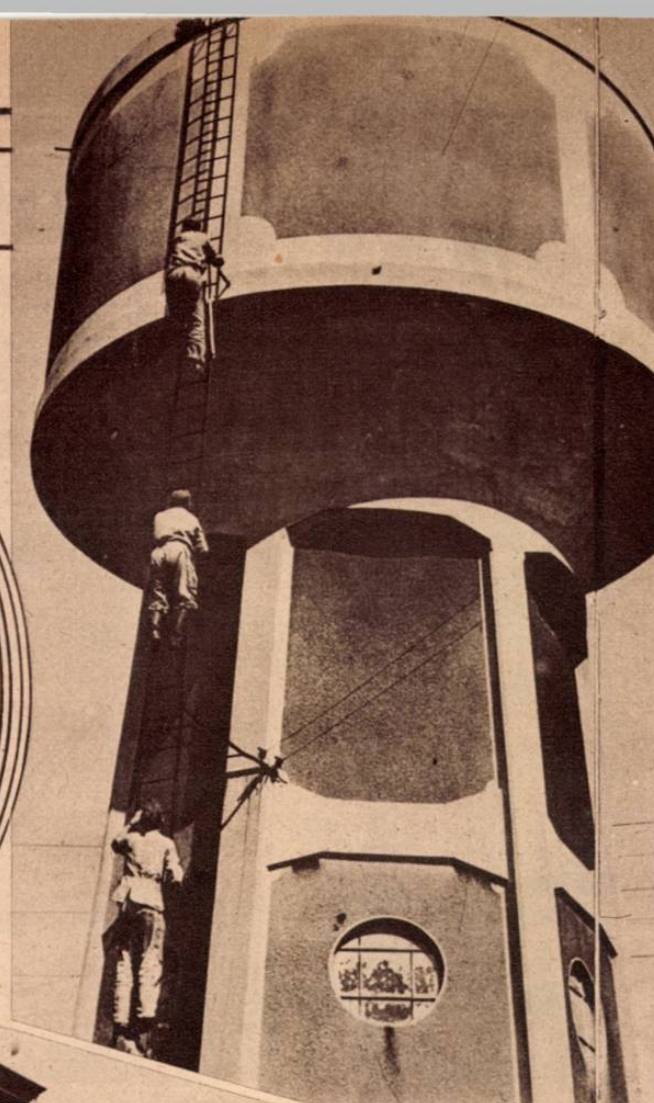

Serviciul de ajutor tehnic, lucrând într-o uzină electrică.

litoralul francez, mai ales a acelor care au fost bombardate, fie de aviația germană, fie de cea britanică, nu ar fi posibilă fără intervenția scafandrilor, cari constituie unități speciale, în cadrul acestui serviciu. Electricienii abili pun în funcțiune uzinele atinse de bombe, ca și uzinele de apă care trebuie să aprovizioneze populația civilă, rămasă în teritoriul ocupat. Lipsa apei ar putea atrage după sine moliime devastatoare, atât pentru armată cât și pentru civili.

În atmosfera de încordare toridă a războiului, echipele acestea ale serviciului tehnic, acolo unde activează aduc cu sine ceva din răcoarea oazelor păcii. Populația uită cine sunt cei cari muncesc pe aceste șantiere și dă cu dragă inimă o mână de ajutor. Munca înfrățește oamenii.

Tehnica este, fără îndoială, o armă nouă, devastatoare, dar este desigur și cea mai eficientă armă a păcii și a reconstrucției.

IMAGINI DIN ARDEAL

Piața Cuza Vodă

Piața Unirii din Nasău.

↑ Piața Cuza-Vodă din Cluj. × Vedere generală a orașului Baia-Mare.

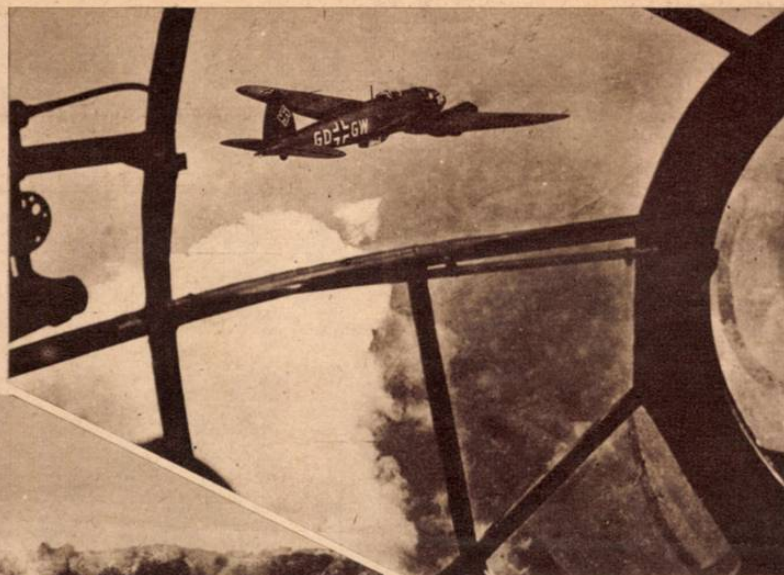

Duminică 8 Septembrie a avut loc cununia religioasă a D-rei Nicolle Catherine Marie Lydia Basilescu, fiica D-nei și D-lui Aristide N. Basilescu, Profesor la Facultatea de Drept din București — cu d. Ion T. Chiricuță, fiul D-nei și D-lui Preot Profesor Toma Chiricuță. Nuni au fost D-na și D-l Avocat Mircea Gherghel. Cununia s'a oficiat în Biserica Sf. Nicolae și Ecaterina din Bucureștii-Noui — a familiei Profesor Nicolae Basilescu.

ȘOIMII

Instantaneul reprodus de noi n'a fost luat din spatele ferestrelor unui sgârie-nour, ci din alt avion în zbor. Este vorba de un avion Heinkel HE 111, unul dintre cele mai perfecționate avioane de luptă, de care dispune flota aeriană germană.

VASE DE RĂZBOIU ȘI HIDROAVIOANE

O luptă navală, fără intervenția aviației, este inimaginabilă astăzi. Chiar și la bordul unităților germane, care n'au fost inițial construite pentru a purta avioane, se află câteva aparate, mai ales hidroavioane, care lansate cu catapultele aduc însemnate servicii navelor, în timpul bătăliilor navale.

Albuminuria

depinde uneori de o dispoziție specială a rinichiului putând să se întâlnească la mai mulți membri ai aceleiași familii, nervoasă sau artritica. Ea nu reclamă atunci decât câteva precauțiuni: antisepsie și spălături renale prin administrare de Urodonal, adăugat la apa de masă în doză de o lingură la un litru.

Albuminuria adevărată provine fie din maladii infecțioase, din intoxicații, din turburări ale circulației, sau din afecțiuni ale rinichiului, precum: congestie, nefrită. Medicul consultant, va da toate directivele foloșitoare, însă cura de Urodonal va fi planșa de scăpare a albuminuriilor, asigurând descongestiunea rinichiului și ușurând eliminarea ureei, a acidului uric și a tuturor deșeurilor toxice.

Urodonal a fost recomandat de Profesorii Légerot, Lanceriaux, Hérard, Huchard, E. Faivre, Pouchet, ca fiind distrugătorul și eliminătorul de elecție al tuturor elementelor nesănătoase care compromit sănătatea. D-na J. L., din Drancy, ne scrie: „Urodonal este singurul produs care a fost în stare să mă scape de albumină”.

PENTRU A RĂMÂNE „TÂNĂRĂ”
ȘI SĂNĂTOASĂ LUAȚI...

URODONAL

antiuric perfect

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN. MARCA DE ÎNCREDERE

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

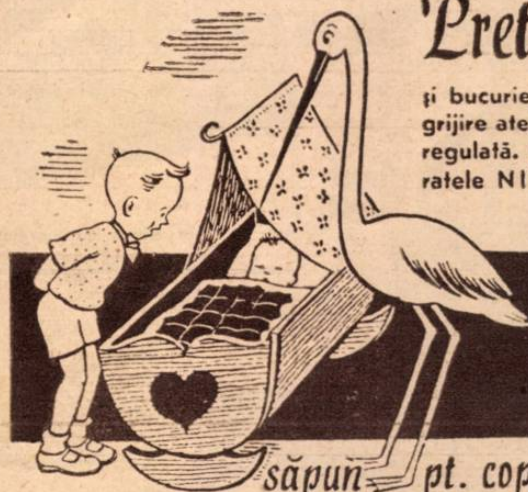

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

Pomada Cadum contra tuturor bolilor de piele

Durerile provocate de boile de piele pot fi înlăturate, întrebându-se din timp Pomada Cadum. Ea oprește numaidecât mâncărimea, potolește și vindecă orice iritație sau inflamație a pielii. Ea este deasemenea suverană contra eczelei, bubelor, pecinginei, spușelei, hemoroizilor, blândeii, rănilor, arsurilor, cojilor de pe bube.

CITIȚI
MARIANA

Pretutindeni admirație...

și bucurie! Noul Baby a sosit! Pentru desvoltarea sa, o îngrijire atentă a pielii este tot atât de importantă ca și nutriția regulată. Întrebuințați de aceea chiar din primul an preparatele NIVEA pentru copii, care sunt fabricate special pentru pielea fragilă și sensibilă a copilului.

NIVEA

săpun pt. copii - Baby-Crème - pudră pt. copii

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENNA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratamentele speciale, pentru hemoroizi, varice și flebită. Raze X, Unde ultrasonice, Diatermie, Ultraviolete, etc.

CONSULT 8-1 ȘI 4-8

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI ?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco carte o cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25—25 a.

CITIȚI
MAGAZINUL

Un tun de munte, în baterie,
gata de tragere.

Stirea NOASTRA

Mașina port-tun antitanc,
în deplasare.

Un post înaintat așteaptă cântecul
scandot al mitralierei.

Tancuri în repaus.

17 SEPTEMBRIE 1940

10 LEI

2hc 204

IN ACEST NUMAR
SOSIREA IN TARĂ SI
ENTUZIASTA PRIMIRE
IN CAPITALĂ A M. S.
REGINA MAMĂ ELENA
UN REPORTAJ
FOTOGRAFIC COMPLET

M. S. MIHAI I
REGELE ROMÂNILOR
DOCUMENTE FOTOGRAFICE
DIN VIATA TANARULUI
VLĂSTAR REGESC

CINSTIREA ZILEI CĂPITANULUI
SOLEMNITAȚILE ȘI MANI-
FESTAȚIILE DIN CAPITALĂ

M. S. REGINA MAMĂ ELENA ȘI AUGUSTUL EI FIU, M. S. REGELE MIHAI I.

AM VAZUT O LUPTA AERIANA!

„Am avut prilejul nu numai să vizitez lucrările de apărare engleze și distrugerile făcute de bombardamentele germane, dar am fost și martorul unuia dintre cele mai violente atacuri ale aviației Reichului. Într-o liniște profundă se întinde în fața noastră, în razele strălucitoare ale soarelui de dimineață, portul celebru, înconjurat de dealurile albe parcă de cretă. Singurul lucru neobișnuit în acest peisaj sunt baloanele de baraj. Zumzetul veșnic al avioanelor care patrulează la mare înălțime ne aduce aminte că nu suntem în drum spre plaja înșorită. Dover este astăzi avar: postul cel mai înaintat al frontului, ridicat în fața continentului european. Canalul Mânecei a ajuns un fel de țară a nimănui. Privind cu luare-aminte pretutindeni, putem zări tunuri, obuziere cu tir-rapid de diferite calibre, unele destinate luptei împotriva avioanelor care zboară la mari înălțimi, iar altele împotriva avioanelor Stuka. Sunt și tunuri pentru apărarea coastelor.

Incendiu pe un aeroport, în urma unui bombardament

Deodată, printre nori de fum, trei Messerschmitt-uri se apropie de barajul de baloane...

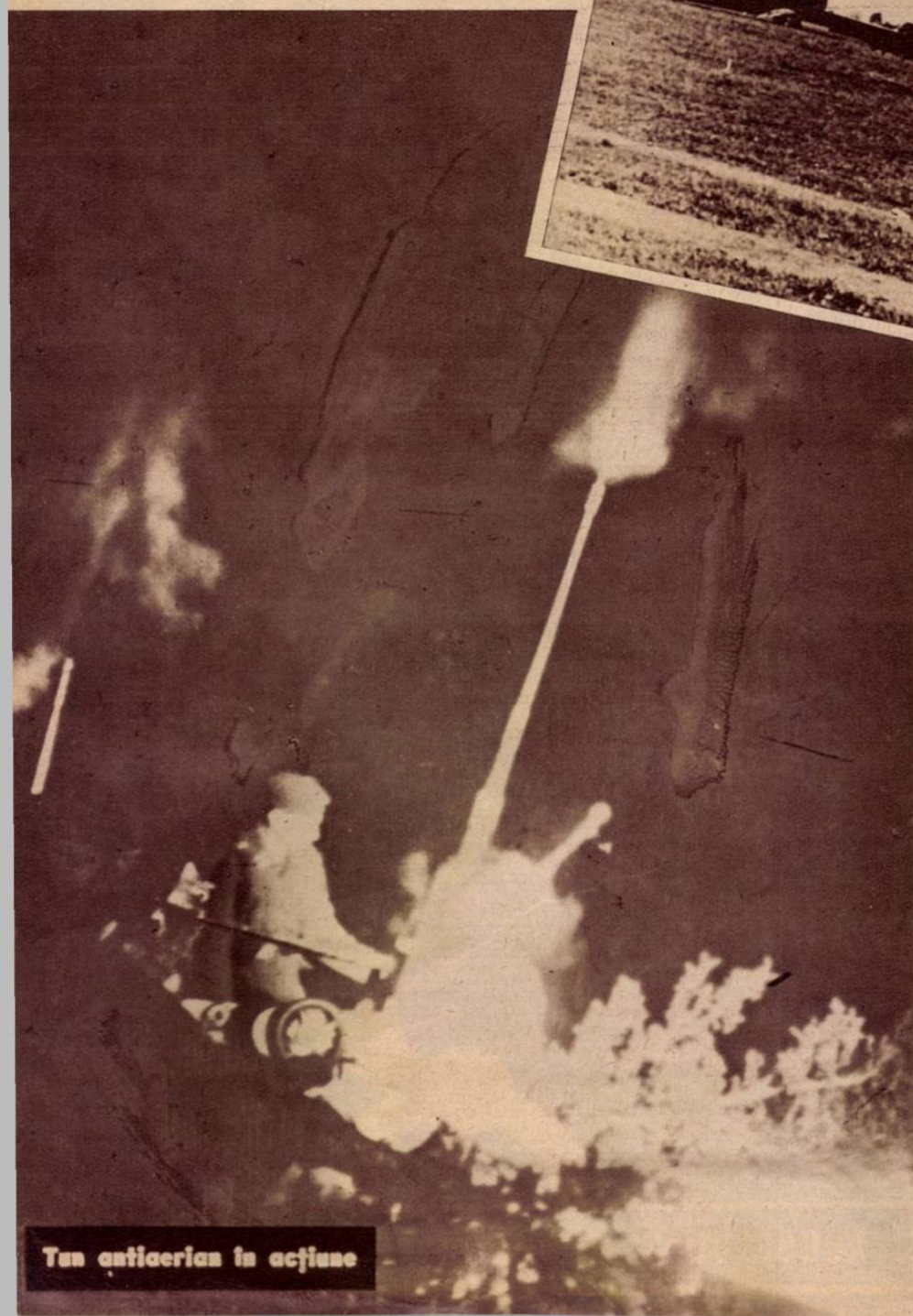
CORRESPONDENTUL ziarului „Neue Zürcher Zeitung” a avut prilejul să urmărească toate fazele unei mari lupte aeriene ce-a avut loc deasupra portului Dover, între escadrilele germane și avioanele britanice sprijinite de artileria anti-aeriană.

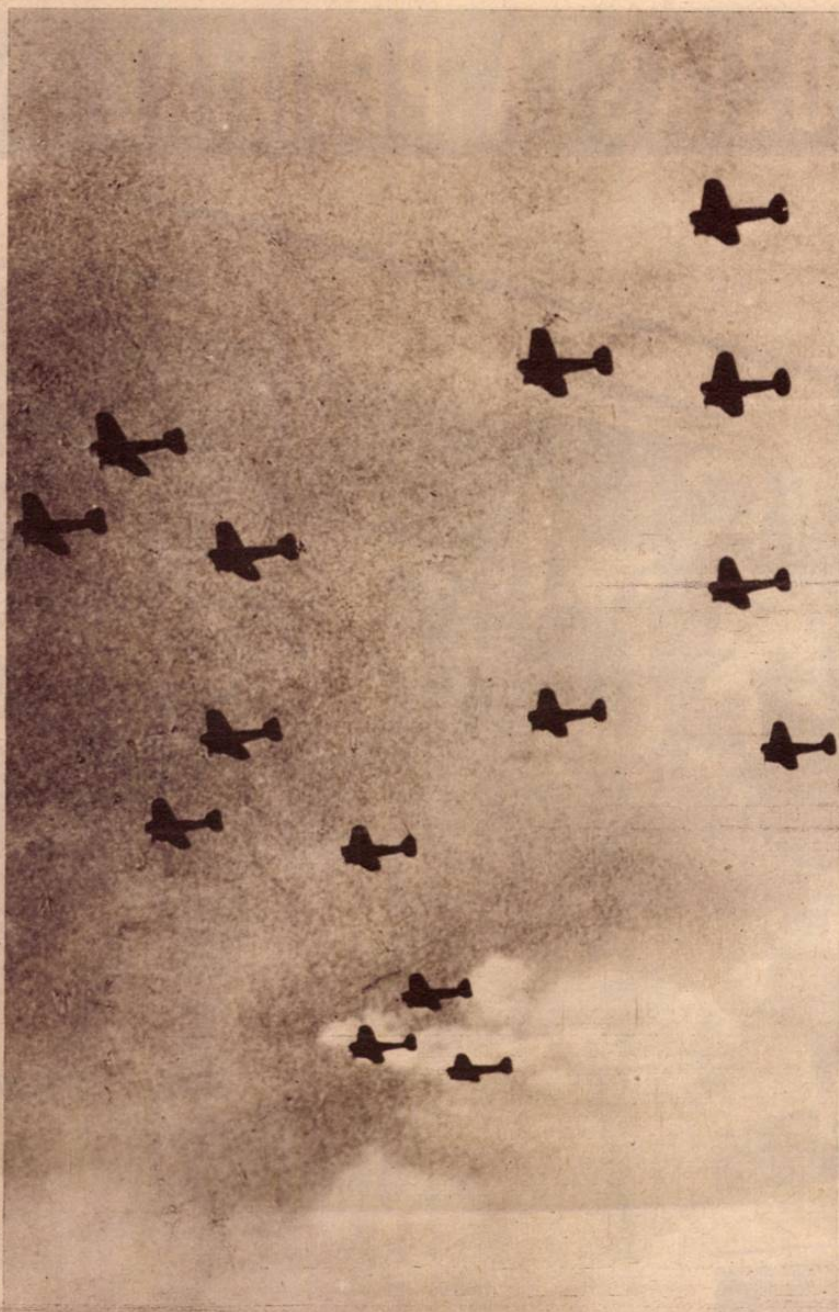

Incendii provocate de bombe lansate din avioane

Camuflajul este atât de desăvârșit încât amplasamentul bateriilor nu poate fi remarcat decât din imediata apropiere. În depărtare, dincolo de marea albastră, privim îngusta bandă de pământ care este coasta nordică a Franței. Ea este la o depărtare de abia câteva minute de zbor și totuși foarte depărtată de Marea Britanie. Alarma aeriană se răspândește și peste câteva clipe vom auzi geamătul sirenelor dealungul întregii coaste sudice. Apoi revine liniștea încordată dinainte. Nu putem zări nimic suspect. Aparatele de ascultare au însă urechi mai bune și ele aud apropierea bombardierelor germane. Un vuet ușor se înalță, devenind repede un vacarm care-ți sfâșie timpanul. Douăzeci până la trei zeci de avioane germane Dornier se apropie, însoțite de aparate de vânătoare Messerschmitt. Un tun pornește să tragă, altul îl urmează și zărim nouri albi înălțându-se spre cer. Apărarea anti-aeriană a intrat în acțiune. Intreaga coastă este sguduită deodată de un sgomot îngrozitor. Limbi mari de foc izbucnesc din țevile tunurilor și îndată bateriile sunt gata pentru salva următoare. Fum și pulbere ne'nconjoară în vreme ce cerul se umple de dărele de fum alb ale proiectilelor anti-aeriene care explodează. Avioanele germane continuă să zboare la o înălțime atât de mare încât nu le putem deosebi cu ochiul liber. Tunurile au amuțit și nu mai auzim decât larma motoarelor germane. Cerul întreg freamătă de uritul motoarelor germane, iar în răstimpuri se aude clănțănitul mitralierelor. Vedem prea puțin din lupta pe viață și pe moarte ce se dă, deasupra

Tun anti-aerian în acțiune

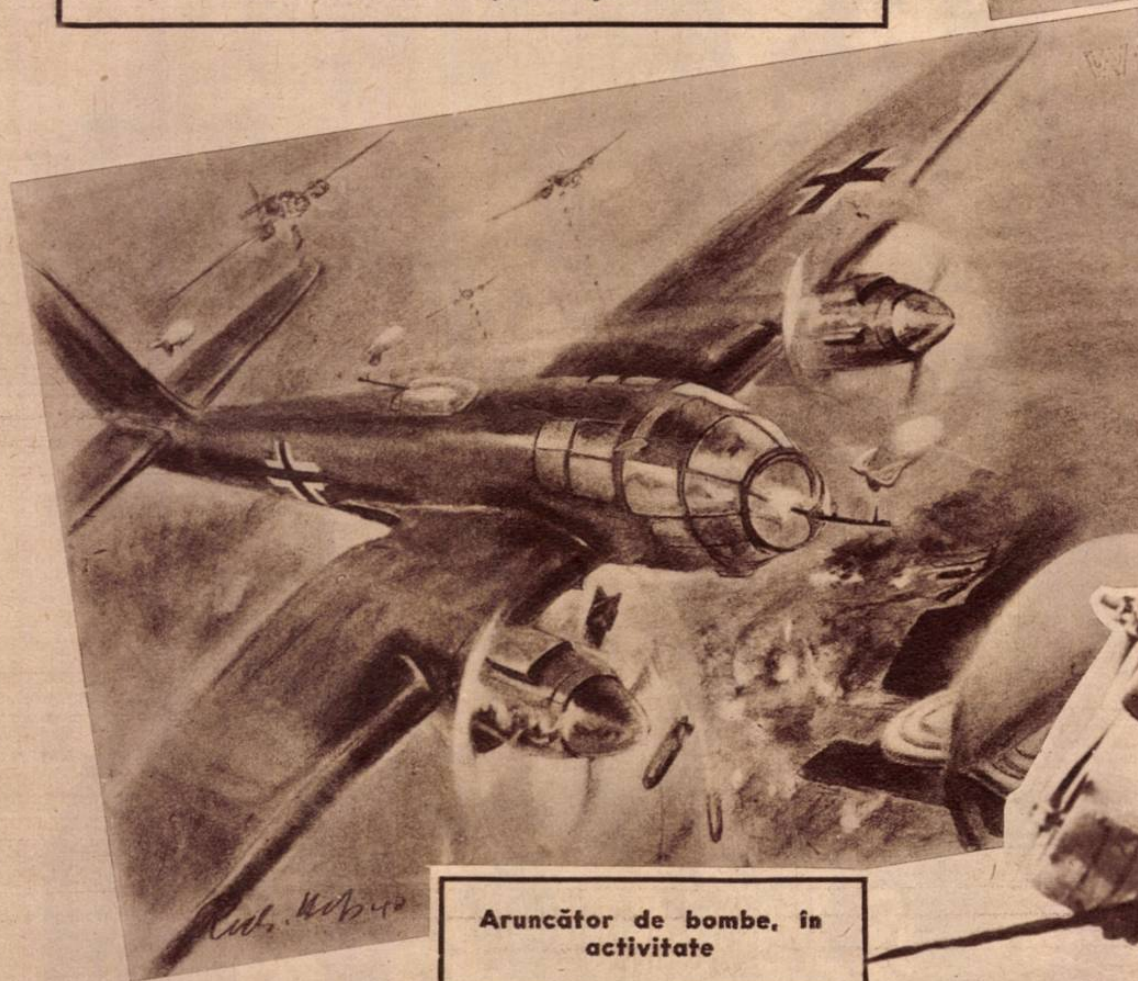
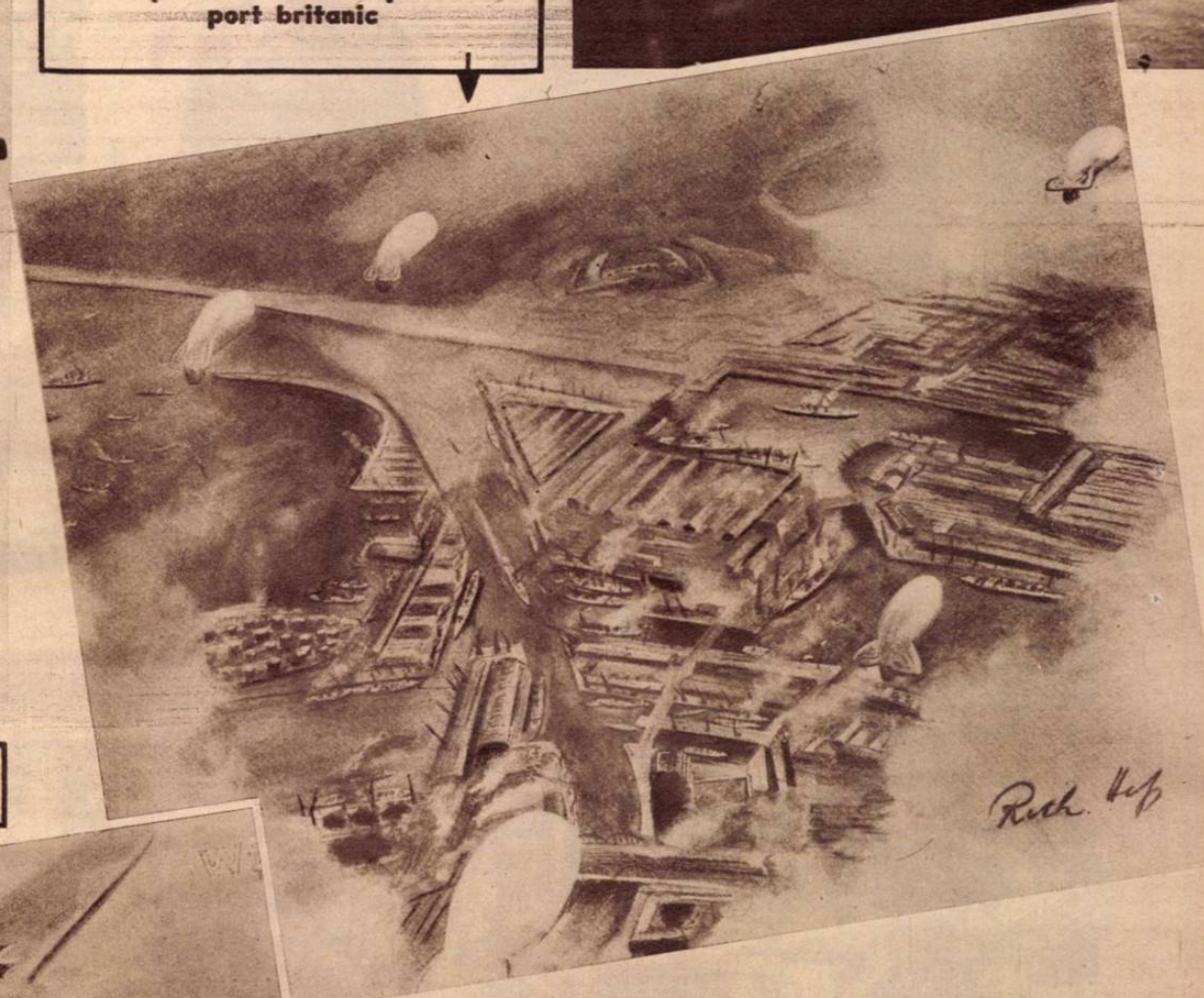

Avioane, în formație de luptă

deodată Huricane-uri căutând lupta cu dibăcie în dosul norilor. În apropierea porturilor, câteva avioane au coborât la înălțime mică. Sburând în zig-zag ele se îndreaptă spre sud. Coloane de fum negru arată locul unde au fost doborâte baloanele de baraj, dar în câteva clipe se ridică alte baloane care pe fondul albastru al cerului se profilează ca niște elefanți albi... Lupta se prelungește. Se aud acum și exploziile câtorva bombe.

O escadrilă de avioane germane, îndreptându-se spre coasta engleză.

Baraj de baloane deasupra unui port britanic

Aruncător de bombe, în activitate

Deasupra Dover-ului însă, e liniște... O barcă cu motor părăsește portul spre a încerca salvarea piloților căzuți în mare. Aviația a preluat sarcina de-a risipi formațiile dușmane, astfel că artileriștii se pot odihni.

În port se vede epava unui vas lovit de bombe. Dover care în August este întotdeauna plin de vilegiaturiști, este aproape gol în anul acesta și multe uși sunt încuiate... După amiază se dă o nouă alarmă. Populația trage obloanele fără grabă, îndreptându-se spre adăposturi...

După o luptă aeriană

noastră, la două mii de metri înălțime. Din când în când se aude un sgomot deosebit, atunci când avioanele de luptă se prăbușesc în sol.

O parașută se leagănă încet în aer...

Deodată, printre norii de fum, trei Messerschmitt-uri se apropie de barajul de baloane. Au deschis focul.

O flacără portocalie izbucnește în vreme ce balonul începe să cadă încet, târând în urma lui o trenă de fum gros și negru. Zărim

SOSIREA IN ȚARĂ ȘI ENTUZIASTA PRIMIRE IN

1. In Gara Jimbolia, revederea între M. S. Regina Mamă Elena și Augustul ei fiu.

2. La plecarea trenului, spre Timișoara, la ferestrele vagonului regal, Majestățile Lor, primesc buchete de flori.

3. In vagonul regal, în drum spre București.

4. Cortegiul regal este aclamat frenetic de mulțime, în drum spre Patriarhie.

5. La intrarea în Patriarhie, M. S. Regina Mamă Elena sărută Sf. Evanghelie, în mâinile I. P. S. S. Patriarhului României.

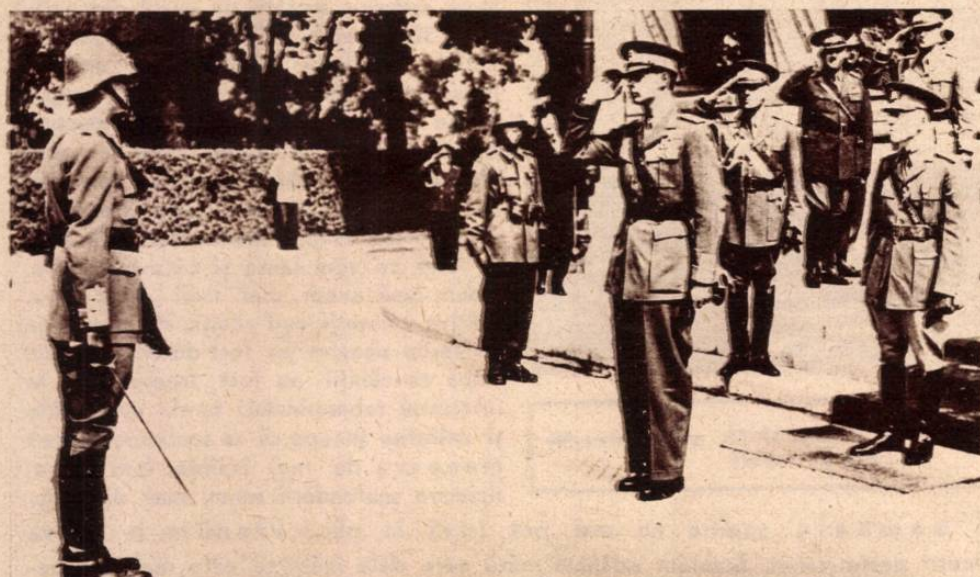
CAPITALĂ A M. S. REGINA MAMĂ ELENA

După Te-Deum, M. S. Regele și d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri, primesc defilarea companiei de onoare.

În timpul defilării la Patriarhie, d. Horia Sima, vice-președinte al Consiliului de Miniștri și membrii guvernului.

M. S. Regele, primește raportul comandantului companiei de onoare.

Tineretul legionar defilează în fața Palatului Regal.

Defilarea foștilor luptători.

Avioane împotriva Submarinelor

A TUNCI când s'a spus de către cronicarii de război că actualul conflict a luat aspectul războiului total, toți s'au gândit că este vorba numai de ducerea lui prin toate mijloacele și împotriva tuturor. De fapt, războiul total subînțelege nu numai ducerea luptei împotriva tuturor punctelor de rezistență ale inamicului, ci și aruncarea în luptă a tuturor armelor ofensive, de care poate dispune o armată.

În războaiele trecute, rolul hotărîtor îl juca, în toate luptele, infanteria. Astăzi, în complexul războiului, intervin cu tot atîta însemnătate, absolut toate armele. Nu se poate spune că aviația joacă un rol mai însemnat decât coloanele motorizate, după cum deasemenea nu se poate nega însemnătatea infanteriei. Deaceia, cei cari urmăresc evoluția luptelor pot fi uneori mirați de faptul că odată se scoate în relief însemnătatea uneia dintre arme, altădată a alteia.

Bineînțeles că și în războiul actual, ca și în cele trecute, arma economică este de ce mai mare însemnătate. Blocada a fost totdeauna o armă eficientă și lupta împotriva ei, în măsura în care era victorioasă, putea hotărî soarta unui conflict.

Flota nu și-a pierdut însemnătatea pe care a avut-o totdeauna. Numai că de data aceasta ea este înfinit mai vulnerabilă prin intervenția în luptă a avioanelor pe de o parte și a submarinelor pe de altă parte. Ravagiile făcute de aceste două arme sunt bine cunoscute din cuprinsul comunicatelor oficiale. Deaceia nici nu este de

Submarinul, văzut din avion

Submarinul a ieșit la suprafață, avînd steagul alb pe turelă

mirare că la un moment dat lupta crâncenă a început să fie dusă de avioane, împotriva submarinelor.

Oricât ar părea de bizară această luptă între stăpînitorii întinsurilor cerului și navele submarine, ea constituie totuși unul din capitalele eroice ale acestui conflict. Iată cum relatează pilotul unui avion de luptă german, întâlnirea sa cu un submarin britanic, în largul oceanului:

„Pornisem în zori spre larg, avînd misiunea să supraveghez marea pentru ca nu cumva vre-un convoi să se poată apropia de porturile dușmane.

Dimineața era de o limpezime de cristal. Orizontul curățat de neguri îmi permitea o supraveghere dintre cele mai ușoare. Cerul se oglindea în apa mării, încît îmi părea că am un alt cer sub mine, iar nu talazurile frământate ale oceanului.

Deodată zăresc pe linia orizontului o pată neagră. Observatorul îmi comunică pe o bucată de hîrtie, c'a văzut și el același lucru și că avem în fața noastră un submarin, care plutește la suprafață. Nu puteam ști însă dacă este o navă amică sau dușmană, din cauza depărtării. Luăm înălțime, iar aparatul se năpustește cu viteză sporită spre obiectiv. Ne-am apropiat suficient, spre a distinge unitatea. Este un submarin britanic.

Este una din acele unități de mai mare tonaj, bine înarmate, care nu se teme de atacul unui avion. Ne rotim asupra submarinului și observăm că la bord se fac pregătiri de apărare. Mitralierele antiaeriene sunt înconjurate de servanții lor. Puțin după aceea fumuri alburii și țâcănitul ritmic al armelor ne încunoștințează că adversarul a deschis focul. Avem însă înălțime și gloanțele lui nu ne ating.

Între timp se fac și la bordul avionului meu pregătirile de atac. Toată lumea este la post. Întorc aparatul și mă depărtez puțin, pentru ca apoi să fac un nou viraj și să revin cu maximum de viteză împotriva submarinului. Sbor pe un avion care nu este făcut pentru bombardamentul în picaj. Cu toate acestea, cobor vertiginos până asupra țintei, în timp ce șuerul proiectilelor ne ia auzul. Trei proiectile de calibru mijlociu scilipesc argintiu în aerul dimineții. Între timp reiau înălțime, iar bombe cad în imediata apropiere a unității, încadrînd-o. Exploziile ridică trompe uriașe de apă, de parcă ar fi geisere. Mă înțeleg cu camaradul meu să repetăm atacul. De data aceasta, apropiindu-ne de submarin, vom trage cu mitralierele asupra marinarilor dela bord în timp ce vom lansa și câteva bombe. Acum însă avem mai mult succes.

Cîteva servanți cad răniți. Pe semne că loviturile noastre au fost dureroase, căci după ce răniții au fost transportați în interiorul submarinului, turela se închide și unitatea începe să se scufunde. Repet manevra de mai înainte, însă repetic scufundării nu-mi mai dă timp.

În astfel că bombele noastre nu mai pot lovi în plin. Planăm la câteva sute de metri peste valuri. Scrutăm adîncul mării care dela înălțime este mai transparentă decît s'ar crede. Însfîrșit ne descoperim adversarul, care încearcă să se depărteze de locul luptei.

Revenim la atac și lansăm două bombe submarine pe care le avem la bord. De data aceasta loviturile au mers în plin. Submarinul revine la suprafață iar curînd după aceea, pe turelă apare steagul alb al predării. Transmitem prin radio cursul pe care va trebui să-l urmeze adversarul capturat, precum și interdicția de a mai folosi postul său de emisie. În caz contrar, îl scufundăm.

Adversarul învins se supune ordinelor și își schimbă direcția, sub supravegherea noastră. Curînd după aceea, un cruciător amic îl ia în primire, spre a-l escorta într'un port de pe coasta de nord a Franței. Între timp noi ne continuăm sborul de patrulare”.

CITIȚI

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

M. S. Mihai I.

REGELE ROMÂNILOR

DOCUMENTE FOTOGRAFICE DIN VIAȚA TÂNĂRULUI VLĂSTAR REGESC

M. S. Regele Mihai I., pe plajă la Mamaia, în anul 1928

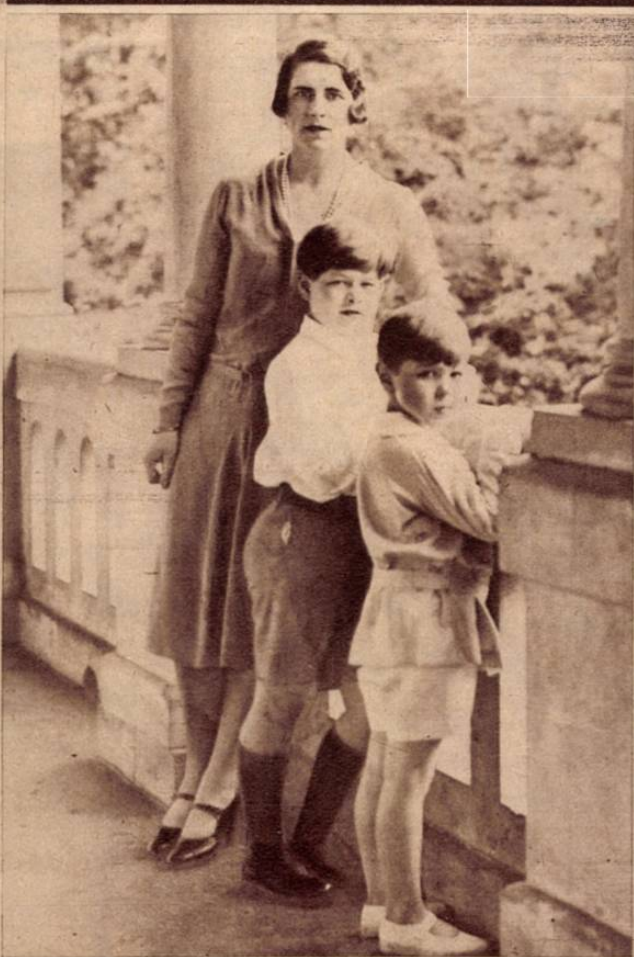
M. S. Regele Mihai I., cu M. S. Regina-Mamă Elena, la Mamaia, în anul 1928

M. S. Regele Mihai I., împreună cu Augusta Sa Mamă în trenul regal

În tribuna regală la 10 Mai 1928

M. S. Regele Mihai I., Regina-Mamă Elena și fiul Principelui Paul al Jugoslaviei, în palatul regal din șoseaua Kiseleff, în anul 1928

AM vrea ca rândurile noastre să exprime bucuria nemărginită pe care o resimțim cu toții, astăzi, când în vâltoarea tragicelor evenimente, Cerul ne-a hărăzit să avem drept mângăiere ca Rege, pe cel mai drag dintre fiii țării, pe Majestatea Sa Regele Mihai I.

Intocmai ca Făt-Frumosul basmelor din bătrâni, cu priviri

Primul automobil al M. S. Regelui
Mihai I., în anul 1929

În drum spre Cameră, la depunerea jurământului de credință,
în 1927. În trăsură regală, M. S. Regele Mihai I. și Regina-
Mamă Elena

În ziua de 10 Mai
1928, M. S. Regele
Mihai I alături de
M. S. Regina-Mamă
Elena și M. S. Regina
Maria, întorcându-
se dela Patriarhie

*agere și zâmbetul bunătății în jurul buzelor, cu inima
neprihănit, Cel care ne-a cucerit dragostea încă de cân-
leagăn, a venit astăzi să ne aline.*

*În Majestatea Sa vedem simbolul Țării scumpe
purificate.*

*Un suflu nou străbate Țara dela un capăt la altul
aurie a toamnei vine par'că să poleiască, să dea m*

M. S. Regele Mihai I la Sinaia, în 1929

La concursul hipic din Craiova, în anul 1930

M. S. Regele Mihai I și Regina Mamă Elena, la Sinaia, imediat după moartea Regelui Ferdinand

diamant măreție acestui început de veac nou, în care se va înscrie cu slovă de aur dârza hotărâre de a învinge, a neamului condus spre biruință de Făt-Frumos, de Regele tinereții.

ntinerite, Imaginile pe care le reproducem în cuprinsul acestor pagini sunt luate în decursul anilor. E imaginea Copilului pe care l-am îndrăgit de la pri-

Mantia mul găngurit, al cărui surâs ne-a luminat încruntarea zilelor grele prin ai multă care am trecut.

E întruchiparea speranței noastre a tuturor, a credinței noastre în zile mai bune.

Chipul luminos al Regeștei Mame, se află astăzi alături de Majestatea Sa. Lor să Le aducem închinarea și dragostea noastră. Să rugăm Cerul să le dea binecuvântarea. Din străfundurile inimelor noastre să aducem Celui căruia soarta l-a pus pe umeri o povară atât de grea, urarea noastră

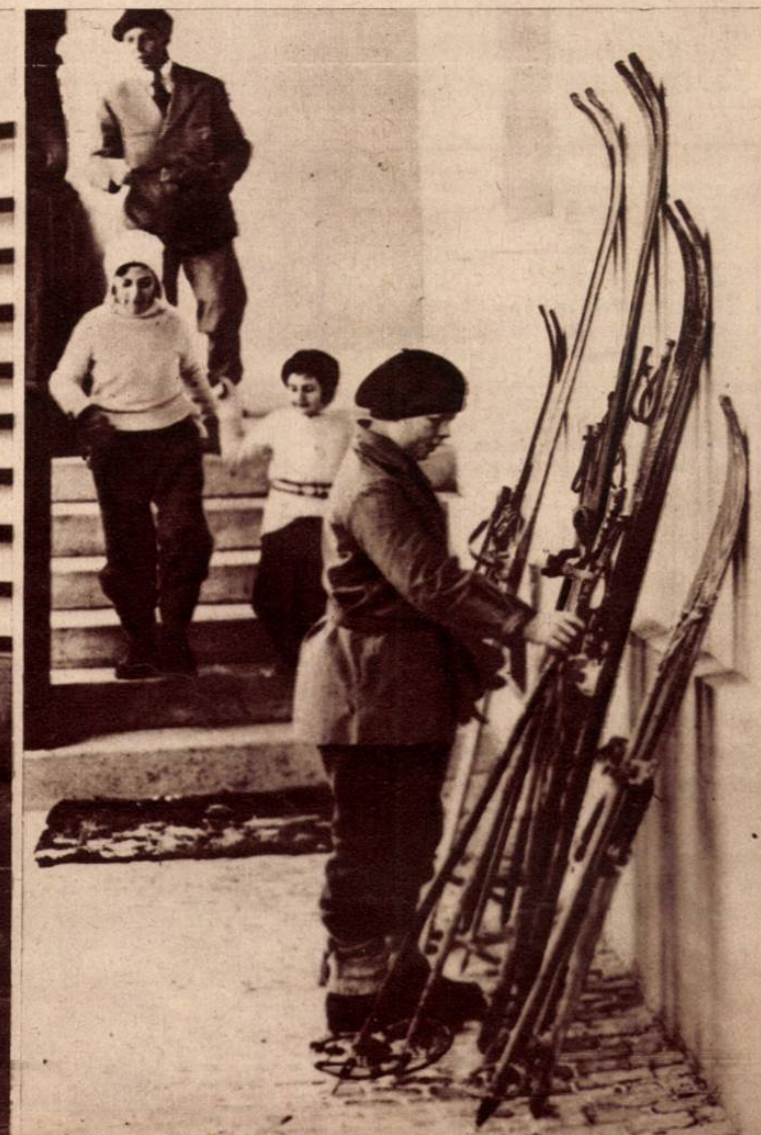
SĂ TRĂIȚI MAJESTATE

Regele în parcul castelului dela Sinaia, în 1929

M. S. Regele în sala de gimnastică, în anul 1930

S. Regele Mihai I la concursurile de sky din Sinaia, în anul 1931

Inchisoare în RATE

În Germania s'a introdus, pentru condamnațiunile mai mici, isvorite din delict de mică importanță, sistemul închisorii în rate. Pentru a nu se desorganiza viața economică și industrială a Germaniei, delincvenții pedepsiți pentru contravenții la sistemul de alimentare, trafic sau fabricațiune, pot face pedeapsa lor în rate. Ei stau toată săptămâna la serviciul lor, pe care continuă să-l presteze fără nici o schimbare. Sâmbăta după amiază, când munca încetează, condamnații trec la închisoare și stau până Luni dimineața, când se întorc la treburile lor.

Noi am cunoscut, înainte de războiu, sistemul comerțului în rate, dar nu și al penalităților în rate. Erau o sumă de lucruri de care oamenii modești aveau nevoie și nu le puteau obține cu slabele lor mijloace. Pentru aceștia, negustorii creiaseră faimosul comerț în rate. Se cumpărau haine în rate, rufe în rate și în cele din urmă, comerțul luase o asemenea extensiune, încât se cumpărau și bijuterii în rate.

Oamenii cu bun simț obiectau, și pe bună dreptate, că este logic ca cineva care nu are bani suficienți, să-și cumpere în rate o haină sau o cămașă, de care nu se poate dispensa, dar e ridicol să cumperi bijuterii în rate și să te legi pe o serie de ani, la infinite privațiuni, ca să poți plăti rate de bijuterii.

Războiul a dovedit că dreptatea a fost a acelor cu bijuteriile în rate. Oamenii cu bun

o săptămână, când toți ceilalți pleacă să se odihnească, el să intre în pușcărie, ca să iasă a treia zi dimineața, adică Luni și să treacă dela pușcărie, la prăvălie sau la birou.

S'ar părea că sistemul îi creiază lui un avantaj. Intrând de Sâmbătă până Luni dimineața i se scad două zile din condamnare, când de fapt el stă în închisoare numai o zi și jumătate. Vă închipuiți însă presiunea morală care o exercită asupra individului faptul că e silit să petreacă în închisoare clipele lui de odihnă? Făcând închisoarea în continuare, un individ care a fost condamnat la 14 zile arest, în două săptămâni a scăpat de

Duminica, în dosul gratiilor, nu e plăcută

evident, Duminica este mai frumoasă petrecută în felul acesta

Tratamentul în închisoarea duminicală este, după cum se vede, destul de acceptabil

Pentru răstimpul pedepsei, adio plimbări cu automobilul

simț și echilibrați, cari s'au redus la necesitățile inexorabile, plătind toate ratele lor, s'au ales după războiu cu o garderobă de haine, ghetă sau cămași rupte. Desechilibrații, cari au cumpărat bijuterii în rate, au realizat cu ele averi imense.

Războiul răsturnând atâtea concepții de viață, a răsturnat și formele consacrate ale justiției.

Pedeapsa în rate, introdusă în Germania, deși pare amuzantă, are totuși un substrat foarte interesant. Condamnatul se vede nevoit, în fiecare Sâmbătă, după o muncă de

acest coșmar. Făcând închisoarea în rate, el rămâne sub teroarea ei șapte săptămâni.

Totuș, se obiectează, că nu se pot cere înlesniri pentru condamnați, întrucât condamnarea în sine, are drept scop să exercite o presiune morală asupra celui osândit, ca să nu mai fie tentat altădată să repete fapta pentru care a fost pedepsit.

În aceste condițiuni se pune chestiunea dacă nu e mai bine să săvârșești o faptă mai gravă, pentru care să fi condamnat la o lună pușcărie, decât un mic delict pentru care ți se dau 14 zile. În primul caz, condamnățiunea fiind mai mare, delictul va face închisoarea fără întrerupere, și va scăpa numai într-o lună, pe când la o pedeapsă mică de 14 zile, nu scapă decât în șapte săptămâni...

INTÂI FEMEIA

COMERȚUL, producția și inovația în Statele Unite se adresează în primul rând femeii. Ea determină totdeauna succesul. Femeia nu comandă numai, ea face toate târguieșile și impune tendințele sale marelui masă a cumpărătorilor.

Astfel, de pildă, reclamele unei fabrici de automobile sunt făcute cu tendința de-a cuceri gustul femeii. Nu se insistă atât de mult asupra calității motorului și a caroseriei, cât de pildă asupra culorii și frumuseții pernelor din automobil, pentru că mașina care se cumpără nu este aceea care place bărbatului, ci femeii. Deaceia, fabricanții se ocupă mai mult de linia și aspectul mașinei, pantru că ea vinde mașina, nu motorul, nici frânele.

În ultimul timp, s'a desfășurat o mică răzmeriță în imensa producție a ciorapilor de mătase. O firmă americană a lansat ciorapi din mătase sintetică, cari erau fini, subțiri și rezistenți. Femeile purtându-le nu trebuiau să mai fie preocupate de grija ochiului care sare la cel mai mic efort. În prima zi s'au vândut 15 milioane de asemenea ciorapi, cari costau între un dolar și 15 până la un dolar și 50. În genere, femeile americane nu diferă prea mult între ele, în ce privește gustul. Nouii ciorapi erau într'adevăr cam scumpi, dar în schimb nu se rupeau, erau mai ușori, și mai transparenți. Într'una din zile, o clientă întrebă pe negustor: — Din ce se fac acești ciorapi?

Acesta răspunse:

— Din cărbune, apă și aer.

Clienta murmură ceva sinonim cu o obrăznicie și părăsi furioasă magazinul. De atunci, ciorapul de mătase sintetică începu să decadă.

Nimic nu învederează mai mult supremația femeii americane în viața de toate zilele, decât emisiunile programului de radio. Începând de dimineață până la 7 seara, acest program nu dă decât lucruri care interesează femeia. Adesea, acest program plutește în atmosfera literaturii de bucătărie. Drame din viața unei femei nenorocite, isgonite care luptă cu marile sale însușiri, pentru a-și recupera norocul și viața. Dacă urmă-

rești de câteva ori acest program, te întrebă cum o femeie cu bun simț poate să asculte asemenea absurdități. Totuși, sunt peste 40 milioane de femei care ascultă însetate aceste emisiuni, până la 6 seara când vine soțul lor și închide aparatul.

Dacă în finalul unei drame radiodituzate triumfă eroina simpatcă, curg felicitări cu sutele de mii, la postul de radio. Iar dacă naște se trimit cadouri.

Autorii acestor drame radiofonice trebuie să fie oameni foarte inventivi. Eroii lor trebuie să prezentați de așa natură încât să intereseze milioanele de ascultători, cari să pătrundă în viața lor și să se atașeze de acești eroi. Acțiunea trebuie să meargă crescând în intensitate și la fiecare jumătate de oră, cât durează emisiunea, să se producă o lovitură care să menție încordarea auditorilor, până a doua zi, iar Vineri seara acțiunea trebuie să atingă punctul culminant, pentru ca auditorii să aștepte, cu înfrigurare, reluarea emisiunilor care se face de obicei luni după masă.

Emisiunea de Vineri a romanelor senzaționale, se termină de obicei cu aceste probleme: oare Esmeralda va înțelege cinsti și obiectiv primejdii care o pândesc din partea familiei lui Eduard? Oare Eduard, în clipa primejdiei, va fi alături de floarea inimii sale? Ce plănuiesc oare demonii familiei lui, pentru a distruge fericirea acestor doi tineri?

De obicei, în emisiunea de Vineri seara se produce în dramă răpirea unui erou, a unui copil sau un asasinat monstruos.

Femeile intelectuale și sportive au pornit o campanie împotriva acestei literaturi, întemeind un club care se numește „eu nu ascult”, dar trivialitatea continuă, pentru că posturile de radio susțin că ea le aduce cele mai mari venituri, întrucât toți negustorii de parfumerii, rochii și ciorapi își plasează reclamele în această dramă.

Lozincă „totul pentru femeie”, acest cuvânt necris, domină tot spiritul de întreprindere al americanilor. Bărbații joacă un rol secundar, dar dacă le convine înseamnă că le place.

Albuminuria

depinde uneori de o dispoziție specială a rinichiului putând să se întâlnească la mai mulți membri ai aceleiași familii, nervoasă sau artritică. Ea nu reclamă atunci decât câteva precauțiuni: antisepsie și spălături renale prin administrare de Urodonal, adăugat la apa de masă în doză de o lingură la un litru.

Albuminuria adevărată provine fie din maladii infecțioase, din intoxicații, din turburări ale circulației, sau din afecțiuni ale rinichiului, precum: congestie, nefrită. Medicul consultant, va da toate directivele folosite, însă cura de Urodonal va fi planșa de scăpare a albuminuriilor, asigurând descongestiunea rinichiului și ușurând eliminarea ureei, a acidului uric și a tuturor deșeurilor toxice.

Urodonal a fost recomandat de Profesori Légerot, Lanceraux, Hérard, Huchard, E. Faivre, Pouchet, ca fiind distrugătorul și eliminătorul de elecție al tuturor elementelor nesănătoase cari compromit sănătatea. D-na J. L., din Drancy, ne scrie: „Urodonal este singurul produs care a fost în stare să mă scape de albumină”.

PENTRU A RĂMÂNE „TÂNĂRĂ”
ȘI SĂNĂTOASĂ LUAȚI..

URODONAL

antiuric perfect

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

NEVRARGYL

Dr. BOUSQUET

La FARMACII ȘI DROGUERII

COMBATE

Gripa

CALMEAZĂ

imediat

DURERILE

de

CAP

ÎN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

CINSTIREA ZILEI CĂPITANULUI

SLUJBA RELIGIOASĂ DELA BISERICA SF. ILIE GORGANI. — PE STRĂZILE CAPITALEI. — CEREMONIA DELA CASA VERDE

ZILUA de 13 Septembrie, ziua Căpitanului Corneliu Codreanu, ziua biruinții legionare, a fost sărbătorită în Capitală de întreaga mișcare legionară, de prietenii lor și de numeroși bărbați și femei, de toate vârstele și din toate straturile sociale. Un serviciu divin a fost oficiat la Biserica Sf. Ilie Gorgani. Străzile din jurul bisericii erau neîncăpătoare pentru mulțimea care venise să asiste la cinstirea zilei Căpitanului. Au luat parte conducătorii mișcării legionare și invitații. După terminarea slujbei, un impozant cortegiu, legionarii au pornit spre Casa Verde dela Bucureștii Noi. În prezența d-lui Horia Sima, comandantul mișcării legionare, a demnitarilor,

1. În timpul serviciului religios dela Biserica Sf. Ilie Gorgani.

2. Pe străzile Capitalei, în drum spre Casa Verde.

3. Într-o ordine desăvârșită, în șiruri nesfârșite, legionarii se îndreaptă spre Casa Verde.

5.

a fruntașilor legionari și a reprezentanților autorităților și a unei numeroase asistențe, I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae Bălan, înconjurat de un sobor de preoți, a înălțat în fața mauseulei martirilor-eroi Moța și Marin o scurtă rugăciune, pentru pomenirea legionarilor căzuți. Solemnitatea s'a încheiat printr'un jurământ al tuturor legionarilor, după care, într'o ordine desăvârșită, legionarii și oaspeții au părăsit Casa Verde.

6.

4. Slujba religioasă în fața mauseulei eroilor-martiri Moța și Marin.
5. Dl. prof. Horia Sima, Comandantul legiunei, rostindu-și cuvântarea.
6. Sosirea la Casa Verde a d-lui prof. Horia Sima.
7. Tinerele legionare defilând.

Coloană motorizată a armatelor italiene, străbătând Somalia britanică.

semenea trupe și mijloace de aprovizionare îmbelșugate... Privite în ansamblu, operațiile noastre din Abisinia au un caracter disparat. Operațiile din Eritreea și Sudan nu pot fi concordate cu acelea din Libia-Egipt, nici chiar dacă ar exista o legătură terestră sub forma unui coridor între Libia și Abisinia măcar.

Despre multe operațiuni se poate spune, cum i s'a întâmplat lui Napoleon în 1812, s'a cum s'a exprimat generalul von Falkenhayn când i s'a cerut să mute centrul de greutate al războiului mondial pe frontul de răsărit, că aceste operațiuni sunt amenințate de primejdia de-a duce „la infinit”. Inamicul se poate retrage mereu în adâncime în fața atacurilor noastre, fără a pierde totuși ținuturi decisive, dar totuși trupele noastre nu se vor mulțumi cu rezultatele câștigate până acum.

În AFERICA Cu buc funul

RETRAGEREA detașamentelor britanice din Somalia și știrile care arată pregătirile febrile dela frontiera egipteană, au reamintit existența unui front african pe care luptele se desfășoară, după alte reguli strategice dar cu aceiași hotărâre ca și bătălia de pe continentul nostru. După capitularea franceză, situația Somaliei engleze devenise foarte grea, mai ales din ziua în care comandamentul britanic hotărâse să nu mai întărească cu elemente noi trupele puține cărora li era încredințată apărarea acestei colonii. Generalul Ambrogio Ballati publică în revista germană „Das Reich” interesante amănunte asupra operațiilor militare din Africa, arătând ce-a realizat acolo până azi efortul italian: „Războiul din Africa se împarte în două teatre de operațiuni, mărginite amândouă de Sudanul englez. În primul teatru de operațiuni, frontiera libiană desparte Egiptul de Cirenaica iar în partea doua sud-estică Cirenaica de Sudan.

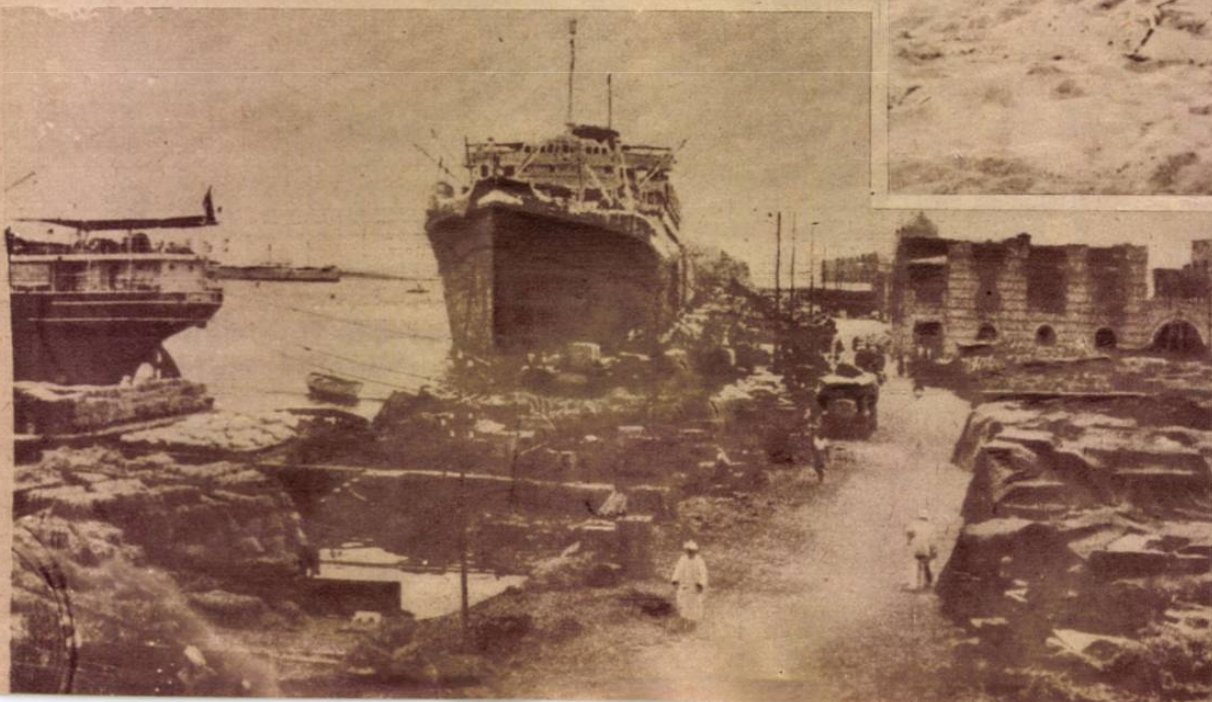
În câmpul de operațiuni nordic, vre-o 700 km. despart hotarul Libiei de importante obiective militare și politice din delta Nilului care se termină în Mediterana dominând Canalul de Suez. Spre a ajunge acolo trebuie străbătută o imensă regiune pustie lipsită aproape cu totul de apă. Singura parte care ar îngădui până la o anumită limită operațiuni militare, este partea de Nord. Aici însă inamicul nostru se găsește într-o situație foarte favorabilă căci datorită alianței sale cu Egiptul, dispune de toate punctele de sprijin aeriene și maritime, de șosele și de instalațiile militare, câtă vreme pătrunderea italienilor pe pământul egiptean ar echivala cu un act de războiu... Aviația italiană bombardează neîncetat aerodromurile egiptene și portul de războiu Alexandria. S'a produs deasemenea nenumărate atacuri aeriene britanice asupra porturilor Tobruck, Derna

și Port Bardia, dar pe pământ, inamicul nu pare a se gândi la ofensivă. Să trecem acum la teatrul de operațiuni din Sud (Abisinia). Platoul etiopian s'ar părea foarte potrivit pentru operațiuni împotriva posesiunilor engleze, dar ar trebui pentru aceasta un bun sistem rutier care însă lipsește, mai cu seamă la frontieră. O asemenea manevră ar necesita dea-

Trupe indigene, în timpul încălțării.

O vedere a portului Massaua.

Războiul nostru african poate fi asemănat cu cel purtat de germani în Africa sud-vestică împotriva hotenților sau cu faimoasa expediție a lui Letow Vorbek din războiul mondial. Nu poate fi vorba de un războiu de masse, deoarece transportul alimentelor, apei și benzinei pentru trupe mai numeroase, ar fi extrem de dificil. Acest războiu n'are o țință cum era Adis-Abeba în 1936, având un caracter hotărâtor pentru sfârșitul războiului. Nu este un războiu care să îngăduie încercuiri, învăluiri și distrugerii de armate ca în campaniile din Polonia, Belgia s'au Franța. Fiecare operație cere o pregătire amănunțită și mijloace bogate. Mai trebuie ținute în seamă și împrejurările locale, astfel că voința de fier nu-i întotdeauna suficientă. În vreme ce trupele din Libia pot fi aprovizionate din patrie datorită flotei, soldații cari luptă pe frontierele abisiniene sunt nevoiți să consume din depozitele făcute înainte de războiu care, dealminteri, sunt suficiente pentru mai mult timp.

**UITA CE VEZI, UITA
CE AUZI DESPRE APA-
RAREA ȚĂRII**

Eruptiile pielei

Pomada Cadum potolește și vindecă orice iritație sau inflamație a pielii și asigură nopți de somn liniștit persoanelor cari suferă de ani de zile de afecțiuni cutanate. Multe suferințe sunt evitate dacă se întrebuintează la timp Pomada Cadum contra eczemei, coșurilor, peelinginei, erupțiilor, cojirii, blânelor, cojilor de pe buze.

**CITIȚI
MARIANA**

**CUMPĂRAREA DE RADIO
ESTE
ACUM MAI UȘOARĂ!**

Fiecare aparat de radio, ales anume pentru export dintre numeroasele aparate ale industriei germane, poartă acest semn, drept garanție a calității sale superioare.

Acest semn va asigura 3 avantajii.

La alegerea aparatului Dv. de radio, observați **semnul desemnat mai sus**. Astfel va puneți la adăpost de decepții și veți fi invidiați că posedați un aparat, care vă oferă 3 avantajii importante:

1. Perfecțiune tehnică unică.
2. Cea mai mare contravaloare pentru prețul plătit.
3. Formă elegantă și material de primă calitate.

Cereți reprezentantului de radio, aparatul cu acest semn.

CINE ASCULTĂ RADIO, ACELA ȘTIE TOT CE SE ÎNTÂMPLĂ ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ.

Așa se prezintă articolele

NIVEA

pentru îngrijirea copilului. La cumpărare fiți atenți la marca „NIVEA” și la portretul „Mama cu copilul” în cerc. Săpunul NIVEA pentru copii, NIVEA-Baby-Crème și pudra NIVEA pentru copii sunt de vânzare la toate farmaciile, drogueriile și parfumeriile

Kine- EXAKTA și mai luminos!

Întreg farmecul motivelor de noapte, în alb, negru sau în culori — îl realizați cu noul obiectiv de noapte ultraluminos al aparatului **KINE-EXAKTA**: Biotar 1:1,5! 7,5 cm. Expuneți numai pe jumătate cât este necesar cu diafragma 1:2 și de 5 ori mai puțin decât cu diafragma 1:3,5! Prospecte pentru aparatul de format mic mono-obiectiv „Kine-Exakta”. Prospecte gratuite la cerere.

DRESDEN-STRIESEN 257

REPREZENTANȚA PENTRU ROMÂNIA: „VENDOR”
REPREZENTANȚE DE COMERȚ: RENEE ADLER BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, 39

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelenta revistă
„RADIO”

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratatamentul special, pentru hemoizi, varice și flebită. Raze X, Unde ultracurte, Diatermie, Ultraviolete, etc
CONSULT 8-1 ȘI 4-8

La dureri de orice fel (dureri de cap, dureri de dinți, etc.) ajută neîntrecutul antinevralgic **Temagin**. O singură încercare vă va convinge.
Temagin -ul se găsește la orice farmacie în cutii a 2, 10 și 20 tablete.

CITIȚI REVISTA

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

CITIȚI

MAGAZINUL

30 lei.

UN DOCUMENT FOTOGRAFIC

Baraj al artileriei antiaeriene germane, fotografiat în lumina rețelei reflectoarelor

BATERIE ANTIAERIANĂ ÎN ACȚIUNE

Artileria antiaeriană germană este totdeauna la post. În fotografia noastră, un tun în acțiune.

IMAGINI DIN TOATĂ LUMEA

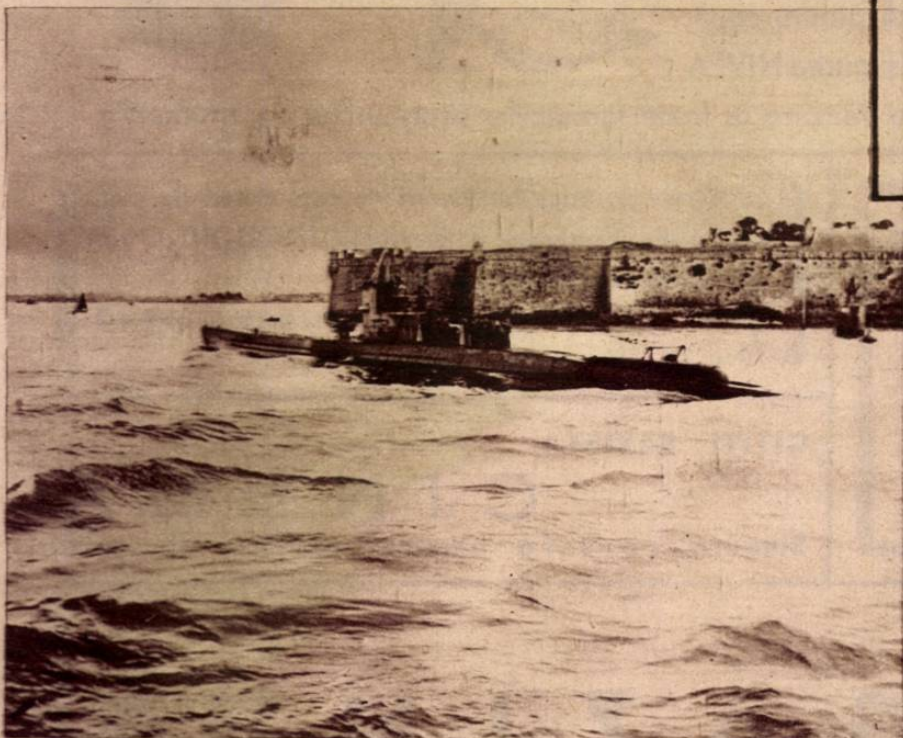

SALVAȚI...

Canalul Mânecii este străbătut de bărci ușoare ale marinei germane, pentru a veni în ajutorul aviatorilor cari eventual s'au salvat cu parașuta, deasupra mării.

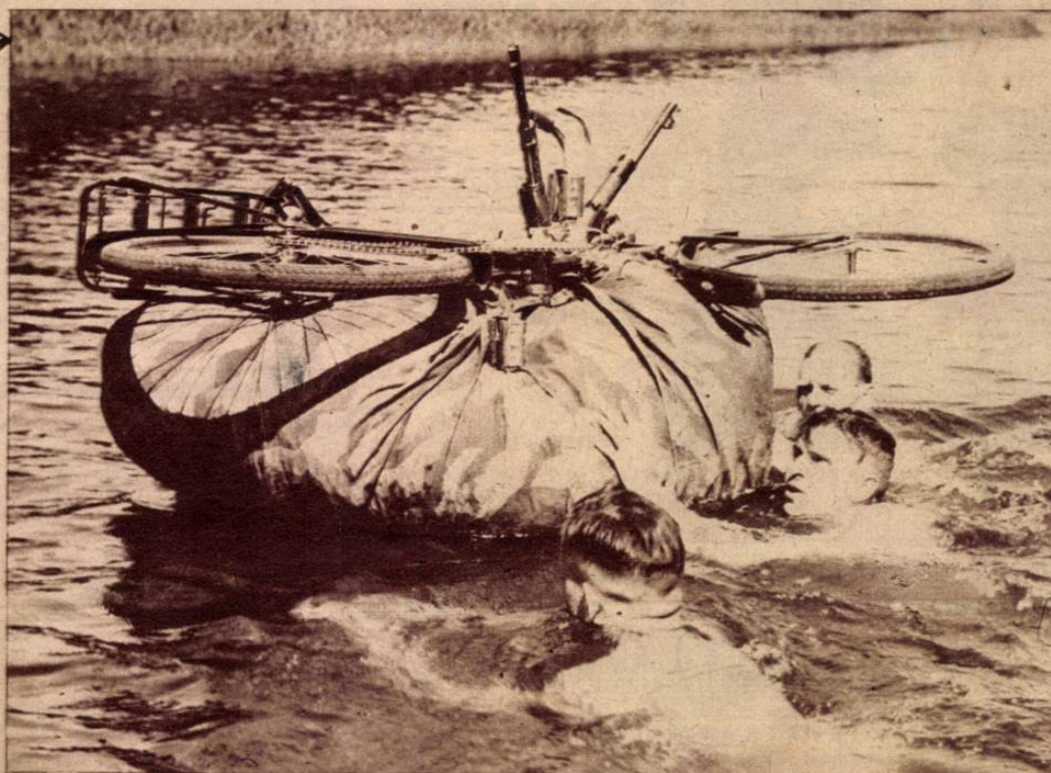
UN ESCADRON PE BICICLEȚĂ

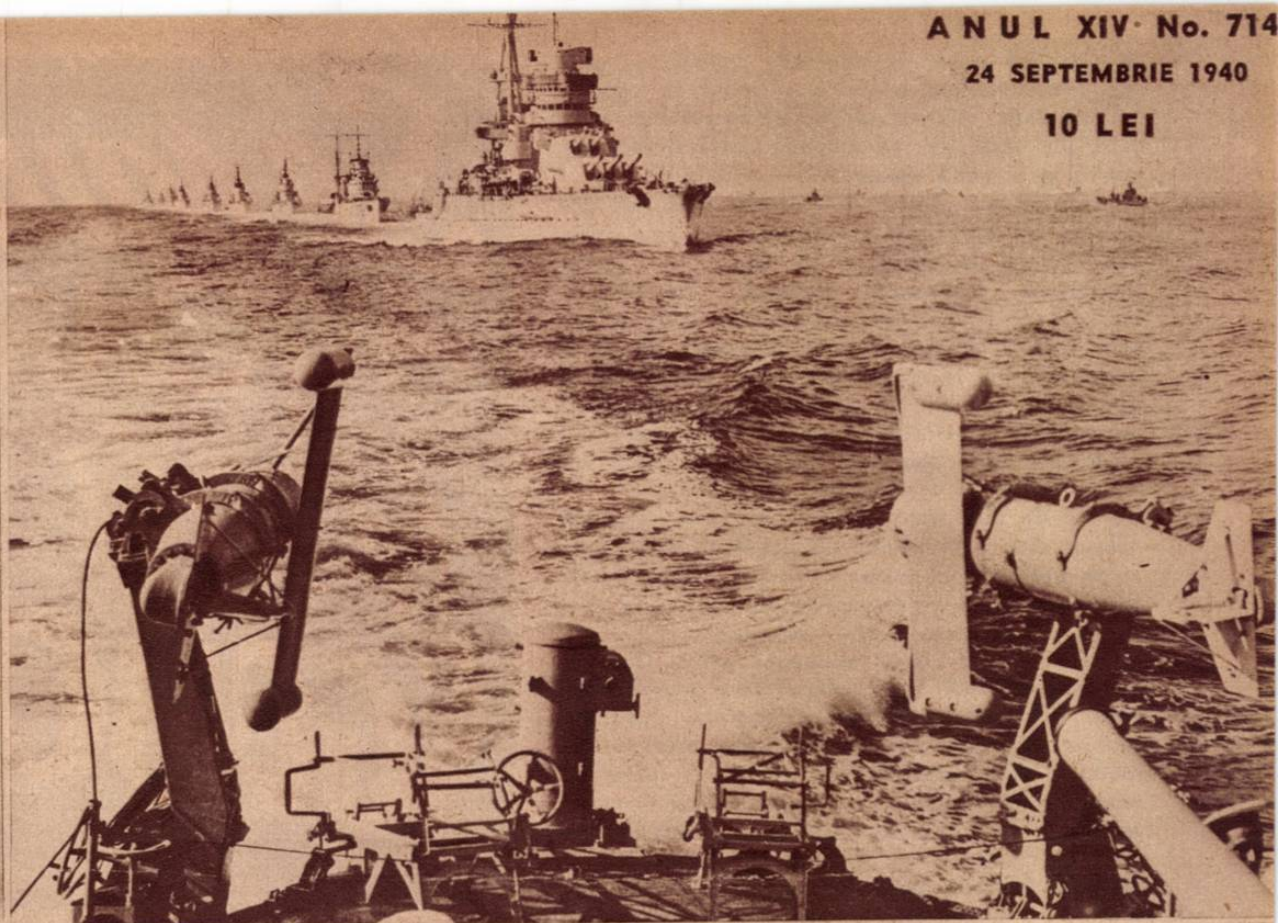
Traversarea unui râu nu reprezintă pentru bicicliștii germani un obstacol. Pentru trecerea bicicletei este suficientă pluta de cort umplută cu paie, cu care se transportă armele și uniformele.

BLOCADA SE ÎNCHIDE ÎN JURUL ANGLIEI

Submarine germane în porturile franceze, de unde pornesc toate patrulările în jurul insulei britanice.

IN ACEST NUMAR:
UN REPORTAJ FOTOGRAFIC
COMPLET
DESPRE
MARILE MANIFESTATI
LEGIONARE DE DUMINICA
DIN CAPITALA

IN MEDITERANA LUPTLE NAVAL
SUNT IN PLINA DESFAȘURARI

LONDRA a fost bombardată de avioane germane, Berlinul a fost bombardat de avioane engleze, iată un refren care se aude de vreo zece zile abia, dar va continua să stăruie în auzul nostru încă multă vreme...

„Luftwaffe” și „Royal Air Force” sunt cei doi monștri de oțel care se înfruntă pe cerul celor două metropole, silindu-se să smulgă, cu jertfe sângeroase, supremația văzduhului. Se înșeală însă cei ce-și închipuie că ultimul cuvânt a fost spus atât în ceea ce privește mijloacele de luptă aeriană cât și secretele aparatelor. Astfel, puțini sunt aceia cari știu că de mulți ani, tehnicienii aeronautici se străduiesc să desăvârșească tipul „avionului fără sgomot” destinat să joace un rol hotărâtor în desfășurarea războiului.

De ani de zile, scrie „PopularAviacion” experții militari din toată lumea, au prevăzut ivirea unui avion perfecționat care nu va face nici cel mai mic sgomot și ne va bombarda orașele înainte de-a ști despre ce este vorba. Nu există mijloc de apărare în contra unui asemenea avion. Un aparat absolut tăcut ar fi o binefacere pentru sborurile civile și comerciale, deoarece sgomotul motoarelor e una din sperietoarele aviației comerciale. S’au cheltuit mii de lire sterline cu experiențele făcute în vederea găsirii formulei avionului fără sgomot. Alte mii de lire sterline au fost cheltuite cu acustice și materialele în stare să înăbușe sunetele, spre a face cabinetele mai confortabile pentru călătoriile aeriene. Cu toate acestea, când va fi descoperită formula avionului tăcut, războiul de astăzi va avea la îndemână un nou mijloc de teroare. Într’adevăr, dacă ar fi să împărțim armele de războiu în categorii ofensive și defensive, avionul militar tăcut trebuie socotit ca arma ofensivă cea mai temută din câte pot fi imaginată. Închipuiți-vă ce s’ar întâmpla dacă un avion de bombardament absolut tăcut sau o escadrilă de asemenea aparate ar fi trimisă să atace un mare oraș! Fiind tăcute, nu ne vor da nici o posibilitate să le descoperim și eventual, să le interceptăm, căci prima fază a apărării contra atacurilor aeriene se bizue pe sunet și dacă detectoarele anti-aeriene nu aud avioanele apropiindu-se, ele nu pot avertiza escadrilele de apărare anti-aeriană. Dacă aceste bombardiere fără sgomot ar hotări să dea lovitură în timpul zilei când pot fi zărite, lipsa de sgomot va anula totuși orice posibilitate de-a descoperi ordinea lor, căci cele mai multe instrumente descoperitoare a ordinei funcționează pe baza sunetului înregistrat pe microfoane anume potrivite. Fără sunetul de intensitate curentă, serviciile de apărare sunt neputincioase. Avioanele de bombardament trecând noaptea hotarele, dela baze necunoscute, vor putea să se sustragă proiectoarelor căci detectoarele sunetului nu vor putea să semnaleze prezența lor, iar dacă eliminăm valoarea proiectoarelor, avioanele defensive nu-și pot găsi inamicul.

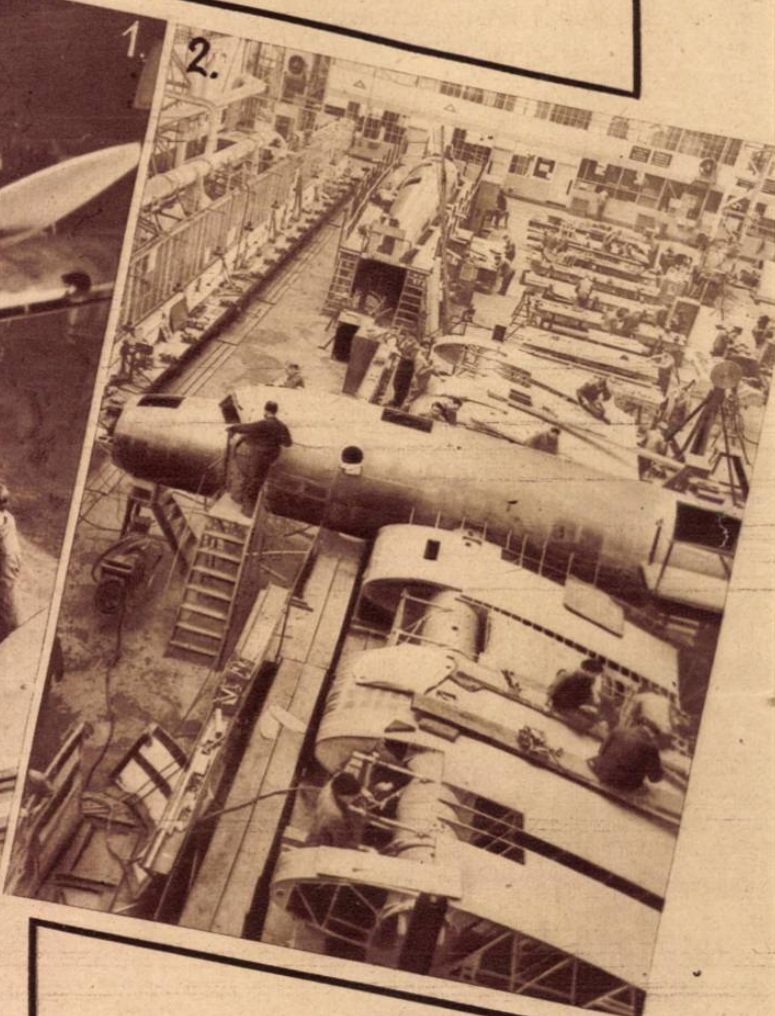
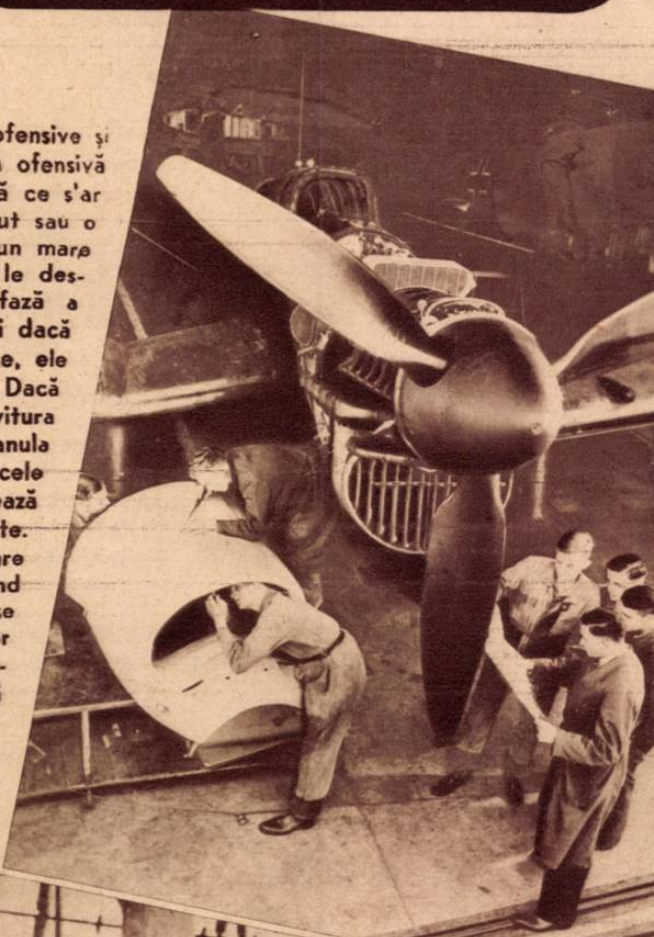
Norii sau nopțile întunecoase vor da avioanelor de bombardament tăcute o imunitate pe care n’au avut-o niciodată. Singura armă împotriva unor astfel de avi-

Se caută AVIOANE fără SGOMOT

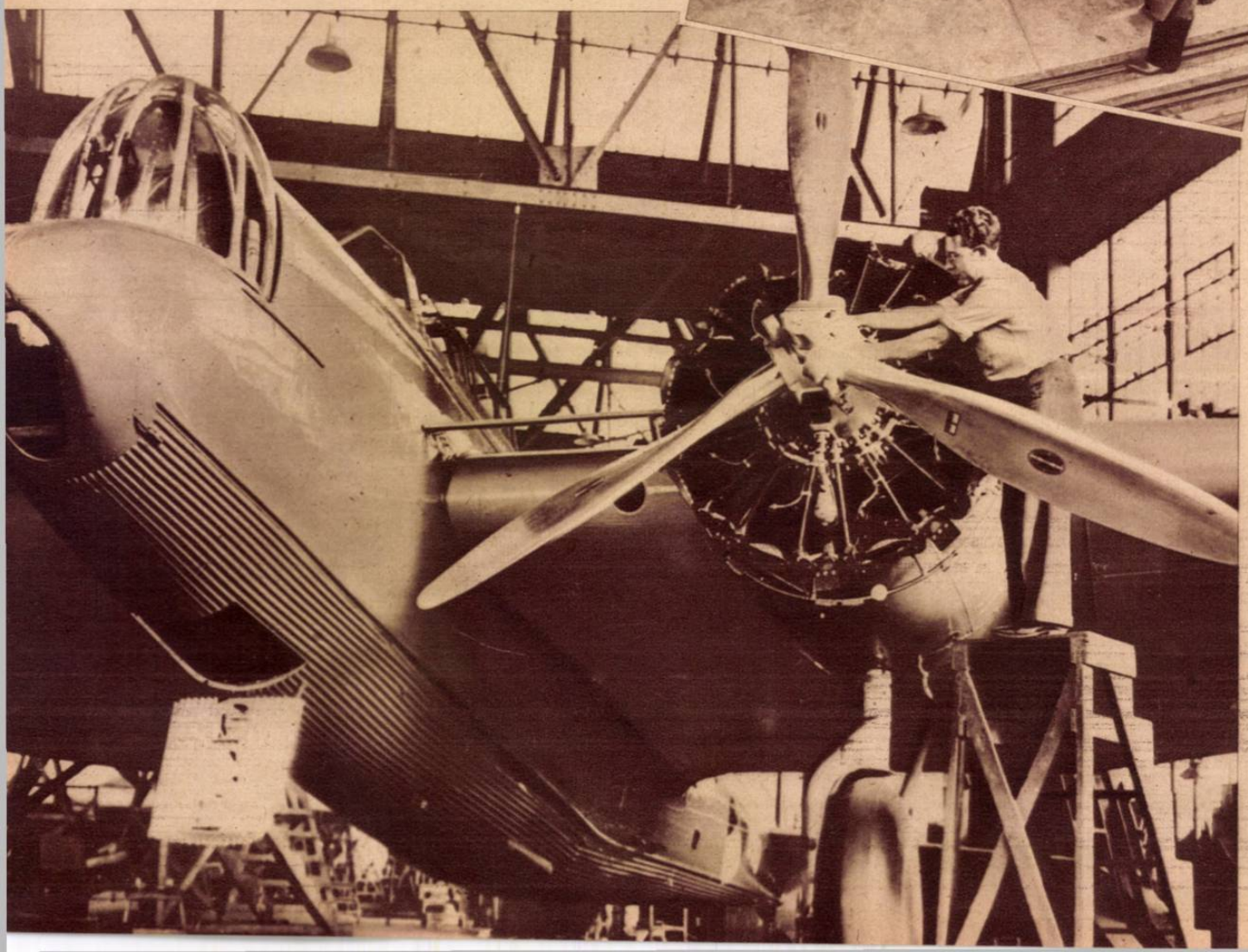
oane tăcute, va fi contra-atacul ofensiv. Cu alte cuvinte va trebui să acceptăm faptul că inamicul ne poate bombardă porturile, orașele, fără nici o primăjdie pentru dânsul, singura formă de represalii rămânând bombardarea noastră executată asupra bazelor sale. Întrebarea ce se pune este, deci: Există vreo posibilitate ca avionul tăcut să devină o realitate? De ani de zile se vorbește de războiul fără sgomot. Încă în anii 1917 și 1918 au stârnit unele svonuri despre astfel de avioane, pe frontul occidental. În mai multe rânduri, un avion Leopard-Moth înzestrat cu aparatul înăbușitor de sgomot „Vokes” a sburat deasupra unui grup de observatori la o înălțime de numai 150 de metri și toți au fost de acord că dacă nu s’ar fi uitat în sus ar fi crezut că sgomotul nu este decât al unui automobil trecând pe un drum apropiat. În 1932, germanii izbutiseră în așa măsură să reducă la tăcere motoarele de înaltă energie încât eliminaseră 70 la sută din sgomot. Dacă inginerii unei țări ar izbuti într’adevăr să reducă motoarele la tăcere, atunci ei ar descoperi fără îndoială cea mai mare taină a sunetului motoarelor... Serviciile aeriene ale Statelor-Unite

1. Avion de bombardament în picaj

2. În marile uzine germane, se lucrează zi și noapte

Un gigant cu patru motoare,
în construcție

au făcut experiență cu avioane tăcute de mai mulți ani de zile.

Acum câțva timp au creat un aparat anti-sgomot pentru motorul Curtiss-Conqueror montat pe un avion de observație Douglas. Sburând cu viteză deplină la o înălțime de 2500 de metri, avionul n’a putut fi auzit de pe pământ. Mai târziu au adăugat și un sistem de camuflaj care a făcut avionul invizibil de pe pământ. Marea Britanie a făcut deasemeni experiențe de ani îndelungați cu aparate care elimină sgomotul motoarelor. De fapt, aviația britanică posedă un astfel de aparat, extrem de eficace, încă din 1918, dar greutatea lui îl face, practic vorbind, inutilizabil. Nu știm dacă Germania sau Marea Britanie vor reuși să rezolve problema, dar ceea ce este cert e că puterea pe care o va avea un avion tăcut va avea un avans de zece ani față de puterea inamică.

BATERII ANTIAERIENE IN ALARMĂ

COMUNICATELE oficiale descriu zilnic luptele aeriene ce se dau pe tot întinsul frontului de Vest. După cum se știe, în cursul campaniei din Franța, rolul principal în timpul bătăliilor l-au jucat tot escadrilele aeriene, cari au spulberat o linie de fortificații ce părea de neînfrânt.

Nu trebuie să se creadă, că misiunile sunt fără riscuri, pentru acei cari deslănțesc atacurilor în văzduh. În afară de aparatele de luptă dușmane, ce se apără cu o extremă îndârjire, piloții avioanelor trebuie să fie seamă și de artileria antiaeriană, care, în urma perfecționărilor aduse poate fi extrem de periculoasă.

În timpul trecutului războiu nu exista artilerie antiaeriană așa cum există astăzi. Pe atunci, arma aeriană era la începuturile ei, iar tunurile așa zise antiaeriene erau luate din parcurile de artilerie obișnuite și destinate tragerilor împotriva avioanelor, fără să fie prevăzute cu aparate speciale de ochire.

Din această cauză procentul de lovituri în plin era foarte scăzut. Aviatorii aproape nici nu luau în seamă aceste trageri ale artileriei și trebuia ca cineva să aibă ghinion ca să fie lovit. Procentul de lovituri bune era de circa 1 la treizeci de mii, ceea ce în mod practic nu însemna nimic. Spre sfârșitul războiului trecut, rezultatele de tragere fuse-

seră considerabil ameliorate, reducându-se procentul la 1: 10.000. Mijlocul cel mai eficace de apărare rămânea tot avionul de vânătoare. Aparatele de ochire introduse pe atunci de taberele în luptă nu-și dovediseră decât o relativă eficacitate.

În răstimpul celor 25 de ani de pace, Marile State Majore au studiat însă problema apărării antiaeriene cu cea mai mare atenție, iar artileriei antiaeriene i s-au consacrat studii speciale. S-au construit tunuri speciale pentru tragerile împotriva avioanelor, adaptându-se noilor arme aparate de ochire speciale, cari au făcut ca procentul de ochire să scadă la 1: 5.000, ceea ce însemna un progres considerabil.

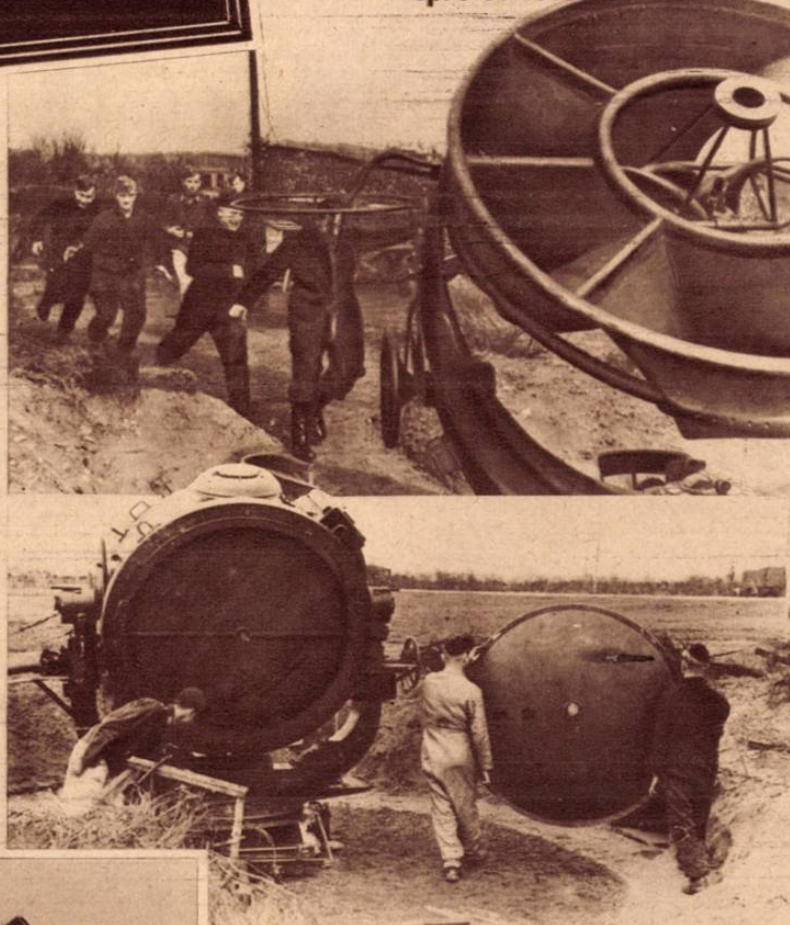
Aceasta era situația la începutul războiului actual. Primele zile de luptă au dovedit însă că artileria antiaeriană este cu mult mai bine înzestrată decât s'a crezut. Aparatele de ochire perfecționate asigurau o eficacitate periculoasă pentru atacant. De bună seamă că aceste aparate au fost ținute secrete și nici astăzi nu sunt cunoscute toate, deși elementele de spionaj ale puterilor angajate în luptă fac eforturi uriașe în această direcție.

Ceea ce este de mare folos artileriei antiaeriene este că

atacul prin surprindere este aproape exclus. Avioanele inamice sunt semnalate cu mult înainte de a trece pe teritoriul lor, astfel că bateriile care au în sarcină apărarea unui anumit spațiu aerian au tot timpul să se pregătească de ripostă. Artileria antiaeriană dispune astăzi de elemente secundare de cea mai mare însemnătate, adică de posturi de ascultare și de reflectoare pentru cazul în care atacurile se produc noaptea. Posturile de ascultare sunt formate din echipe cari au la dispoziția lor aparate speciale, extrem de sensibile, înregistrând și cel mai slab sgomot dela distanțe de zeci de kilometri. Personalul care deservește aceste aparate este special antrenat și poate distinge din zumzetul slab redat de aparat chiar și numărul aproximativ al avioanelor care se apropie. Desigur că este vorba de indivizi cu auzul foarte fin, pentru cari aparatele de ascultare sunt de cel mai mare folos. Un profan n'ar putea distinge din mulțimea de sgomote prinse de aparat, pe acel făcut de motoarele unui avion.

De îndată ce postul de ascultare a dat alarma,

A sunat alarma. Servanții se îndreaptă spre reflectoare

bateriile de artilerie antiaeriană se pregătesc de luptă. Totodată, dacă alarma este dată în timpul nopții se alarmează și posturile de reflectoare.

Reflectoarele au fost întrebuințate și în timpul războiului trecut. Dar cele de astăzi sunt aproape desăvârșite din punct de vedere tehnic, în ceea ce privește maniabilitatea lor, precum și puterea luminoasă. În deobște, reflectoarele și posturile de ascultare sunt situate în apropiere. În schimb, bateriile sunt situate în locuri ferite din cauze vulnerabilității lor.

Unghiul maxim de tragere al unui tun antiaerian perfecționat este de aproape 70 grade. Prin urmare, dacă bateria este atacată de un avion de bombardament în picaj, care lansează bomba venind perpendicular peste țintă, atunci mijloacele de apărare sunt nule.

Este drept că alături de bateriile antiaeriene sunt și mitraliere antiaeriene cari pot trage și vertical. Cu toate acestea, bateriile antiaeriene sunt de obicei camuflate spre a se evita surprizele.

O tragere antiaeriană este greu de executat. Sorții unei lovituri în plin sunt în funcție de calcule complicate în care trebuie să se țină seama de viteza vântului, viteza și direcția de deplasare a avionului, înălțimea la care zboară și chiar și de natura proiectilului întrebuințat. Pentru toate aceste calcule există tabele, astfel că ele pot fi efectuate de specialiști în numai câteva secunde.

În războiul actual, deși tunurile antiaeriene sunt dintre cele mai perfecționate, tragerile se fac după un sistem, care prevede împânzirea unei anumite zone cu proiectile, astfel încât aparatul dușman să nu se poată strecura. Metoda s'a dovedit eficace, dacă socotim numărul șoimilor de oțel prăbușiți în adâncuri.

Odată cu lăsarea nopții, reflectoarele sunt pregătite, pentru orice eventualitate.

Tun antiaerian camuflat la liziera unei păduri.

Baterie antiaeriană în timpul unei trageri de noapte.

MARILE MANIFESTAȚII LEGIONARE DE DUMINICĂ

PARASTASE PENTRU EROII MIȘCĂRII LEGIONARE

Eri, Capitala a trăit momente impresionante. O mulțime imensă a luat parte la marele pelerinaj organizat de Mișcarea Legionară, în memoria eroilor și martirilor legionari.

D-l Horia Sima, vice-președintele consiliului de miniștri și conducătorul mișcării legionare face apelul celor căzuți pentru credințe legionară; legionarii în cor răspund „prezent” pentru fiecare.

1. Pe locul unde au fost răpuși legionarii, legionarii stau de gardă.

2. D-l Horia Sima vice-președintele consiliului de miniștri și conducătorul mișcării legionare, urmat de delegații germani, se îndreaptă spre locul unde legio-

narii martiri au fost uciși.

3. PROCESIUNEA
Cortegiul în frunte cu corul legionar, legionarii purtând tăvile cu colivă, preoții în odăjdii, preoții legionari și familiile legionarilor căzuți.

2.

3.

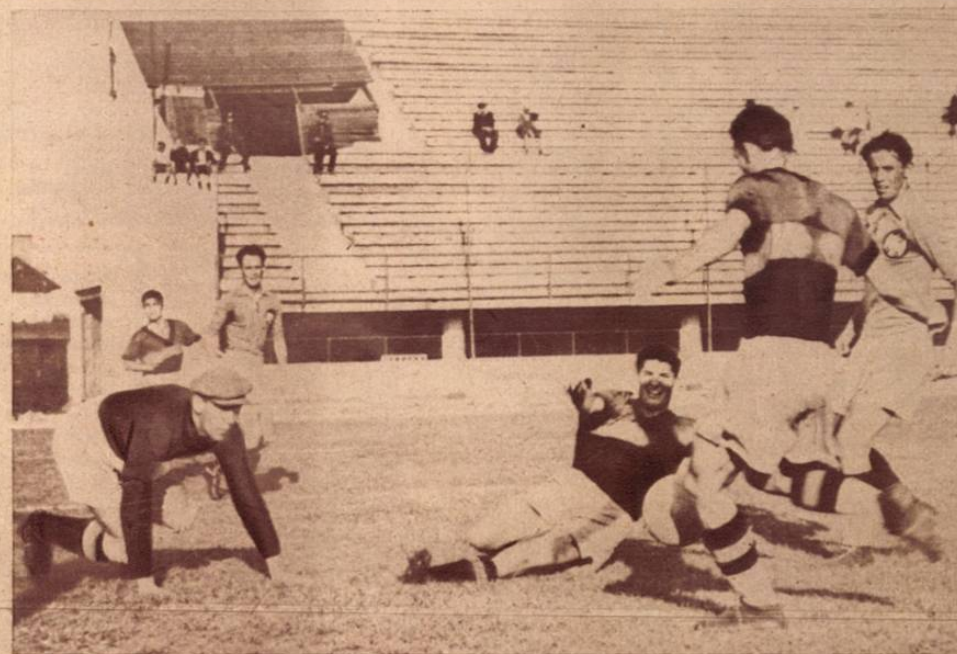
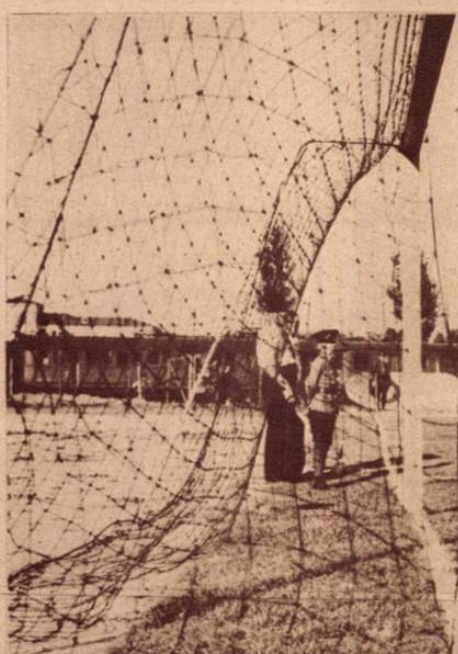

CĂ DIN CAPITALA ȚĂRII

Pe locul unde acum un an cei 9 legioniari au fost răpuși, a fost așezată o mare cruce de flori albe, încadrată într-o ramă de flori. Pe un cerc de nisip ardeau nouă candelă, iar în față, din ramuri, era format gardul verde. Împrejurul mormântului de flori s'au oprit familiile martirilor legionari, d. Horia Sima, vicepreședintele consiliului de miniștri și comandantul mișcării legionare, preoții, invitații și comandanții legionari. S'a oficiat și aci un scurt parastas.

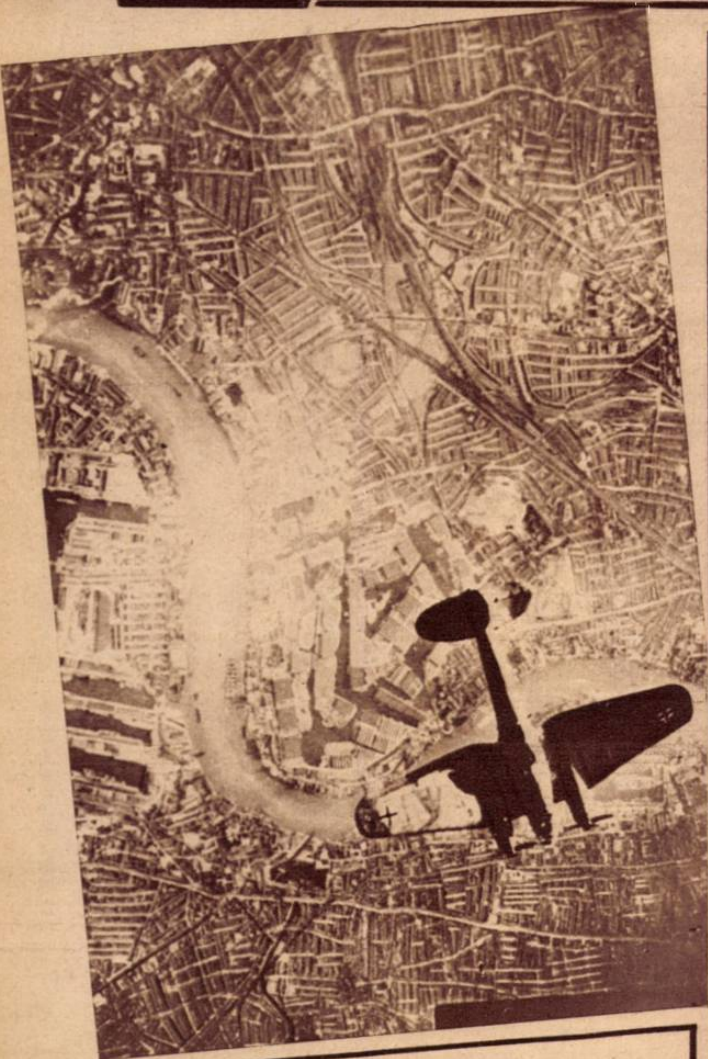
La parastasul de șase luni delu moartea lui Nae Ionescu care s'a oficiat la cimitirul Bellu, a luat parte o numeroasă asistență; fotografia noastră, reprezintă straja legionară și familia la mormântul defunctului.

ROMÂNIA B — JUGOSLAVIA B 2-1 (1-0)

Pe stadionul dela Giulești s'a disputat Duminică matchul de foot-ball între echipele reprezentative ale României și Jugoslaviei. În fotografiile noastre două interesante faze în fața porții jugoslave.

ANGLIA SUB NÁVALA BOMBELOR

O FOTOGRAFIE RARĂ

Londra văzută de un avion german. Fotografia a fost luată atât de aproape de sol, încât se vede clar cursul râului Tamisa.

Un port englez incendiat de aviația germană.

Această hartă a insulelor britanice indică toate localitățile cari, după comunicatele oficiale germane au fost intens bombardate. Zona hașurată cuprinde marile centre industriale cari, suferind stricăciuni mari și-au micșorat capacitatea de producție în chip simțitor. Dela Canalul Bristol până la Moray Firth, bombardierile germane au semănat ruina distrugând docuri, fabrici de armament, aeroporturi, depozite de muniții și de carburant.

Pe un aeroport francez, piloții germani iau masa înainte de a porni în raid deasupra Angliei. ➔

Turnul Londrei

DE fapt Turnul Londrei e mai puțin un turn decât o fortificație, formată din mai multe turnuri, un complex de construcții normande medievale, ridicate în decursul veacurilor. El se află pe malul drept al Tamisei în apropierea marelui pod turnant, care și-a luat numele dela turnul construit pe ruinele unei vechi cetăți romane. Turnul Londrei constă dintr'un turn central de formă pătrată numit Turnul Alb și din diferite edificii închise înăuntrul unui zid de forma unui pentagon neregulat, înzestrat și el cu numeroase turnuri. Un al doilea zid înconjoară primul lăsând o strâmtă trecere între unul și celălalt. Dincolo de acest al doilea zid se află un șanț adânc, de protecție.

Turnul Londrei a servit ca fortăreață, ca rezidență regală și ca închisoare de stat. Partea lui cea mai veche a fost construită de William Cuceritorul, care în 1066 a invadat și cucerit Anglia.

William, rege prudent, ajungând din Normandia într'o țară necunoscută, întovărit de o armată puțin numeroasă, nu permitea construirea castelelor și a oricărui fel de fortificații pentru uzul seniorilor insulari. El hotărâse ca toate fortificațiile să fie executate de ostași. Una din fortificațiile ridicate de garnizoanele lui William a fost și Turnul Alb. Celelalte edificii care s'au adăugat Turnului Alb, au fost ridicate sub domnia lui Henric al III-lea (1216—1272).

TURNUL EXECUȚIILOR

Execuții teribile au avut loc în Turnul, prin care au trecut numeroși prizonieri iluștri. Unul dintre primii prizonieri a fost și regele Eduard al II-lea. Era un om ciudat, complet indiferent la treburile domniei. După ce se căsătorise și părăsise nevasta, pe Izabela, fiica regelui francez Filip cel Frumos, a cărei căsătorie cu Eduard al II-lea, a servit drept pretext regilor Angliei pentru a se amesteca în treburile interne ale națiunii vecine, fapt care a dus la ivirea războiului de 100 de ani. Regina Izabela care avea un amant, se puse în capul unei revolte împotriva soțului ei, care fu detronat, închis și apoi ucis în Turn.

Un alt prizonier al faimosului Turn, a fost regele Franței, Jean cel Bun, care fu făcut prizonier la Poitiers în 1356, în al zece-lea an al războiului de 100 de ani. Jean muri în Turnul Londrei, căci supușii săi nu reușiră să adune enorma sumă de bani pretinsă de englezi ca preț al răscumpărării.

REVOLUȚIA ȚĂRANILOR

În timpul intervalului care desparte cele două faze ale războiului de 100 de ani, Turnul Londrei fu teatrul unor evenimente deosebit de importante în istoria Angliei.

În această țară de multă vreme țăranii erau nemulțumiți. Cauza nemulțumirii și a revoltei era un impozit care urma să fie încasat de două ori pe an, (1381) pentru motivul invocat, cu imprudență, că prima campanie de încasări n'a dat rezultatele așteptate. Agenții regelui fură puși pe fugă. În câteva zile revolta se propagă în întreaga țară și armata onestă a țăranilor și târgoveților hotărâ să pornească asupra Londrei. Acolo domnia tânărul rege Richard al II-lea pe care capii revoltei îl considerau binevoitor față de nefericiți și despre care poporul mai știa că era un copil ce avea nevoie să fie protegit împotriva unchiului său Jean de Gand, cel mai bogat senior al regatului. Auzind de revoltă, regele și credincioșii săi se refugiaseră în turn.

Rebelii pătrunseră la rândul lor în cetate, luară cu asalt turnul și ucisă pe toți cei ce fură găsiți acolo. Numai regele rămase în viață. El ieși din Turn și într'un câmp din apropierea Londrei, împărți cetățenilor bani și scutirea de impozit pe care aceștia o cereau.

REGELE COPIL

În acest timp un alt grup de rebeli pătrunseseră în Turnul Londrei masacrând pe nobilii ce mai rămăseseră acolo. Se impunea îndepărtarea cu orice preț a bandelor setoase de sânge. Regele convocă a doua zi poporul în piața din fața Turnului, ca să distribue alte despăgubiri. Regele - copil apărură călare însoțit de sindicul Londrei și de o escortă. La capătul opus al pieții se afla poporul și în fruntea lui, călare, conducătorul revoltei. Acesta se îndreptă spre rege și la umbra tur-

Agentiile de presă au transmis zilele trecute știrea că în cursul bombardamentelor aviației germane deasupra capitalei imperiului britanic a fost atins și Turnul Londrei.

Nu se cunosc proporțiile adevărate ale avariilor suferite de faimoasa și străvechea închisoare-cetate londoneză.

Pentru cititorii cari știu prea puțin despre acest Turn, am căutat să rezumăm istoria acestei fortificații seculare, care a servit de-alungul istoriei drept închisoare.

nului se petrecu o scenă cu adevărat dramatică. Reprezentantul poporului se purtă atât de obraznic cu regele, încât sindicul Londrei infuriat, trase spada din teacă și-l ucise dintr'o lovitură. În clipa când acesta căzu mort de pe cal, garda regelui înconjură pe Suveran, pentru a-l apăra. În aceeași clipă poporul care văzuse tot, se pregătea de luptă, oamenii se așezară în linie de bătaie și toți își încordau arcurile. Regele-copil făcu atunci un gest eroic; își părăsi escorta poruncind să nu-l urmeze nimeni și se îndreptă spre revoltați singur. Când ajunse în fața poporului regele care avea abea 14 ani spuse: „Voi n'aveți alt căpitan decât pe mine. Eu sunt regele vostru. Eu ordon. Jos

arcurile". La vederea frumosului copil care venea la ei cu încredere liniștită, poporul care n'avea program de revendicări și nici un șef, lăsa armele jos. Regele se așeză în fruntea turmei populare și conduse pe revoltați în afara cetății.

RĂZBOIUL CELOR DOUĂ ROZE ȘI SOARTA LUI ENRIC AL VI-LEA

La începutul războiului civil izbucnit între trandafirul Roșu al familiei Lancaster și Trandafirul alb al familiei York, pentru stăpânirea tronului, rege al Angliei era Enric al VI de Lancaster. În această neliniștită epocă în Turn, prizonierii se schimbau dela o zi la alta. Prizonierii de ieri, azi ordonau arestarea călăilor lor. Prima victimă a acestui stări de lucruri fu chiar regele, care timp de 10 ani cunoscuse captivitatea în Turn. În urma unui conflict între rege și nobili, Enric al IV-lea schimbă în Turn locul lui Enric al VI-lea care fu proclamat din nou rege. În cele din urmă Enric al IV-lea se împacă cu nobilii și depuse din nou în Turn pe Enric al VI-lea pe care-l și ucise. Cei doi copii ai uzurpatorului, fură uciși de regele cocoșat Richard al III-lea, care se sui pe tronul Angliei. Dubla execuție avu loc tot în Turnul Londrei.

NEVESTELE LUI ENRIC AL VIII-LEA

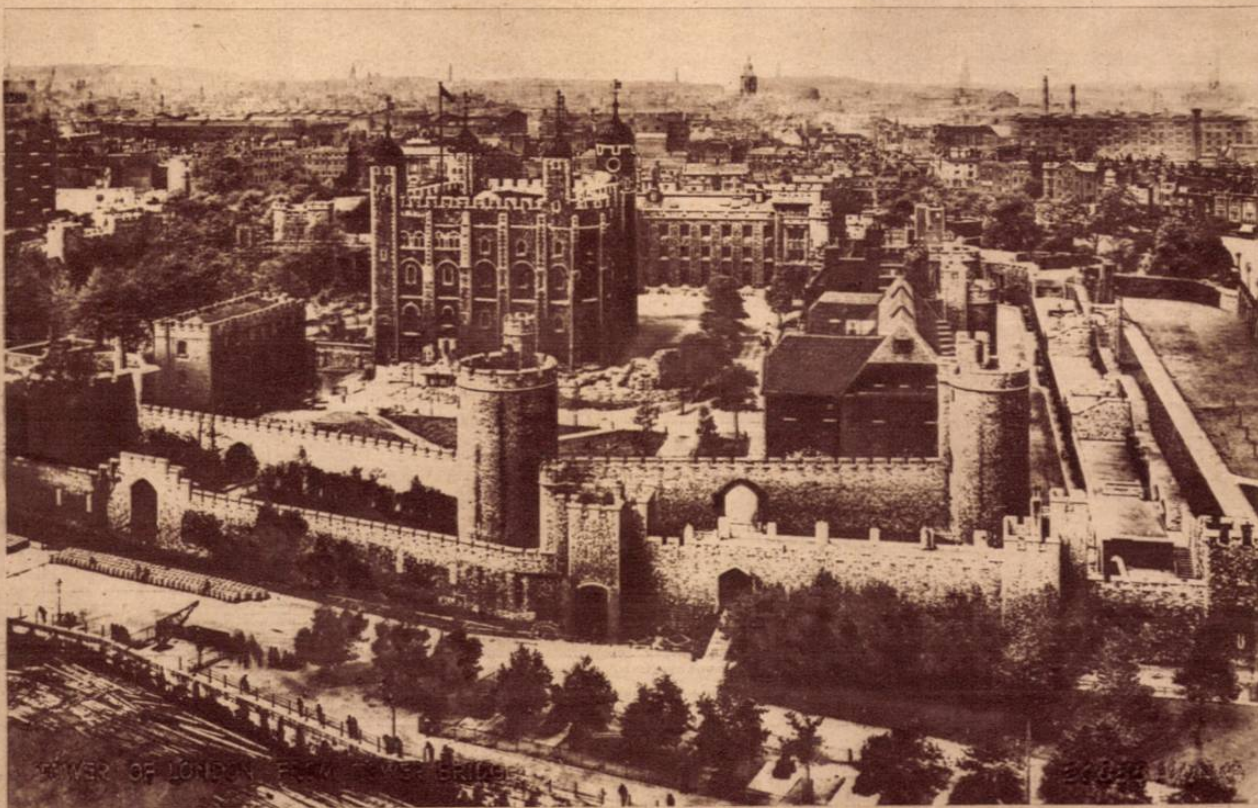
În turnul Londrei Enric al VIII-lea s'a căsătorit cu Caterina d'Aragon și mai târziu cu Anna Boleyn. Aceste două femei fură decapitate în Turn ca și Caterina Howard a treia soție a regelui. Tot din ordinul acestui rege criminal au pierit în Turn, ducele de Buckingham și episcopul catolic Ioan Fisher care se opuseseră ereziei regale. În anul 1554 a fost descoperită în Turn, regina Jane Grey, după o domnie foarte scurtă. Jane uzurpase tronul Mariei Tudor, cea de-a doua fiică a lui Enric al VIII-lea. Ducele de Northumberland datorită căruia Jane Grey se suise pe tron, fu și el decapitat în Turn.

TEZAUURUL COROANEI

Execuțiile și detențiunile au continuat în Turnul Londrei până în veacul al XVIII-lea, când mai multor nobili li s'au deschis procese pentru vina de a fi urmărit schimbarea ordinei de stat. Lordul Lowat, decapitat în 1847, pentru această vină, a fost ultima persoană căreia i s'a tăiat capul în Anglia. După anul 1820 Turnul Londrei, încetă de a fi închisoare, dar în timpul războiului 1914—1918, mai mulți spioni au fost împușcați între zidurile lui.

În afară de Turnul Alb, după cum am spus, Turnul Londrei are mai multe turnuri mai mici, ca de pildă Turnul Verde în fața căruia se află securea și butucul, pentru execuție. Mai sunt apoi Turnul Însăngerat care a servit ca

închisoare, Turnul Beauchamp, Flint, Wakefield etc. În apropierea Turnului Verde se află biserica Sfântului Petru în al cărui cimitir își doarme somnul veșnic nefericitele soții ale lui Enric al VIII-lea: Anna Boleyn, Caterina Howard etc. În Turnul Wakefield, cel mai vechiu dintre Turnurile mici, se află bijuteriile Regilor Angliei, printre care coroana imperială, de care s'a servit George al V-lea când a vizitat India. Această coroană e compusă din 2927 diamante, 297 perle și alte pietre prețioase. Ea este păstrată în aceeași încăpere, în care e depusă Coroana purtată de acelaș rege, în anul 1911, la a doua vizită făcută în India. Această din urmă coroană e compusă din 6170 diamante și un smarald de 34 de carate.

Turnul Londrei văzut depe Tower-Bridge

714/2

APA NOUA SUCU C

întrebuințate este atât de mare încât s'au creiat corpuri speciale pentru fiecare în parte. Un individ instruit pentru o armă nu poate lupta în alta și fiecare își are în mersul operațiunilor misiunea sa bine stabilită.

O mare armată are, spre exemplu un corp de specialiști în materie de... apă. Nu este vorba de nicio varietate specială a lichidului menit să astâmpere setea, ci chiar de apa limpede de izvor sau de fântână. Oricât s'ar părea

Rabdomantul caută cu ajutorul vergelei, izvorul

Prima parte a instrumentului de forare este îndreptat spre locul indicat.

Un ofițer cer
absolut vertic
ape

După găsirea locului se montează un trepied, care va sprijini instrumentele de forare

Un moliu metalic va ajuta la înfundarea tuburilor

ACEL cari comentează mersul luptelor în actualul războiu au scris despre toate armele întrebuințate. Nu credem să existe specialitate care să nu fi fost trecută în revistă, explicată amănunțit în așa fel încât cu greu ne vine să credem că fiecare cititor nu se simte în mai mare sau mai mică măsură... strateg.

Lucrul acesta nu ne surprinde deoarece este o slăbiciune a individului speriat de desfășurarea de forțe din jurul său și care-și dă iluzia că le pricepe, simțindu-se prin aceasta mai ferit. Este inutil să mai arătăm, că știința războiului este una dintre cele mai complicate și că o viață de om nu este de ajuns spre a pătrunde în toate secretele ei. În luptele moderne varietatea armelor

te asigura cesul unei fensive

de fântânari se apropiau și începeau sondarea terenului pentru găsierea izvoarelor. Lucrul acesta nu cerea prea multă vreme, deoarece în aceste companii se află rابدمانتي, adică indivizi cari au darul special de a putea simți existența unui izvor ascuns chiar sub pământ.

Metoda de lucru a rابدمانتيilor nu interesează. Ca informație generală arătăm, că ei trec peste terenul care trebuie explorat ținând în mână o vergea metalică sau de lemn, de forma unui triunghi fără bază. Ajunși peste locul unde este apa, ei susțin că simt ca un fluid care le trece prin corp. Indiferent de explicația științifică a acestui fenomen, cert este însă că rابدمانتيii greșesc arareori.

Imediat ce s'a stabilit poziția izvorului, oamenii din compania specială se apropie. Este dela sine înțeles că aceste companii fac parte din arma geniului. Aceștia aduc cu sine câteva camioane încărcate cu toate instrumentele necesare forajului. Mijloacele tehnice moderne îngăduie ca forarea să se facă extrem de repede, astfel încât adesea numai după câteva ore, apa limpede isvorește din pământ.

Technica forării este cea cunoscută. Rezultatul se ivește mai devreme sau mai târziu, după cum pânza de apă se află la mai mare sau mai mică adâncime.

În actuala campanie din Africa, ajutorul acestor trupe de fântânari este din cea mai mare însemnătate. Trupele britanice distrug în retragerea lor izvoarele și fântânile, astfel încât înaintarea trupelor italiene să primească

cețază ca tubul să meargă
al în pământ, altfel presiunea
il poate distruge.

Fragment de tub, după fragment de tub, este infundat în sol

Apă vine la suprafață. Prețioasa băutură
este la dispoziția trupelor.

de curios, dar acest element poate determina
succesul sau insuccesul unei ofensive.

S'a constatat de către savanți că individul
poate răbda de foame vreme relativ îndelun-
gată, în timp ce setea îl ucide mai repede
decât s'ar crede. Chinul setei este unul dintre
cele mai îngrozitoare care se cunoaște, aducând
în ultima lui fază, care nu se lasă mult așteptată,
un delir periculos chiar și pentru cei din jur.
În timpul marilor lupte, din cauza stării sufle-
tești a indivizilor, transpirația, deci pierderea
de apă a corpului, este foarte activă. Soldatul
care se află în prima linie are mai multă
nevoie de a bea apă decât un individ normal.
Lipsa acestui element poate atrage pentru el
o scădere a forțelor fizice și morale, creindu-i
o stare de abatere generală, care-l face să
nu mai poată lupta.

Toate aceste lucruri sunt bine cunoscute de
comandamentele trupelor, care în consecință
au între alte griji și pe aceea de a da luptă-
torilor apă în cantități suficiente. Ori dacă
apa constituie o problemă în Europa unde este
abundentă, se înțelege lesne ce probleme,
uneori greu de rezolvat, se pun celor respon-
sabili de soarta unor trupe coloniale.

Războaiele coloniale ale Italiei au învederat
că succesul depinde de cele mai multe ori
de faptul dacă trupa se prezintă în bune
condițiuni fizice generale și are deci moralul
ridicat, iar nu de abundența munițiilor. În
războiul abisinian s'au creiat în armata italiană
corpurile speciale de fântânari — e un termen
pe care-l dăm noi, în armata italiană acele
unități numindu-se „compagnie indrici”.
Rezistența extraordinară dovedită de trupele
italiene în acel războiu s'a datorit în cea mai
mare parte faptului că soldații n'au dus nicio
clipă lipsă de lichid.

De îndată ce se stabilea o linie, companiile

prin aceasta o lovitură mortală. Nu trebuie să uite nimeni că războiul din Africa se duce actualmente într'un
ținut deșert și că în acest anotimp bat pe acolo vânturile cele mai uscate. Succesul acțiunii militare este
explicabil numai prin aceea, că Înaltul Comandament Italian prevăzând toate aceste lucruri, a organizat aprovi-
zionarea cu apă din timp. Trupele sunt urmate în înaintarea lor de auto-cisterne speciale pline cu apă menți-
nută la o temperatură acceptabilă spre a putea fi băută.

Iată deci în desfășurarea actualului războiu o nouă armă de cea mai mare însemnătate: apa!

S'ar fi gândit oare cineva că acest lucru e posibil?

Greua și delicata manevră de care depinde în
mare parte succesul trupelor de operație, mai
ales pentru avant-posturi, a fost încoronată de
succes... apa curge din plin

Ultima parte a cișmelei este atașată. O pompă
aspiratoare face gol în fundul tuburilor, astfel încât
apa este atrasă în sus.

REALITATEA femeii

TRICOTAJE VIENEZE

O bogată fantezie în combinația dintre două culori, prezintă modelul de mai sus. Jersey negru combinat savant cu jersey ruginiu în două tonuri. În cordon, din același jersey ruginiu un soi de buzunar, care poate servi și drept manșon pentru zilele mai reci.

Femeia elegantă poartă cu plăcere fusta uni și jacheta multicoloră. Acest model vieniez de jachetă este împletit în tonuri de cenușiu, argint și foarte puțin verde.

Un elegant șort a inspirat această rochie originală de jersey angorat, care e în tonul morcovei, cu decolteul închis până în gât și fusta evazată.

Costum modern de toamnă: jacheta împletită din păr de cămilă, cu lierie și nasturi de piele, se potrivește minunat cu fusta în cute duble.

